

Lezing 18 jan 2022

Samenvatting

Deel 1: Bewustzijn, Coöperatie en het Transportsysteem van de Matrix

- **Luisteren naar jezelf:** De bijeenkomsten zijn bedoeld om de innerlijke grondtoon te voelen en stil te staan bij het eigen gevoel, om zo te voorkomen dat men verstrikt raakt in een star denkveld dat irritatie en spanning veroorzaakt.
- **Coöperatie op bronniveau:** Echte samenwerking vindt plaats op een diepe bewustzijnstrilling van vrede en rust, los van maatschappelijke belangen, doelen of afgedwongen vormen.
- **Het transportsysteem van de Matrix:** Het dagelijks leven en de maatschappij functioneren als geautomatiseerde transportbanden die ons voortdurend meenemen in geconditioneerde gedachten en afleidende aandachtslussen.
- **Losstappen van de transportband:** Door met de eigen observatie en aandacht op het nu-moment te gaan staan, stapt men los van deze **kunstmatige** geleiding en kan de grotere, kosmische werkelijkheid benut worden.
- **Verwerking van spanningen en trauma:** Ziekte, pijn of oude traumatische frequenties die in het lichaam voelbaar worden, zijn de fysieke uitademing en het uitslijten van opgeslagen spanningen doordat het innerlijke bewustzijn ze herkent en loslaat.

Deel 2: De Aardefrequentie, de Saturnus-hack en de Onsterfelijkheid van het Zelf

- **Trilling van Gaia en planeten:** Geluidsopnames van de aarde (Gaia op 432 Hz) en Jupiter maken hoorbaar dat de kosmos opgebouwd is uit elektromagnetische trillingsvelden en dat Gaia fungeert als een levende bibliotheek.
- **De Saturnus-hack:** Het fysiek waarneembare universum vormt een beveiligd netwerk en hologram dat via de frequenties van **Saturnus** gehackt is door **Orion**-coalities.
- **Onsterfelijkheid van het Zelf:** Het 'Zelf' is een onsterfelijk, tijdloos bewustzijn dat losstaat van ruimte en tijd. Wanneer iemand vanuit dit zelfbesef zijn aanwezigheid verklaart, stoppen **kunstmatige** opvolg- en overlijdenssystemen.
- **De fysieke avatar en cyborg-lichamen:** Het menselijk lichaam zoals we dat kennen is een restant van onze oorspronkelijke vorm die gekoppeld is aan een geavanceerde '**avatar**' of **cyborg**-lichaam binnen een **kunstmatige** subrealiteit.
- **Angst van technologische krachten:** Technologische en gecontroleerde machtsstructuren schrikken zwaar en raken ontregeld wanneer een mens zijn organische 'Godsvlam' of zelfkracht activeert, omdat deze levende vibratie **kunstmatige** frequenties opheft.

Deel 3: Het Oorspronkelijke Experiment, Toegangspoorten en de Hart-Antenne

- **Geschiedenis van het experiment:** Onze werkelijkheid werd oorspronkelijk opgezet als een vrij experiment door 'designers' (**Huargardianen** /Gardiënen) om bewustzijnsontwikkeling te onderzoeken, maar raakte door een invasie onder controle van de **Orion-Matrix**.

- **Toegangspoort in het lichaam:** Elk menselijk lichaam beschikt over een aansluitpunt of console naar de oorspronkelijke bronkracht, al wordt deze poort bij velen door **Orion**-invloeden gedempt of dichtgehouden.
- **De Hart-Antenne:** Het hart fungeert ter hoogte van het borstbeen als een frequentie-orgaan dat via de holografische bewustzijnssoftware rechtstreeks verbonden is met de bronwereld.
- **Kwantumfysische verandering via aandacht:** Door de aandacht vanuit het nu-moment naar de gemoedstoestand en het hart te brengen, verandert het elektronische circuit in het hoofd en wordt de geconditioneerde **Matrix**-werkelijkheid geherstructureerd.

Deel 4: Vrijheid van Geest, Eenzaamheid en de Zelf-Bekrachtiging

- **Mind control en oordelen:** **Orion** zet gedachteconstructies in om mensen te laten oordelen over elkaar en beelden vast te zetten. Echte spirituele vrijheid betekent dat men keuzes oordeelloos en in liefde kan laten bestaan.
- **Eenzaamheid en heimwee:** Het gevoel van eenzaamheid ontstaat doordat ieder mens de eindverantwoordelijke is binnen zijn eigen bewustzijnshologram en een diepe heimwee voelt naar de oorspronkelijke thuiswereld. Alleen-zijn biedt echter de rust om onafgeleid de eigen bronkracht te ervaren.
- **De Oorspronkelijke Thuiswereld:** In de bronwereld bestaat geen veroudering, ziekte of evolutie, en leeft men in een eeuwigdurend partnerschap met één specifieke bestaanspartner.
- **Oefening van de Zelf-Bekrachtiging:** Tijdens de afsluitende bekrachtiging zakt de aandacht van de bovenste verdieping van het hoofd (het elektronisch circuit) naar het hart. Hierdoor vertragen gecontroleerde buitenvelden en wordt de organische schepperkracht in het lichaam geactiveerd.

Transcript van 20220128-MvS-1-4-2-2-Bewustzijnsverruiming-Kerkenveld.

In het eerste deel staat het concept van **zelfbekrachtiging** centraal. Martijn van Staveren illustreert aan de hand van een persoonlijk voorbeeld over een kapotte cv-ketel het verschil tussen handelen vanuit "moeten" (het denkveld) en handelen vanuit een innerlijk gevoel van flow.

De Transportband: De werkelijkheid wordt vergeleken met een complex systeem van **transportbanden**. De meeste mensen worden onbewust door dit systeem geleid. Het doel is om te herkennen dat je op deze band staat en te leren er bewust uit te stappen om je eigen centrum te vinden.

Coöperatie: Ware samenwerking tussen mensen vindt plaats op een trillingsniveau dat losstaat van aardse belangen of vriendschappen. Het is een belangeloze, vredige kracht waarbij iedereen vanuit zijn eigen vermogen handelt.

Gemoedstoestand en Filters: Wanneer we reageren op situaties die afwijken van de norm (zoals iemand die achteruit een winkel inloopt), wordt onze gedachtekracht "opgezogen" door de **Matrix**. Dit haalt ons weg uit onze eigen observatie en ons ware zelf.

Deel 1-4: De Matrix als Transportsysteem en Zelfbekrachtiging

Ik wilde een afspraak maken bij mijn eigen kapper. Maar die was op goed geluk naar Zuidwolde gegaan. Nou, ik heb er zelf dan maar wat van gemaakt.

Iemand: Beetje bijgewerkt?

Welkom lieve mensen. Welkom. Welkom.

Ik moest eventjes weer terug naar het huis, want gisteren ging de ketel stuk, de verwarmingsketel. En dat zat er al aan te komen

Hier in het in het woonhuis.

En toen belde ik dat bedrijf op en toen zei ze: "Oh, maar dat is heel erg dat u dan zonder heet water en verwarming zit." Ik zeg: "Nou ja, erg hè." Dus ik leg dat ook nog gewoon uit wat we hier doen enzo. Ik zeg: "Als we echt helemaal omkomen van de kou gaan het andere huis zitten." Maar ze hadden dus alles bij elkaar gebracht en één plek vrijgemaakt. Dus ze we komen morgen gelijk langs en anders wordt pas over drie weken, want ze zitten ook vol. Nou, dus dat is passen en meten. Ik zei: "Nou, echt, kom maar lekker hè." Dus ze zijn net gekomen en ze gaan het straks in orde maken en dan vroegen ze of als er zo de eerste pauze is of de vier auto's die hier staan in de oprit, de laatste vier, ik weet niet welke vier dat zijn, maar of die misschien strakjes in de pauze eventjes daar bij dat landweggetje geparkeerd kunnen worden. Want ze moeten die bussen hierheen rijden, want die nieuwe ketel die is heel zwaar. Echt zwaar. Ik dacht dat alles steeds lichter werd in deze wereld en het zijn heel groot. Dus nou bij deze dus de vraag. En dan laten we het nu gewoon weer lekker los. Maar er lopen af en toe wat mensen daar zo. Blij dat ze komen.

Het is mooi hoe snel die dingen kunnen gaan. Ik was daar al een aantal maanden mee bezig omdat die ketel steeds haperde en ik wist dat ik hem eigenlijk moest laten repareren, nakijken. Maar ik voelde het niet zeg maar. Ik kon het niet voelen het moment om het in beweging te zetten. En dan werd het zo'n gedachte van dat je moet, dan moet je en dan zit er dan, zit er een ander door die gedachte zit er een andere energie in je lijf.

En zoals jullie weten, ik kan daar gewoon en ik weiger daarin mee te gaan omdat ik het gewoon niet voel. Dan ben ik niet betrokken bij wat er gebeurt. Dan wordt het een externe situatie die zich om me heen afspeelt. En gisteren was dat dus In één keer voelde ik had nog een paar dingen. De riolering die moest opnieuw en in een, ik geloof 10 minuten tijd was alles geregeld. Je voelde het. Je pakte de telefoon. We moesten eigenlijk iets anders doen, maar dat heb ik niet gedaan. Ik voelde het. Ik pak de telefoon. Ik ging bellen. Ik kreeg precies de juiste persoon aan de telefoon en iedereen heeft tijd. Nou, binnen no time wordt alles in orde gemaakt.

En dan kan het ook En dan voel je ook dat dingen gewoon er zijn. Het zit in het veld. Beweegt om je heen. Je hoeft er niet over na te denken. Je hoeft er niet mee bezig te zijn. Dan bewegen dingen uit zichzelf in het veld. Dat is heel aangenaam.

Iemand: Draagt zich aan eigenlijk.

Martijn: Ja. En dat is zo anders als dat je moet duwen of trekken. Nou welkom. Ik vind het hartstikke fijn dat we vandaag weer bij elkaar zijn. En dan gaan we vandaag gewoon lekker doorpakken waar we zo vandaag in kunnen zijn en natuurlijk ook aansluiten. Want vorige keer, ik heb dat toen even kort opgeschreven vorige keer: Experiment plus bekrachtiging zelf bekrachtiging. Als een soort notendopje van wat we vandaag kunnen doen. Maar misschien eerst eventjes gewoon lekker zo open ook natuurlijk van misschien wil je wat vertellen of zeggen wat er misschien wel naar aanleiding van de vorige bijeenkomst of in je eigen leven is gebeurd. Want hoe meer je gaat luisteren naar jezelf, echt luister naar jezelf hè, dus van dat wat ik net vertel van ja, ik doe het niet omdat ik anders echt in een denk veld zit, dan wordt het zo'n vierkantige harde gebeurtenis waar je eigenlijk soms misschien beter over kan zeggen dat er een ergernis in het lichaam gelanceerd kan worden doordat je niet wil denken. Tenminste, dat is bij mij dan zo. Ja. Dus de ergernis die ik kan ervaren, het is het niet hoor ergernis, maar ik noem het zo. Het is het ergernis wat er dan op staat,

is dus ook een soort vingertje van: hey dit is het dus niet. Dus dan je terugtrekken. Nou, misschien heb je daar zelf ook wel iets dat je zegt: "Nou, ook ten aanzicht van je eigen leven. Juist ten aanzien ook van je eigen leven, je eigen bestaan en wat er allemaal aan de hand is in het veld waar we een onderdeel van zijn. Want we zitten hier allemaal bij elkaar en iedereen heeft natuurlijk wel zijn eigen hoeveelheid informatie. Maar je leven, je bestaan, wat is allemaal wel niet aan de hand. Wat gebeurt er allemaal niet? Ja. En ook als het gewoon rustig is thuis, hè, dat kan ook. Ja, wat gebeurt er allemaal niet? Nou ja, bij mij niet zoveel. Kijk maar eens in die rust wat daar allemaal gebeurt. Misschien iemand die iets wil vertellen of zeggen?

Iemand: Ja, ik wil wel wat eh voel me welja, vanochtend hè dat was ik merk vanochtend, ik ben opgestaan. Ik sta vaak met Florian op. Florian is mijn onze zoon van mijn kinds vader van 15. Ontzettend leuk mond ook. En sta ik met op en ontbijt broodjes enz. en dat kan hij dan kan mee naar school nemen. Nou, heerlijk. Maar ik merkte en ik moest ik wou graag havermoutpap maken. Nou ja, havermoutpap en brood en al die handelingen, weet je wel. En op de ene dag gaat het ja het heel makkelijk. En vanochtend merkte ik in mijn fysieke lichaam: "Oh, hè, ik rende er wat achteraan ofzo." En toen kwam ik inderdaad in een soort irritatieveld wat het niet was, maar een soort spanningsveld zo noemde ik het. Een spanningsveld. En dat had ik eerst niet in de gaten, maar ik moest toch even die boterhammen klaarmaken. En daar reageert de hond op. Die komt dan steeds kijken, weet je wel, zo van: hallo, wat is er? En dan word ik paniek, hè. Reageer ik van: "Ga nou even in je Bench." Nou ja, nou ja, dus dat is dan het even vanochtend.

Martijn: Nu even niet de waarheid aandragen.

Iemand: Nee. En dat is zo mooi hoe die dat doet hè. Dat laat hij zien. En ik weet het ook hè, want ondertussen beweeg ik daarin in dat spanningsveld. En nou ja, en om daar ook weer doorheen te gaan. Maar ik weet dat hij dat doet en dat doet hij zo mooi. Hij is zo kraag, zo helder daarin. En nou dat is dan even een moment bijna zo in het zo bij me thuis. Ja, en verder ook afgelopen jaren in een burn-out gezeten en ja daar ben ik doorheen bewogen. Daar heb ik maar doorheen beweegt. Ingezet. Ik ben nog heel veel velden gegaan van ja eigenlijk van alleen maar als je het onder één woord brengt: de onderdrukking, ben ik echt, nou ik heb echt flinke klappen gehad van: waag het niet waag het niet hè. Dus ja ik heb een soort van in een burn-out periode vind ik een soort van bijna-doodervaring gehad in ja, ik denk verder kan het niet, hè. Zo dat gevoel van dat je dieper kan het niet. Dus dat het gevoel dat ik bijna niet meer leefde, hè. Zo was alle levenskracht, zo ervaar ik dat, uit me. En ja, daarin ben ik op gaan staan en de afgelopen jaren keihard gewerkt om te blijven staan en nog steeds door die velden heen om dat te begrijpen, om dat te leren van hoe zit het nou hier? Waar laat ik me nou hè wat we hebben het met elkaar over? Maar wat is dat in mij? Wat zijn die stukken? En ja, nu zit ik hier in dit moment en dan kan ik voelen. Ik denk ja er zitten nog wel, er piepen nog wel wat dingetjes. Maar ja, ik ben blij dat ik er doorheen ben gegaan en dat was een hele tocht. Ja, en nu zit ik hier. Vol. De laatste weken gaat de energie ook weer lekker stromen, hè. Dus dan kan ik heel ja, vanuit in mijn fysiek ook kan ik dat de levenskracht dieper voelen. Het is meer open en het is net, want ik heb ook in december ook in die velden gezeten van ziekte. Er is toch iets gebeurd waardoor het anders is. En ja, dat kan ik voelen ook in onze samenkomsten in mezelf, met elkaar hoe ik dat ervaar die samenkracht. Afgelopen zaterdag, nou ik weet niet meer tijd, maar met die CCC dag kon ik het zo mooi voelen in mezelf van die samenkracht. Hoe dat samen kwam. En dat had ik nog nooit zo in mezelf met jullie gevoeld. Dat was enorm. Ik denk zo...als we dit hè, poh, dat was echt eh heel groot. Nou, dat vind ik rijk. Ik vind dat rijk om dat te voelen. Omdat ik zei er is iets in mijn Ja, dat dat is een bekrachtiging geweest in mij. Maar dan ben ik zo dankbaar dat wij hier bij elkaar zitten. Ja.

Martijn: Ja. Coöperatie met elkaar speelt zich af op een bepaalde trilling waarin aardse belangen van vriendschappen eigenlijk helemaal niets te zoeken hebben.

Ook manier van hoe je denkt dat je moet samenwerken. Dat hebben we natuurlijk ook heel veel besproken. Het is wel mooi dat we met elkaar in een groep zijn van die al heel veel doorgenomen hebben. Dat is wel heel mooi. Want als er een paar mensen tussen zitten en soms is het ook fiftyfifty van dat er echt veel mensen tussen zitten die net niet hier, net niet in staat in zichzelf tot bepaald bewustzijn komen. En dat is ook mooi, want die mensen krijgen natuurlijk heel snel verschuivingen, maar dan merk je dat je bepaalde dingetjes eerst weer opnieuw moet opstarten. Dus dan kom je misschien weer in het stuk wat ik nou nu wilde benoemen van samenwerken, maar vanuit bewustzijn. Je dat vanuit liefde en spiritualiteit, **bewustzijn ook heel erg snel kan vastlopen omdat je dan bepaalde beelden erbij hebt wat je zou moeten doen, hoe dat eruit zou moeten zien. Dus dan heb je het over initiatieven of je hebt het over met samenkomen, mooie wandeling maken met een aantal mensen. Waarneming, schouw sessies doen en dan merk je dat, ik zeg niet dat dat altijd zo is, want dat weet ik natuurlijk helemaal niet maar je kunt merken en dat is wat ik ook heel veel bij mensen zelf heb gezien, dat ze ook uitzonden, teleurgesteld zijn in de ander, dat het eigenlijk gewoon niet ging dat niet echt een samenwerking was maar echt dat coöpereren met elkaar dat zit op een ander niveau, op een andere frequentie en dat kan eigenlijk ook alleen maar echt ontstaan als de andere mensen om je heen dat ook beseffen.**

Dus dat ze niet vastzitten aan een vorm. En als dat gebeurt, daarom moeten er ook heel veel fricties doorlopen worden tussen mensen ook. Dat dat merk je dat gewoon dingen schuiven en dat mensen een zeg maar weg met een bepaalde boosheid en die gaan de schuld aan een ander geven. En dat is dan gaan ze bij zichzelf weg. Dan worden ze afgeleid en ingeleid door iets.

Maar ja, als je dan als je dat met elkaar samen kunt ervaren, dan krijg je wat jij beschrijft. Zo ongeveer. Als je dat met elkaar doorvoelt. Dat **coöpereren met elkaar**, dat is eigenlijk niet te vatten in woorden.

Dat is zo'n diep vredesveld en dat is eigenlijk gewoon echt onze staat van bewustzijn vanuit waar we vandaan komen.

En dat heeft helemaal niks met het aardse frequentievelde te maken. Echt letterlijk helemaal niks. **Hier op de aarde zijn we slechts begonnen met beseffen hoe we onszelf kunnen verhouden tot elkaar en tot de natuur. En daar voelen we dan de eerste herinneringen weer van thuis.**

En dat herken ik zelf ook heel sterk. Maar het is het willen verder borduren op die trilling. Het willen verder borduren op die trilling. Dat wordt hem niet. En als je nou met elkaar samen bent met een kleine groep of een hele grote groep mensen, dan kun je vanuit die coöperatie voelen vanuit een hele rustgevende belangeloze zeer vriendelijke, vergevingsgezinde, openende toegankelijke ruimte voor iedereen kracht. Omdat iedereen gewoon zichzelf mag zijn. Er ligt dus ook niet iets bovenop van een doel. Licht niet iets op van een verbetering in jezelf of naar een ander toe, maar dat je verbetert vanuit iedereen vanuit het eigen vermogen zichzelf terugzet op de rails waar hij of zij moet zijn. En that's it. En dat brengt je met elkaar samen. En dat brengt een hele oprechte energie. En dan voel je het samenkracht op een andere manier. En als je die gaat voelen, dan voel je ook dat hij echt kracht is. Dan voel je dat hij niet in de slaap kan blijven. Dan voel je dat borrelen, dat het gewoon bijna een soort ja lichtmonster is wat niet te temmen is. Dat moet iets doen in de wereld. Het moet iets uitzetten. Het moet iets representeren. Dat is misschien moet iets is uitvibreren. Als een als een schreeuw die in waterklanken door alles

heen gaat in aanwezigheid. Zacht en hard.

Want we hebben een kracht jongens. We hebben een power in ons. Dat is ongekend waar we toe in staat zijn. En dan moeten al die belangen en al die dingetjes die tussendoor geketst worden, die moeten eigenlijk gewoon aan de kant. Mooi.

Dat is die hond hè.

Dat zijn mooie momenten hè, dat er eigenlijk goede dingen gebeuren die voor ons heel bijdragend zijn. Ja, eigenlijk pure liefde zijn. Is interessant om te zien hoe snel wij daarin een andere plek in kunnen nemen. Gewoon dat het ons eigenlijk niet uitkomt om die liefde te ontvangen. Dat is, nu sla ik de spijker maar gewoon even in woorden op de kop. Dat is wat wij constant aan het doen zijn als mensheid. We zijn constant aan het bepalen dat het ons niet uitkomt om liefde te ontvangen. Ik zeg het niet over jou mij, maar dat is de mensheid wat het doet. Iedere keer als echte aandacht is. En de aandacht komt eigenlijk altijd op het moment dat het niet uitkomt. Want dat dus het veld waar het werk ligt te liggen hè. In de momenten dat het je niet uitkomt staat de Force, de bron-trilling-kracht op. En op het moment dat waar je wel uitkomt daar komt hij van binnenuit. Dan voel je hem zelf. Maar hij komt altijd op het moment dat je eigenlijk niet uitkomt. Het is heel interessant om te kijken hoe wij daar even bewegen.

Iemand: Ja, dat is interessant. Hoe werkt dat dan?

Martijn: Ja, open het maar. Kijk er maar naar. Nee, want als het je niet uitkomt, zeggen we eigenlijk van ja, dan zitten we dus niet in onze bronfrequentie, in onze aandacht-trilling voor het moment als het ons niet uitkomt. Dus op de één of andere manier reageert de Force, de krachtstroming van de universele kennis, de levensfrequenties die die reageren precies op de plekken waar de deuken zitten. Die en dan zeggen wij van: "Nee, het komt nu niet uit." Dus dat zijn situaties in het groot en het klein. In liefde, in vriendschap, in familie, in kennissen, in mensen die je niet kent. Je moet snel, snel, snel, iets doen. En precies op dat snel, snel, snel, iets doen komt er een parel van een moment voorbij. En de parel van een moment, dat zijn echt de trillingen, de levensrillingen die gewoon een uitademing naar jou toe doen. Eigenlijk zo van oe....., ontwaak, stop, stop, stop in deze automatische cruise control. Stop... uit... hier... Maar jezelf daar naartoe brengen in plaats van de redenen bedenken waarom het niet kan. Want je hebt haast, je moet dit doen, dat doen, zus en zo doen. Daar zit de tijd een heel groot instrument in. Dat is onze taak. Dan kom je dus in het zelf. Want dit hele leven zit hier vol mee. Sterker nog, het hele leven is zo geformeerd door bepaalde krachten.

Iemand: Nou ja, wat jij vorige week ook zei over die epigenetica is me heel veel duidelijk geworden. En ook nou ja, wat je nu net noemt, die aandacht is dus eigenlijk ook trauma gewoon. En omdat wij dus zeg maar in die bubbel zitten en continu eigenlijk beïnvloed worden, geïnfecteerd, is het echt alert geboden zeg maar. Ik heb daar wel heel veel inzichten daardoor gekregen. Je weet het eigenlijk wel, maar nu is het zo heel duidelijk uitgelegd dat je denkt zo.

Martijn: Het leven is net een lopende band. Dat neemt je overal mee naartoe.

Iemand: Ja. En dan merk je ook, wij ook, ik ook dus, dat je nog zo snel ontvoerd wordt zeg maar en dat je ook in de afleiding dus komt. En wat je ook en je vorige keer zei je ook hoe het werkt hè, in groepen, communicatie en dat er zoveel teleurstelling is en ga zo maar door. Ja. Dus het zit goed in elkaar.

Martijn: Ja. En als je die lopende banden doorziet en ze dus niet in het goed en het fout momentum hangt, want de goede momenten zijn ook de lopende band. Als je ziet dat het één groot systeem is en allerlei transportbanden, dan kom je tot de

ontdekking dat je op elk moment uit die geleiding moet gaan en kijken van wat is nu het centrum eigenlijk? Wat ben ik op dit moment? Wat ervaar ik nou eigenlijk? Hoe kijk ik tegen dit moment aan? Heb ik nou echt werkelijk waar aandacht? En dan praten we dus niet meer over die spirituele aandacht van nu moet alles uit en een volledige onvoorwaardelijke liefde. Want strijders, warriors, krijgers met het hart binnenin volledig operationeel, die kijken ook heel helder en krachtig naar de werkelijkheid waar ze zich in bevinden. En dat is ook echt pure zuiverheid en waarheid en liefde. En dan kijk je nog eens even heel goed naar wat er allemaal gebeurt. Dan stel je zelf de vraag of je al aan het reageren bent op die transportbanden waar je op staat. Dan kom je tot inzichten en die zijn echt fenomenaal. Het hele leven is één groot transportsysteem. En ik garandeer iedereen in deze wereld, dat als je door hebt wat de transportbanden zijn, hoe minutieus dat in elkaar zit en hoe super dat functioneert. Dat als je dat door begint te krijgen, en door hebt dat je dan ten opzichte van alles wat er nog op dat transportsysteem beweegt, dat je gewoon een vreemde eend in de bijt gaat worden. Want alles wat je doet gaat dus afwijken. En dan heb je ook nog het vermogen om ten voordelen, zo noem ik het ten gunste van jezelf in verbinding met alles wat op dit transportsysteem plaatsvindt, heb je ook nog het vermogen om daarop te staan, *bewust*, te zeggen: "Nu laat ik me even lekker mee over transporteren over die band, maar ik sta wel in mezelf en ik laat mij transporteren naar de plek waar ze mij heen wil hebben. Maar omdat ik zelf kijk, kom ik toch op de plek door dat transportsysteem en mijn eigen observatie kom ik toch op de plek waar het transportsysteem niet mij heen wil brengen. Als je dat weet en dat is de coöperatie ook tussen verschillende krachten en intelligenties van dit veld, dan kun je ook in plaats van wereldvreemd te worden of een vreemde eend in de bijt ook deze werkelijkheid benutten. En ik denk dat dat heel belangrijk is om dat te zeggen om ontsporingen en verheffingsmomenten in jezelf en spirituele oases en daarop enorme teleurstellingen als het ware gewoon op voorhand ook uit te kunnen sluiten. Omdat je gewoon beseft ja maar dat is niet het is niet het is niet of het één of het ander het is het één heb ik nodig om het ander te zien en vervolgens om het samen te laten komen om te leven in een wereld die dus die koerswijziging nodig heeft.

Iemand: Ja. Wat ik ook heel verhelderend vond was de lezing van Frank in Cortils over ja het waren gewoon heel veel raakvlakken, wat wij dus ook doen hè, eigenlijk allemaal. En wat mij heeft geraakt is ook ja, ik wist al dat hij het water zuiverde, maar ook de grond zuiverde. En dat dan die plasticside zeg maar die eigenlijk niet kunnen afbreken, wat hij dus ook zei, het organische is in staat om het artificiële gewoon hup weg te halen. En dat vond ik eigenlijk weer een hele mooie metafoor voor waar wij mee bezig zijn. Nou ja, ook omdat jij vorig jaar ook zei, het is eigenlijk nog niet beslist. Bijvoorbeeld als je kijkt naar corona over de vaccinaties, over de uitkomst van het vaccin. En dat vond ik eigenlijk ja, dat heb ik ook met elkaar in verband gebracht, zeg maar. Dat vind ik ook gewoon heel belangrijk om dat nu ook te benoemen, want alles mag er zijn. Maar ook dat wij nog heel veel kunnen gaan doen. Dat we inderdaad nog maar in de kinderschoenen staan wat het uiteindelijk kan gaan worden en dat ook weer loslaten, hè, natuurlijk.

Martijn: Ja. En zijn we dus ook al letterlijk operationeel. Als BronWezens, we zijn allemaal uit ons bed gestapt als BronWezens. In deze vorm zijn we allemaal al operationeel. Het is soms verrekke lastig om het te kunnen zien, afhankelijk van waar je zit met je bewustzijn in het moment. Als je weet dat wij de afgelopen 2 jaar in onze werkelijkheid hebben gesynchroniseerd met onze liefdeskracht, dat is ongekend. Hoeveel er afgebroken is, hè. Dus hoeveel er niet kon bestaan in dit veld. Wat ze wel hebben gelanceerd, wat niet doorgang heeft gekregen. Door zulke mooie dingen. En het is ook zo nodig om dat ook te beseffen. Want je ziet het namelijk niet omdat we in de tijdlijn of transportsysteem zitten wij. Dus je ziet niet wat er allemaal voor ons in het verschiert *lag*. Maar je kunt alleen maar zien wat het nu is. En als we kijken wat er nu is, dan is er een hoop verdriet en een hoop

pijn. Er is enorm veel aan de hand in deze wereld. Maar als je goed kijkt wat er is, dan is alles er nog steeds. Dus betekent dat alles aan het omdraaien is. Het zit in een hele, zo lijkt het, trage omdraaibeweging. Maar we weten allemaal dat een het vallen van iets, het omvallen van iets is, is de uiteindelijke beweging dat je iets heel snel ziet vallen. Maar de aanloop naar het moment dat het valt kent heel veel momenten eromheen.

Iemand: Toen wij hier naartoe reden was echt prachtig. Martien rijdt en dan ja kan ik heerlijk genieten van zon partijen. Nou ik zag dat er een uitermate prachtige turquoise, blauw, zeegroen blauwe kleur in bij de zon. Daaronder waren een soort donkere wolken. Nou, soms lijkt het alsof het bergen zijn, hè. Denk ik: wow. Maar die kleur was zo expliciet anders. Dat was een soort krakkel in deze realiteit. Zo kon ik maar zien. En die zon die zat achter die donkere wolken en die scheen en die stralen... en Ik kon zo voelen van ja, dit hier zijn we mee bezig, hè. Hier zijn we mee bezig. De zon die straalt vanuit ook vanuit onze vrienden, vanuit de vloten, vanuit onze verbindingen, de contacten die we hebben. Zo. En ik ben hier en oh, dat was zo'n mooi schouwspel. Ik voelde, ik zei: "Dit is de dagenraad. Dit is de dag we zitten midden in de dagenraad." En de ganzen, de brandganzen zoals ze hier worden genoemd, die zitten heel erg in onze omgeving en wij reden Wartenaar uit waar we wonen. En het was echt enorm hè, zoveel beweging dat er was. Ik had nog nooit zoveel ganzen bij elkaar gezien en het was 2 km breed en ik voelde dat het met ons te maken heeft. Van de beweging hè. Weer opnieuw positioneren. Opnieuw positioneren. Bewegen... weer. Ja. Ik kon het zo voelen. Ja, was zo mooi.

Martijn: Die communicatie die je nu benoemt, dat je weet dat die ganzen iemand uit deze mentale wereld die zegt: "Nou, daar komen gewoon langs." Maar jij weet dat is niet zo. Want je voelt de verbinding. Je voelt die vibratie, die trilling waar je gewoon kippenvel van kunt krijgen als een communicatie naar jou toe. Dat weet je, dat voel je. En dat moment van dat je dat weet met dat wat er is, die communicatie, daar gaat het om. Dat daar gaat het om. Want van dat transportsysteem waar we het nou eventjes in deze terminologie over hebben hè. Transportbanden, die transportsystemen waarop wij staan.

- Ons wordt gevraagd te herkennen dat we erop staan.
- Ons wordt gevraagd door onze kosmische achtergronden om te herkennen dat er een innerlijk bewustzijn is.
- Ons wordt gevraagd om vanuit het innerlijke bewustzijn te zien dat we op dat transportsysteem staan, ons daar los van te maken. We staan er wel op los van te maken qua invloeden.
- Ons te verbinden met andere wetmatigheden, grotere realiteiten en werkelijkheden waarom we hier überhaupt zijn en wat we ook ten gunste van onszelf en de wereld kunnen brengen. Want dan wordt er een ander transportsysteem zichtbaar waar dat ene bandje heel snel overheen draait. Heel strak gecoördineerd draait onze band met allerlei informatie constant. En ineens zien we dat er een oase van een rust om die band heen is. Dan zien we een grote kosmische transportband. En die draait niet één kant uit, maar wonderbaarlijk draait hij alle kanten tegelijkertijd uit. En dan ga je in één keer naar een andere kosmische intelligentie. Eigenlijk naar je eigen innerlijke intelligentie.

Dat is wat ons wordt gevraagd. Om ons daar bewust van te zijn. Bewust te zijn dat ons doorgaande leven een vrede en vreugdevolle plek is. Dat we dat zelf kunnen genereren door keuzes te maken. Wat wel en niet. Het vaak genoeg over gehad dat je soms keuzes moet maken die echt gewoon rommel en ellende lijken op te roepen, hè. Maar je moet het wel doen omdat je van dat transportsysteem af moet. Je moet kiezen voor jezelf, ten diepste wat je voelt. En dan vervolgens zul je merken dat alles eromheen van een ander transportsysteem, dat alle kanten uitloopt, op jou gaat reageren. Dat is een keuze. Dat vind ik wel wat ik altijd van de film, de **Matrix** van deel één, tenminste altijd heel erg heb

gevoeld is, dat ze in de film van de **Matrix** zonder dat ze daar letterlijk zo over spreken in die woorden, laten zien dat je op een ingeleid transportsysteem zit wat wordt bedacht door iets anders, wat wordt gecoördineerd door iets anders. En ineens heb je de mogelijkheid om er af te gaan en ernaar terug te kijken en te zien van oké, maar waar sta ik dan eigenlijk nu op? Wat is dat dan? Is dat weer een ander transportsysteem van een vangnet wat bij dat ene transportsysteem hoort. Wat mij laat denken dat ik af ben. En dat ik toch steeds eigenlijk lid ben van diezelfde club. Dat vind ik wel heel mooi dat De film **Matrix** dat laat zien.

Iemand: Ik kom niet op mijn woorden. Wat ik dus nu voel is eigenlijk en ik had het ook met mensen in de auto erover. Het één is er en mijn andere is er van het ware zelf. En die komt naar voren toe. Maar dan moet ik weer in de werkelijkheid van hier gaan stappen. Ik weet een deels wel om het te mengen, maar toch kom ik elke keer weer tegen een muur ofzo aan, waardoor ik de stappen niet neem. Terwijl als ik dan in de auto van iemand zit, dan voel ik gelijk weer die opengaan. En oh dat ga ik, dat wil ik gewoon doen. Dus dat ga ik doorzetten. En vervolgens komt er daarna weer zo'n sluier om me heen.

Martijn: Wat is dat die sluier? Geef er eens andere woorden aan?

Iemand: Die sluier voelt alsof ik hier niet vooruitkom en ook in de angst, paniek, veld kom van jij kan het toch niet. En je kan wat je neerzet dat werkt niet.

Martijn: Is dat wat je dan denkt of zijn dat gemoedstoestanden die op dat moment er zijn?

Iemand: Beide.

Martijn: Je denkt het ook letterlijk. Je denkt letterlijk wat je nu net zegt.

Iemand: Nee, dan is het genoeg.

Martijn: Ja, snap je?

Iemand: Ja. En dat geeft niet, nou ja, ik pak natuurlijk die gemoedstoestanden aan, maar ik merk gewoon dat ik nog moeite heb om toch door te zetten. Om toch mijn dingen te doen wat ik wil.

Martijn: Pak je het al aan?

Iemand: Nee.

Martijn: Nee. Gek hè om eigenlijk net te horen dat je zei dat je het aanpakt en dan geen paar seconden later zeg je nee. Het is niet persoonlijk hè. Het is gewoon even in wat voor soort trein we zitten. Dat, en nu het besef hè, want op dit punt dat kunnen wij dus nu met elkaar gewoon zo doen hè. Maar hier kunnen heel veel pijnen uit voort komen als je iets persoonlijks indrukt. Dat is het niet. Dit is iets wat ons allemaal gebeurt. Het erkennen. Het erkennen van dit systeem dat er is. Dus wat jij ook doet van ja, nou ja, doe ik het dan? Nou eigenlijk niet. Doe ik, als ik vind dat ik iets doorbreek en vervolgens is de situatie van mijn gemoedstoestand er weer en weer, die sluier en weer en ik doe het niet. Hoe kan dat? Wat ben ik dan in een lus in de stand aan het houden. Je prikt dingen door, door heel hard en duidelijk, echt over jezelf, het is niet een oordeel over jezelf hè. Het is gewoon een vaststelling van waar je in zit. Van dit is gewoon wat er gebeurt. En als je het vastpakt wat er gebeurt, je moet gewoon keihard boem, vanuit je hart vaststellen. Want je weet dat dat jij dat niet bent. Je weet dat die situatie waar je het nu over hebt, dat ben jij in de bron helemaal niet. Het is eigenlijk een soort filter waar je in lijkt te zitten. Wat een demping,

een schokbreker is. Die steeds iedere keer als je begint te veren en je voelt hoepsa, daar komt hij en dan gaat er een schokbreker aan en die demp alles weer dicht. En dat moet je gewoon erkennen. Dat moeten wij zien. En daarom zijn modellen van bewustwording en ook oefeningen eigenlijk heel bloedje gevaarlijk af en toe. Omdat je daarmee de illusie kan creëren dat je dat doet omdat je een model in handen hebt. Maar dat is niet waar het over gaat. Waar het over gaat is dit wat jij doet. Gewoon het zien en het zeggen en ook ja verrek; het is ook gewoon zo. Dus eigenlijk doe ik het helemaal niet. Maar dat is niet het *ik* wat het niet doet. Want het *ik* voelt de behoefte om te leven en te gaan. Hoepsa weg en stromen en gaan. En je hoeft niet eens iets vast te pakken en te doen, maar het is (Martijn ademt heel diep in en uit) de open trilling. Dat je voelt dat je verbonden bent met de dag. dat je je gelukkig voelt. Dat het je eigenlijk helemaal niets uitmaakt wat je zou moeten doen. Dat je tussen twee struiken in gaat zitten met een kop thee en voelt: "Laat mij hier aankomende 200 jaar maar gewoon zitten, want ik voel me oké, want het daar moet het uit voort komen, hè." Dus het is het is dus een repeterend iets in ons systeem en er zit altijd een moment voor. Er zit altijd een moment voor, want het glas valt niet spontaan om.

Iemand: Op het moment dat je gaat staan zeg maar, dan komt hij.
Of een besluit neemt.

Martijn: Of het moment dat je denkt dat je gaat staan, wat je dus niet doet. Is het niet. Wij kunnen dus dingen doen wat het niet is. En voor de mensen die voor zichzelf voelen. Nou, bij mij is het niet zo, want ik doe echt de dingen die voor die ik voel, die moeten niet door mijn woorden nu gaan twijfelen aan zichzelf. Kijk, ik evalueer ook in het aardse denken, hè. Ja. Dus het is niet mijn intentie. Overigens nooit geweest, maar wel toch wel heel vaak ook nodig. Want zelfbewustzijn genereer je veel sterker als je gewoon omvervalt. En als je dan er achteraf erachter komt, dat je gevallen bent voor niets. Omdat je gewoon op de goede plek stond, dat je dat gewoon als een versteviging ziet van waar je al stond hè. Dat je gewoon zeggen: "Nou goed, dat was al goed. Je moet soms ook wel ver geduwd worden." Maar dat moment ervoor, kijk, we hebben het met elkaar over zelfbewustzijn. We hebben het ook over het experiment van deze werkelijkheid. Wat is zelfbewustzijn? Zelfbewustzijn is niet alleen maar in het moment je goed voelen. Het is de echt de leider, de ijsbreker worden in het hele traject van je hele transportsysteem waarin je zit. En vergis je niet, dat transportsysteem is zo intelligent dat fabriceert constant nieuwe dingen. Als je denkt dat je een proces hebt afgerond op het transportsysteem, denk dat nooit. Als je dat denkt, zit je in de fuik. Want het transportsysteem rondt namelijk niks af. Het geeft je alleen maar illusies. Dus het moet ook het punt komen dat je dus de situaties waarin je zit als het ware weg kwalificeert. Als zijnde van dat is een herhaling van wat er al eerder is geweest. En dat zoemen we dan even uit op ons leven met onze vreugde en al onze ontwikkelingen die we hier als mens kennen en onze innerlijke ontwikkelingen die er niet zijn nodig zijn die er gewoon zijn. Kijken we even uitgezoomd naar ons leven en dan zien we wel degelijk een soort repeterende situatie. En de eerste die zegt: "Dat is niet waar", die liegt dat het barst of die kan het niet zien." Nou, dat is gewoon wat er hier gebeurt. Ik kan nu gewoon precies zien wat er in mijn jeugd gebeurde in modellen. In modellen bij mijn ouders in het gezin, ik zelf en mijn vriendjes, kan precies zien wat er daar gebeurde, dat dat nu nog steeds gebeurt. Ik antwoord er zo weinig mogelijk op. Liever helemaal gezegd niet, maar dat zou een leugen zijn, want het gaat gewoon niet, want je maakt in deze wereld, af en toe moet je op die transportband staan en dan ga je toch even dit ene stukje, want je kunt er weer af en dat is de kracht. Je kunt er weer af, maar ik herken het. Dus je ziet je hele leven zie je iets gebeuren.

Iemand: Maar als je het op een andere manier aan gaat vliegen...

Martijn: Ga je gang, dus vertel eens hoe dat gaat.

Iemand: Nou ik had toevallig ook zo'n situatie en dan komt dan een soort van irritatie. Over irritatie gesproken en dat ik meteen ook bij irritatie het gevoel heb en vooral in deze situatie van god hè niet zo goed van jou. Weet je wel dat je meteen een soort van stempel erop gaat drukken. Niet zo goed van jou. Dus ik ben het heel erg onderzoeken. En op een gegeven moment kwam ik erachter, maar het is inderdaad het stickertje irritatie wat er nou op staat. Geplakt wordt. Maar ik voelde eigenlijk daarbij van: ik wil dit niet. En toen ik dus: ik wil dit niet, erlangs zetten, toen voelde het voor mij gewoon heel oorspronkelijk en heel zuiver bij mezelf omdat ik het op andere manier aan ben gaan vliegen. Dus dat wat er gebeurde. En ik herken die situatie ook vroeger. En ik ben dit dus met diegene nou deze keer ook gaan bespreken en in het veld gaan zetten van wat er precies gebeurde. En datzelfde wat er dus toen gebeurde, die situatie, maar dan op een andere manier heb ik toen op die manier niet met die persoon zeg maar kunnen uitwisselen. Omdat het toen een andere tijd was, een andere situatie. En ik had dat dus gedaan en op dat moment ja, het voelde luchtiger bij mij, luchtiger. En dat was eergister. En gister had ik op een gegeven moment, ik weet niet, mijn gemoedstoestand veranderde. Ik voelde me raar, vreemd. Ik liep het dorp in een boodschappen te doen en dat gingen allemaal rare geuren. Oude geuren die ik herkende op situaties die ik niet fijn vond. Dus op een gegeven moment liep ik naar een winkel waar ik normaal gesproken, ik ben best een geurenmens en ik ga heel graag naar natuurwinkels toe, want die ruiken gewoon altijd lekker. Maar dan rook ik precies dezelfde geur als die ik voor jaren terug rook in een winkel die ik heel vies ruiken vond. En ik voel en ik herkende dat bij meerdere winkels. Ik dacht: "Wat is dit nou?" Dus ik liep naar huis en weer terug naar mezelf en wordt dit er al doorgezet? Of... Ja en ik ben er nog niet helemaal uit. In die zin wat er precies gebeurde. Het enige wat ik op een gegeven moment voelde zo van: ja, het is net alsof ik een veld laag dieper ben gegaan in een bepaalde situatie. Omdat die dus in het veld gezet is en doorgesproken is, waardoor er van een andere kant iets ontstaat om mij een soort van negatieve gemoedstoestand te brengen om een soort van antwoord te geven van zo: en dit heb je dus gisteren gedaan en nou krijg je dus antwoord op deze manier. Iets anders kan ik er eigenlijk niet van maken. Ik ben er nog niet helemaal uit, maar zo voelde het voor mij wel kloppend. De aanvliegroute via irritatie werd uiteindelijk: dit voelt niet goed en dit wil ik niet. Dus die werkt dus niet. Op een gegeven moment voel van nou, dit is iets wat ik gewoon niet voel en dit voelt gewoon, ik voel dat gewoon hoe noem ik dat nou? Ik ben dat nou kwijt gewoon. Dit wil ik niet. Precies. Dit wil ik niet. En eh...

Martijn: Mooi hè met korte momenten zitten.

Iemand: Wat zeg je?

Martijn: Mooi hè? Om op dat korte momenten te zitten. Waar je nu zat dat je dus even dus het heel erg vindt dat je niet kunt denken.

Martijn: Stop eens. Wat er nu net gebeurde.

Martijn: Niets. Dat niets.

Martijn: Mooi hè?

Iemand: Maar goed dat dus.

Martijn: Daar moet de aandacht. Voordat we doorhebben zitten we op het transportsysteem. Dat is wat er nu gebeurt.

Iemand: Dus nog een keer als je nou teruggaat, dus dan het moment van dat je dus teruggaat dan moeten...

Martijn: We praten dus over transportsystemen in het dagelijks leven hè, wat allemaal wel gebeurd is. Maar eigenlijk is het transportsysteem constant nu. Nu.

Dit dus. Je bent over iets aan het praten wat er dus waarschijnlijk gebeurd is.

Dat is wat je geheugen over vertelt op dit moment.

Dus dan is dat zo hè.

Toch?

Dus dan reageren we daarop. En vervolgens is dus nu het transportsysteem aan de gang.

Nu is hij aan het draaien. Maar in dit moment van het transportsysteem gebeurt er iets.

Op heel verschillende manieren gebeurt het. Maar het gebeurde nu bij jou dat je even compleet niets hebt. Sterker nog, je bent er dit moment ook helemaal niet. Je bent er eigenlijk niet. Er is een moment waarin je kortstondig eigenlijk weg bent. Wij noemen dat hier een crash in het denken of niet meer ergens door kunnen gaan. Dat korte moment van dat je eigenlijk niet meer weet, dan is het weg, dan schuift je hele -wij noemen dat hier dan op de aarde hersengolven- maar er is dus een andere communicatie nog. Omdat je verbonden bent met het onderwerp. Dus niet wat je denkt, maar iets onder de vorm.

En dan komt er even iets anders binnen. Maar wat gebeurde er daar nu net?

Jij zei: "ja, ik weet niet hoe ik het anders moet zien". Nou, dat hoeft ook helemaal niet, want je moet het gewoon zien zoals jij het ziet. Maar wat er nu gebeurde is, dus een ander kosmisch groter zeg maar, een heel groot oneindig transportsysteem wat met je communiceert. Dus er worden constant dingen op ons transportsysteem afgestuurd vanuit allerlei richtingen en allerlei intelligenties. Maar we kunnen het niet pakken omdat we het druk hebben met ons denken. Omdat we het druk hebben met spiritueel zijn, bewustzijn, liefdevol, boos zijn, begrijpen wat er gebeurt. We weten niet wat we anders zouden moeten kunnen betekenis geven. Alsof dat het doet. Dat willen we wel. We willen het graag aan de...

Iemand: Ja, maar jij bedoelt zelf als ik me lekker voel ik me goed voel, weet je wel, want dan ben je het ook aan het labelen of ik voel me goed hè. Want als ik me lekker goed voel dan ga je lekker in de struiken liggen ofzo. Dan voel ik me goed hè. Maar dat moet ik toch ook gewoon kunnen als ik me de shit voel. Dus eigenlijk is het iedere keer, worden er stickertjes op gedrukt. Het lichaam zegt daar iets van, vindt er iets van. Het geeft een bepaalde emotie door. Maar de onderliggende, daaronder zit die kracht.

Martijn: Of je gaat gewoon akkoord als mens met wat er op dat moment wordt verteld door de situatie wat je ruikt, voelt. Of misschien gaan we dat gewoon akkoord dat primaire frequentie die ons toegeschoten worden al gewoon als waar worden geaccepteerd. Ze worden niet ter discussie gesteld. Mag ik er een iets andere betekenis aan geven wat het ook zou kunnen zijn? En ik zeg niet dat het zo is, hè, maar dat zou kunnen. En ik ben niet bescheiden, voorzichtig, dat het stiekem dat toch is, maar dat ik zeg van het zou het kunnen zijn. Ja, het is het gewoon. Maar hij zegt het niet. Nee, het is gewoon een mogelijkheid. Wat wij doen, kijk, wij lopen vol met allerlei, we zijn BronWezens. Dat is één. We zijn pure zuivere wezens. We hebben een enorme hoeveelheid kennis en bewustzijn bij ons. We leven in een wereld die vibreert, die ons constant volstopt met allerlei frequenties. En daardoor gaan we ook dingen denken. Dat is gewoon wat er gebeurt, hè. Dus als een wapen zitten we in allerlei verschillende velden en er zitten positieve velden in levensvelden en er zitten allerlei andere technologische velden en die trillen ons als het ware helemaal vol. Uiteindelijk door wat wij dan zien als een levensloop ervaren wij vervelende dingen hè. We noemen het maar gewoon trauma's. Dat kunnen hele stevige trauma's zijn die heel erg opvallen. Maar misschien helemaal niet zoveel invloed hebben. Maar voornamelijk zijn het vaak de onbewuste kleine mini traumaatjes met die de grote

impact hebben. Die echt daadwerkelijk sturen. Dat zijn trillingsvelden. Dat wordt opgeslagen. Een vervelend moment is een moment waarin je jezelf kunt ervaren. Een vervelend moment, een trauma is een moment waarin je eigenlijk bestuurd wordt door iets anders. Dat je grip op jezelf kwijt bent. Dat je wordt overgeleverd aan. Dat zijn eigenlijk traumatische momenten. Want dan wordt het zelf in elkaar gedrukt en er wordt iets anders ingezet. En dat bevroren we omdat dat een overname is in het moment. Dus het lichaam bevreesd dat en in je emotie voel je er eigenlijk een verdriet bij. Maar zo lopen we gedurende ons hele leven vol met frequenties en gebeurtenissen.

Het bijzondere is, er zijn verschillende mogelijkheden.

- A je bent je er helemaal niet bewust van. Dan word je zoals je in deze wereld ziet word je een product van je werkelijkheid. Ja, mensen zijn zich eigenlijk helemaal niet bewust. We nemen gewoon genoeg met het eindresultaat wie ze zijn geworden en vinden daarbij op een eigen manier hun geluk en de reden om te kunnen leven.
- Twee, je kunt je heel bewust worden ervan wat er allemaal gebeurt. En blijf vervolgens aan de hand van wat je allemaal voelt, wat er allemaal eh gebeurt in je dagelijks leven, in je in je hele bestaan, ga je daar verder op nadenken en moet je daar van alles aan doen. Nou, het zijn dus de dingen waar wij het ook met elkaar over hebben, bepaalde oefeningen.
- Maar er is ook nog een combinatie tussen. Is een derde dan en dat is een combinatie tussen twee en drie. En dat is dat als je bewust begint te worden, als je bewust bent van wat er allemaal gebeurt. Dat je op dat transportsysteem staat. Dat je helemaal niet hoeft mee en door te denken, maar dat je gewoon je eigen gedachten kunt lanceren. En dat je je eigen momenten kunt uitkiezen. Dat je je eigen keuzes kunt maken. Dat je kunt voelen van nou nu niet, want nu ben ik nog boos. Maar straks kan het wel. En ga ik nu niet over denken. Dat moment dat ik het kan voelen komt wel. Is ook een beslissing. Dan komt dat moment gewoon wanneer ik jou vast. Klopt het helemaal hè. Bij dat dan is het er.

Maar dan is er bij de derde stuk in combinatie tot het tweede moet je wel beseffen dat deze wereld waarin je leeft dat je bewustzijn daar anders in navigeert, in de transportband is deze werkelijkheid een soort die slijt de spanning er ook weer uit. Die slijt spanning en trauma ook weer weg. Je moet ook leven. Je moet in deze werkelijkheid leven. Leven! Om spanningen ook kwijt te raken. Dus de opgedane spanningen die je met je bewustzijn door hebt. Je aan verdiepen hè. De stap twee van wat er allemaal aan de hand is. Die moet je niet alleen gaan therapeutiseren, maar je moet beseffen dat het leven als jij op die transportband staat met je eigen bewustzijn, moet je beseffen dat jouw eigen bewustzijn een instructie is van dat het transportsysteem het ook weer terugneemt. Dat is wat er eigenlijk gebeurt. Wat er eigenlijk gebeurt is dat het leven om je heen, dus je gaat de winkels in, dat daardoor er ook een soort ja, uitscheiding plaatsvindt van dat van die processen binnenin. Dus de uitademing. Dus dan gaat het van binnen ook weer terug het veld in. Wij zien dat in een fysieke vorm dan ben je in een winkel, dan raak je dit en dat. Maar achter de fysieke vormen zijn het gewoon trillingsvelden.

- Dus er wordt iets opgenomen, maar je wordt je bewust van alles en nog wat.
- Je geeft een instructie met je bewustzijn dat je dat bewust bent van ik zie het, ik weet het.
- De frequentie wordt gezien, dus hij kan ook los.
- Als je dan door gaat leven, ontspannen en je gaat door, zul je ook merken dat je die spanning loslaat.

Dus dan komen de situaties op je af waarop je dus leegloopt. Qua die negatieve spanningen, trauma's. Dat is een mogelijkheid. Dus we kunnen die geuren die je bijvoorbeeld voelt dat zou kunnen dat dat trillingsvelden zijn die vrijkomen in je brein en in

je eigenlijk, in je het is niet alleen je brein hè, het is dus je hele intelligentieveld van hoe het lichaam eh functioneert. Want het lichaam is zelf heel intelligent ontwikkeld dat het ook weet van oké, de besturing heeft het gezien hè, de bestuurder, bestuurster. Het eigen bewustzijn in het lichaam heeft gezien wat er aan de hand is. Dan zit er een eigen bewustzijn in het lichaam. Zo is het ontwikkeld. Dat het ook zegt van oké, dan kan het nu ook weg. Dus dan gaan er allerlei andere coördinaten in velden gaan aan de gang en die gaan dingen loslaten. Gaan die trillingen eruit. En die trillingen kunnen door elektrische geleiding in het veld kunnen die worden ervaren als een geur. En dan ruik je dus het vertrek van je trauma's.

Iemand: Dus het struikelblok is: We gaan er weer over nadenken.

Martijn: Juist. Dus je er is een bepaalde herziening nodig van hoe je jezelf ook in je lichaam ervaart. Dus jij bent de aanwezige als bewustzijn in het lichaam. Het lichaam is een op zichzelf staand eigen intelligentieveld wat ontwikkeld en gecreëerd is door... Nu dat je erin zit en een eigen lichaam heeft een eigen intelligentie en er ook achter komt dat er ook nog allerlei intelligenties zijn die zich daarmee bemoeien om het grote gevecht X om macht te verwerven, om iets, om een bepaald doel te behalen. Kom je er ook achter dat dat je in het hele proces, maar in het lichaam dus ook dat zegt van nou, nu slijt het nu gewoon weg. Ik slijt de spanning en de ziekte en de pijn slijt ik op geestelijk niveau, lichamelijk niveau, gedachteniveau hè, die slijt ik er nu uit door gewoon te leven, door mooie dingen te doen, door te wandelen, door met andere mensen samen te zijn, door de winkel in te gaan. Geef je ook een combinatie. Moet je ook beseffen: Dit is nu wat er gebeurt. En dan moet die gedachte die erop zou gelanceerd kunnen worden, die moet weg. Want die is van het transportsysteem. Want die zegt eigenlijk van: die gedachte inzetten is de vasthouder van dat er dat en dat en dat is.

En daar gaan we kwantum fysisch dus de mist in. Dus het is ook een stuk van aanvaarding, dat genezing, zo noem ik het nu dan maar even hè, dat genezing ook laat voelen wat er te genezen was. Dus dat wat vertrekt wordt dan ook gevoeld. Dat wat vertrekt wordt ook bewust.

Iemand: Het is wel een heel kort moment hè.

Martijn: Het is maar een heel kort moment.

Iemand; Alleen het probleem is dan ga je erover nadenken en dan is het weer aanwezig.

Martijn: En dat het mooie is dat als je nou met mensen zo samen bent zoals wij, want ik bedoel hebben wij nou intense vriendschap met elkaar op een aardse manier? Ik bedoel, nee, voor mij niet. Ik spreek alleen maar één voor mezelf hè. Hebben wij een echte vriendschap met elkaar hier in het moment en op andere momenten voor mij. Ja, echt waarheid spreken met elkaar. Gewoon kijken van je, maar wat zitten we allemaal in? Dan kunnen wat inzichten verwerven omdat die inzichten die genererend zijn, energie genererend zij elkaar ook ondersteunen om die inzichten dieper tot leven te krijgen. En daarom is het ook zo belangrijk om met elkaar in gesprek te zijn, hè. En dan genereer je een krachtiger bewustzijnsveld waardoor dit wat er nu gebeurt en straks zal het weer op een andere manier gebeuren als het zou zijn wat ik nou net heb uitgelegd ongeveer. Stel dat dat zo zou zijn. Het kan ook helemaal mis zijn hè, want ik heb niet in jouw situatie gekeken en dat hoef ik ook niet te doen. Daar heb ik geen bevoegdheid. Kun je alles zelf wel hè. Dus dat is ook onze missie dat we het zelf moeten doen.

Maar als dit nou ongeveer waar zou zijn wat ik net heb geschetst, dan komt hij er straks op een andere manier weer uit. Dus dan zullen trauma's, onderliggend trauma zal verder gaan uitslijten. Dus wat wij dan meemaken, wij noemen dat ziekte, verstoring en ellende. Ik heb

een klote tijd achter de rug. Dat zijn aardse woorden. Maar eigenlijk moet je zeggen: al die obstakels in een systeem die worden uitgedamd. En die kunnen dus op allerlei mogelijke manieren het veld verlaten. En daar moeten we dus ook naar kijken op een manier dat het niet gestempeld wordt door ons. Van wat we denken wat het is. Want dan moet jij zeggen van ik weet dat niet. Ik weet het niet. Het zelf weet het niet. Het is heel goed om vanuit dit stuk, in geleiding, daarbij weg te blijven. Want het is goed of fout wat er gebeurt. Je moet dus eigenlijk een finale terugtrekking hebben. Daar heb ik het al vaker over gehad. Een finale terugtrekking van je menselijk denken. Dus het gewicht wat je er bovenop legt. Want je weet het niet. Je weet het niet. Maar wat het wel weet wat er moet gebeuren en niet om de reden waarom. Dat is het intelligentieveld van je lichaam. Die weet dat wel. Want zo is het lichaam gemaakt. Dus er gaat een steentje om en het hele circuit gaat om en is een vervuiling. Dan weet het lichaam oké om het zichtbaar te maken dat het vervuiling is en die eigenwijze pipo die in het lijf zit die die kijkt niet. Je moet dus dat lanceren, dat lanceren en dat lanceren, om het eruit te krijgen. En vervolgens ga je met die, die, en die dingen ga je naar de dokter en dokter vertelt het is dat, dat, en dat. Oh, denkt dat lichaam. Dat was helemaal niet de bedoeling. Dus je gaat als het ware alle mogelijkheden die in de transportband liggen opgeslagen, die ga je gewoon letterlijk in je mind laten. Daar moet je bij weg.

En dat is eigenlijk ook de hoofddoelstelling waarom ik hier bèn, is om dit stuk bewustzijn terug te halen. Omdat we hiermee onze kosmische eigenlijke mogelijkheden die er in ons liggen. Dus de zuivere natuur van wie we echt ten diepste zijn en de absolute essentie die we zijn uit waar we vandaan komen. Dat we dat op de manier zoals iedereen het voor zichzelf kan ervaren terug te halen in het bewustzijn in het lichaam. Want het lichaam schreeuwt om dat stuk bewustzijn. Het lichaam wil heel graag, heel graag kunnen antwoorden op een situatie waarin het ook zuivere antwoorden kan geven. Het lichaam geeft de antwoorden. Maar ja, als ons gedachte ertussen zit, ja, dan whole, wat er dan gebeurt. En nu heb ik het eventjes kort even over genezing en creatiekunst op het gebied van denken weglaten. Maar het gaat echt over dit stuk zelf, oorzaak en gevolg, de hele kosmische cyclus waarin we zitten, die eigenlijk geen cyclus is. Het zou een cyclus nu aan het worden kunnen zijn. Want een cyclus kent een eind. Maar de kosmische loop waar we voor heel lange tijd in deze werkelijkheid in hebben gezeten, die vragen dus ook letterlijk echt om te kijken van: wat zijn de momenten om dat kosmische instroomeffect in de realiteit te kunnen ontvangen. Dat is dus het glas wat omvalt. Dat is een situatie waar je in verkeert. Wat is het moment ervoor? Kun je aanwezig zijn in het moment ervoor. Dus niet met terugwerkende kracht, maar kun je in het nu, in het moment zijn, waardoor het glas niet valt. En het glas is in dit geval dan de oorzaak gevolgd. Dus het hele transport wat er allemaal op ligt. Want dan kunnen de grotere transportvelden, de grote krachtvelden die er zijn, die kunnen dus en daar wordt heel, héél hard aan gewerkt. En ik neem er geen woord ooit voor terug, maar wordt echt knetterhard aan gewerkt om kosmische informatie uit allerlei verschillende achterbangroepen en allerlei verschillende coalities en allerlei verschillende kosmische eenheden, die ontieligelijk grote krachtvelden zijn en liefdesvelden zijn, om die op het transportsysteem te krijgen. Maar dan moeten de mensen die daarop staan, moeten het wel kunnen zien. En die kunnen niet, en dan ga komen op punt hè, maar een hoop mensen zijn bezig van ja, maar wat moet ik zien van buitenaf. Nee, het wordt pas gezien als mensen ophouden te kijken op het transportveld, wat het transportveld hen vertelt. En dat is de communicatie. En die zijn we dus al aan het openen. Dus het is niet nog een begin aan. Het is al open. Het is al bezig. Maar ik noem het nog even goed op, omdat zeg maar de werkelijkheden waar we vandaan komen en woorden, **buitenaards contact**, contact met andere **beschavingen**, dat heeft natuurlijk alles te maken met wat wij hier aan het doen zijn. Dus dat is heel essentieel.

Iemand: Hoe zit het dan met als je vorige keer zei want dat je je zo ziek kunt voelen, zo ellendig. Toen zei je van nou dat kan een opschoningsactie zijn, maar er zit dan techniek

doorheen.

Hoe ga je dan met die technologie om die er doorheen zit?

Martijn: Ja, dat snap ik. Maar **de grootste technologie via, dat ten aanzien van corona is überhaupt, dat ze dat zo hebben genoemd, het gedachteveld lanceren. Want de technologie die ze er doorheen hebben gezet om allerlei verschillende redenen, die ook helemaal niet waar hoeven te zijn, die kunnen elk moment vervallen. De grootste technologie is gewoon dat ze een organisch proces wat hoort bij Gaia, dat de mensheid door hele grote beweging heen gaat, wat we dan een grote griep epidemie noemen. Het is natuurlijk geen griep epidemie. Het is gewoon een bewustzijnstransformatie, een trilling. Maar de grootste technologische ingreep die ze hebben gedaan is ons te vertellen wat ons aan het overkomen is.**

- **Mag je dat zelf eventjes bepalen hoe ziek je bent of dat je doodgaat.**
- **Mag je zelf bepalen wat je voelt of je moet huilen als je in bed ligt.**
- **Of dat je voelt je bent zo ziek als een hond.**

Ja, hond, die hond niet hè, is maar een uitspraak. Maar ik ben ik voel me zo ziek als dat ik mezelf ervaar. Ja, natuurlijk mag je dat zelf bepalen, maar de billboards, de technologie die er doorheen loopt is voornamelijk wát het wordt verteld wát het is. En dat beroof je van je vrijheid om te ervaren wat er werkelijk puur, puur echt gebeurt bij jou.

Iemand: Ik heb een voorbeeld van mijn moeder. Mijn moeder die had COPD en darmkanker. In haar dementie nergens last van.

Dus die die communicatievelden die die functioneren niet meer op die manier.

Bijzonder hè?

En ook zo begrijpelijk gewoon. We zijn nu zo dement dat we denken dat we dit allemaal kunnen ervaren.

Ik zag jou ook (naam).

Iemand: Je had het net over kosmische herkenning van dingen.

En dan vraag ik me af: Toen ik hier kwam pakte ik een bol en we zaten met zijn drieën met een bol. Voelde de geleiding, voelde ons. Ja, ieder had zijn eigen ding, maar we werden naar beneden getrokken, de aarde in. En ik zag een heel groot veld. En ik werd me bewust van het ontstaan van deze realiteit. Dat het eigenlijk heel andere bedoeling had. Kwam toch in een -voor mij raar gevoel- een technisch stuk. Terwijl ik denk: "Ja, dat was toch geen technologie." Maar wel, dat is dat ding. En dan ervoer ik om het maar heel bij mezelf te houden van ontwerpers en mensen die daarin meegingen om deze realiteit te zetten om iets terug te halen. En dan gingen we daarin met allerlei programma's en die programma's zijn blijven lopen, maar die zijn ook gehackt en heel veel overheen gezet waardoor we dus nu een hele andere realiteit hebben. En ik keek gewoon letterlijk in de bol en voelde ik maar eh waar we voor kwamen wat ingezet was, wat de bedoeling was. Dat is klaar, dat is gelukt. Alleen nu nog. En ook dat is al gelukt wat ik wat ik voelde en zag. Denk maar dat is al klaar. Het stuk van onszelf weer vrij maken uit die hek. Het voelde even heel simpel toen ik hierin keek. Zo gewoon. Wat zit toch allemaal moeilijk te doen. Is dat kosmische informatie wat of is dat gewoon mijn innerlijke wat?

Martijn: Dat kan ik jou niet zeggen. Dat moet je zelf voelen. Maar het is heel makkelijk eigenlijk wat we hebben gedaan, dat is de afspraak, is dat we vloerbedekking zouden leggen in de huiskamer.

En wat we hebben gedaan is de rol naar binnen gegooit en hij ligt erin. En nou komt de begeleiding, hè. Dus nu moet de grond uitgerold worden.

- De aandacht die we hebben voor onszelf.

- De aandacht voor onze gevoelens.
- Dus de aandacht voor elkaar.
- De aandacht voor wat er in de wereld gebeurt.

En die spirituele modellen over wat er dus zou moeten worden en moeten zijn, hoe het eruit zou moeten zien, dat is het niet. Want daarmee tasten we dus de vrijheid van de kosmische transportbanden als het ware aan. Want dan gaan we dus denken vanuit hier. Want zij, zij, degene die die transportband hebben bedacht, die weten dat als wij gaan luisteren naar hier, dat het hele script verandert. Dus ze hebben in het transportsysteem hebben ze dingen geprogrammeerd van gedachte, dat wij denken waarom we hier zijn en wat we zouden moeten doen. Maar kom nu maar eens in alle eenvoud tot leven. Echte leven. Het echte leven.

Iemand: Het echte leven wil ik nog meemaken. Dat heb ik hier nog niet gehad.

Martijn: Het zit er niet in de vorm.
Nee, het zit er niet in een vorm. Het zit hem in je bewustzijn.
Dat die doos die eromheen zit dat die weggaat.

Iemand: Dat wil ik nog echt.

Martijn: Ja. En dat is ook wat je aan het doen bent. Dat is waarom je doet wat je doet.

Iemand: Nou ja, als ik dan even door mag praten?

Martijn: Ja, start eens even op.

Iemand: Ja, op het ogenblik is het wel een beetje lastig voor mij. Ik heb het gevoel dat ik al jaren tegen de muur aan sta. Ik ben in een relatie gekomen en die jongen die ken ik al 35 jaar en een hele goede vent. Wegens omstandigheden ben ik heel snel gaan samenwonen. Dus ik moest daar eigenlijk weg of ja, moest kiezen uit twee slechte keuzes. Ben ik bij hem gegaan. En ik vind hem ook echt de moeite waard, maar het is soms verdomd lastig en ik weet me daar af en toe echt geen raad meer. Hij heeft ook heel veel moeite waar ik mee bezig ben. Daar kan hij helemaal niks mee. En ik wil hem er ook helemaal niet mee lastig vallen ofzo. Ik praat er ook bijna niet over. Maar hij vindt ook dat ik veel te veel naar Zwaanshoek ga en veel te veel naar Kerkenveld ga. En wij hebben een hond samen. En ik ben ook al aan het zoeken geweest voor een woning.

Martijn: voor die hond?

Iemand: Nee, ja ook voor mezelf waar ik de hond mee kan nemen.

Martijn: Niet voor de hond, maar voor wie zei je?

Iemand: Voor mezelf.

Martijn: Voor jónu zelf!

Iemand: Ja al langer. Ik ben eigenlijk al langer op zoek, maar het is niet dat ik mijn vriend kwijt wil.

Martijn: Nee.

Iemand: Maar ik wil gewoon even op adem komen. Ik wil even mijn eigen ruimte hebben.

Martijn: Dat is dus zo' een kort moment. Even... zeg je?

Iemand: Ja.

Martijn: Kun je het eens opnieuw uitspreken het woord "even" eruit. Niet voor mij hoor, maar gewoon voor je eigen ervaring.

Iemand: Ik zou gewoon, ik zou mijn eigen ruimte willen hebben. En het is het geval dat ik zit in de WW, dus geen vetpot. Volgens mij het loontje wat ik nu heb krijg ik nog eens geen woning. Maar ik ben wel positief. Ik heb zoiets als het komt dan komt het. En op de meest rare manieren dan komt het naar me toe. Zo ben ik dan wel. Maar van de andere kant denk ik ook van volgens mij lost dat ook niks op. Dat denk ik ook wel eens. Dus en zo zit ik de hele tijd over en weer te jo jo-en.

Martijn: Ja dat is een heel aards verschijnsel hoor. Daar moet je wat doen. En ik heb het niet over je relatie, want ik heb geen enkele bevoegdheid om over dingen inhoudelijk te spelen. Dat moet iedereen zelf weten. Maar dus ik haal even het verhaal terug, jouw verhaal terug naar het transportsysteem.

Mensen die leven in het transportsysteem van deze werkelijkheid en die voelen dat er meer is dan alleen het leven hier. Het sijpelt in het begin er doorheen en dan probeer je het nog een paar keer te ontkennen, bewust onbewust en in één keer komt het tevoorschijn. Kan je eigenlijk, je kan niet meer een andere kant uit dan gewoon op je eigen manier door te gaan. Wat je dan doet is op dat transportsysteem *jezelf* tot leven roepen. Jezelf toestaan. En wat je dan eigenlijk doet, is toestaan dat informatie uit het kosmische veld in jou kan worden ontvangen. En dat gebeurt dus ook. Die trillingen die komen in jou. En als iemand in gesprek gaat met zichzelf, het ware zelf, gevoel, als iemand, een wezen, luistert naar de eigen bron en blijft luisteren naar de eigen bron. En ook tegelijkertijd op dat transportsysteem blijft staan, die komt met zijn poten klem te zitten, net als bij een lift, aan het eind tussen twee werelden.

En als dat is wat wij willen, doordat we gewoon eigenlijk en dit en dat doen, dus en jezelf voelen en jezelf op het punt niet voelen, dan komt er een reactie uit de kracht waarin we leven. Die komt. En dan krijg je meestal force crash momenten. En om dat te voorkomen dat er een forse crash komt, zegt de mind: "Blijf nou maar gewoon rustig doen wat je doet. Want als je het allemaal beheerst houdt zoals nu, dan kun je het allemaal voorkomen." En dat is precies wat die crash veroorzaakt. Dus hij komt eraan. Dat garandeer ik je.

Iemand: De crash?

Martijn: Ja, maar het hoeft niet per se in relatie te zijn, want dat is een menselijke gedachte. Maar er komen in- en uitademingen op jouw transportband, in jouzélf, omdat je een signaal geeft: "Ik leef en ik luister." "Ja. Ja. Ja, transportband ja, transportband. Ik blijf erop, maar ik leef en ik luister". En de antwoorden, de frequenties, die komen daar dus doorheen. Dat zijn dus de bronfrequenties, de broncodes die komen daar doorheen. En dan komen we even op het punt van dat technologische frequenties die primair zijn, dus die de macht hebben, die kunnen niet bestaan in het bewustzijn van iemand die luistert naar de bron. Dus dan krijg je de aanknooppunten, de aanhechtpunten, van die macht die primair is, die verschuift naar de tweede plaats. En dan komen Dat komt altijd door crashes. Dus dan kan het zijn dat je in je leven ineens iets gaat gebeuren waardoor je genooddaakt wordt zonder dat je het wilt, om überhaupt je relatie ineens heel anders te zien. Feitelijk zoals het echt is.

Iemand: Zoals het *écht* is!

Martijn: Ja. Zoals de waarheid is op het transportsysteem. Dus het gaat helemaal niet over of je wel of niet wilt samengaan of door wilt gaan. Het gaat meer om van hoe ga je dat, in wat voor gedachte zit? Want je spreekt het ook uit. Want ik vind dat van de twee slechtste mogelijkheden heb ik de minst slechtere uitgekozen. Ondanks...

Iemand: Ja, ik vind ook moeite waard.

Martijn: Juist, dat wil ik net zeggen en je vindt hem ook de moeite waard. Dus het is niet zo. Maar hoeveel schuld draag je in het systeem?

Iemand: Ja, dat komt door die hond, die komt erbij. Die hond en we hebben een grote tuin. 1100 vierkante meter tuin. Dus die hond die rent nu overal naar toe. Het enige wat, als ik dan alleen sta, dat ik dan misschien een flatje krijg. Wat moet ik met die hond de hele dag op een flatje? Dat komt er dan ook nog allemaal bij, hè.

Martijn: Ja... ik zit helemaal niet te denken aan een relatie hoor. Ik zit in het trillingsveld van gecodeerd denken en vastzitten. Het is zo menselijk van deze wereld hè. We kennen het allemaal.

Iemand: Ja. Het is soms op de handrem gaan. Zo voelt het voor mij.

Iemand: Dus het is echt je gemoedstoestand waarop gedachten ontstaan wat die trillingen aantrekt. Als ik het goed begrijp.

Martijn: Ja, er is een absolute waarheid in jezelf, wat je voelt. Wat je zelf denkt. En er zijn gedachten die komen voort uit de situatie die je bestuurt.

Iemand: Oké. Daar zit jij op de rem. Want als je echt naar je gevoel gaat en je eigen weten, gewoon poe, poe, poe, poep, dan weet je, want dat zeg je net zelf ook, met het woord even ertussen, om jezelf weer terug te kunnen fluiten. Dus de control in jou die zegt van: je mag best even buiten snuffelen wat het is om vrij te zijn. Maar we hebben ingebouwd dat ik altijd weer terug kan. Dus onder voorwaarden daarvan kan ik deze uitspraken doen.

Maar ik kijk in frequentie naar eigen gedachten en gedachten die voortkomen uit een situatie. En dat is waar jij naartoe moet.

- Jij moet uit het gedachteveld stappen van dat het over je relatie gaat.
- Je moet uit het gedachteveld stappen dat je man of je vriend niet geïnteresseerd is hierin.
- Eigenlijk vindt dat je helemaal verkeerd bezig bent.
- Je moet uit alles stappen wat de **Matrix** jou vertelt waar je nu over denkt.
- Want dat waar jij nu denkt waar het over gaat, dat zijn alleen maar de wapens die ze hebben geplaatst in je omgeving.

Want waar het echt over gaat. Dus nu haal je alles weg. Die man weg, die situatie weg, alles weg. Waar het echt over gaat, dat ben *jij*.

Kom jij uit voor het zelf kunnen denken en ben je bereid om dat... en dan moet je ook vormen loslaten, hè, dus het gaat niet over relatie, **ben ik bereid om mijzelf zo volwassen, bewust zijn, neer te zetten, schoon schip te maken in mezelf?**

Ja of nee? Daar gaat het hierom. En nu moet je dus uit het systeem denken wegblijven. Dus echt vanuit je gevoel.

Ik pak even een heel ander voorbeeld hè. Of het is eigenlijk precies hetzelfde voorbeeld, maar even iets andere opstelling. Het lijkt eigenlijk iets anders, maar goed, dat is het

natuurlijk allemaal niet, hè. Het zijn allemaal kopies van kopies van kopies van kopies van kopies, die geplakt zitten in elk persoon, waardoor je denkt het wat zijn andere kopies? Het zijn allemaal kopies. Alles. Het zijn allemaal kopies. Het zijn allemaal kopies.

Iemand: Zelfs als je denkt dat het een kosmische gedachte is, is het een kopie. Kan.

Martijn: kan ja, maar daarvoor moet je zelf dus heel bewust zijn en geen knollen voor citroenen verkopen. Je moet echt gewoon zeggen waar het op staat. Dus als je op bepaalde punten terugvalt en je merkt het is het niet, dan moet je niet denken: "Nou, dat is een spiritueel proces, dus ik moet nou even iets verder en meer verstevigen." Dan moet je gewoon zeggen: "Dat is het helemaal niet. Het is gewoon dat ik het niet doe. Ik luister gewoon niet naar wat ik echt zelf voel. Wat ik zelf denk, dat kan namelijk. Daar kun je heen."

Iemand: Mag ik mijn een voorbeeld geven?

Martijn: Ja.

Iemand: Ik zit, heb altijd in mijn gedachte in een relatie gezeten dat ik zelf als jij niks kon. Hij heeft daar geen aandacht voor en ik moet maar anders leven en alles naar hem aanpassen. Totdat ik op een gegeven moment dat verhaaltje wat Martijn dus zei van: "waar ben jij dan in het hele stuk?" Het lag helemaal niet aan hem. Het is mijn gedachte daarover. Dus op het moment dat ik die gedachte eraf haal blijft mijn leven over. En daar maak ik de keuzes over. Zonder dat ik denk van ja, maar als hij of als ik dit of als ik meer geld had of als ik een eigen ruimte had of what ever. Als ik dat eraf haal, ben ik gewoon over, en is hij geen probleem. In mijn gedachten is hij een probleem. Maar haal ik die gedachte eraf is er geen probleem.

Martijn: Dus de oorzaak en gevolg van die transportband, die kun je eigenlijk gewoon tot stilstand brengen. Of althans er kunnen alle andere vonken op die transportband terechtkomen vanuit een ander informatieveld. Als jij jezelf daar anders in gaat zien, andere beslissingen en bepaalde velden in denken naar achteren zet. Ze zijn er wel. Want je kunt ze wel valideren, hè? Want je ziet in je werkelijkheid zie je dat het klopt. We zitten hier niet te ontkennen. Het is niet pagina 309 van een boek van cursus en wonderen. Nee, het is echt gewoon het is wel waar je zit. Het is er gewoon. Je kunt niet zeggen: "Het is er niet. Het is echt wat er aan de hand is."

Maar je moet gewoon anders kijken, op een andere manier.

Iemand: En sterker nog, wat je vorige week zei, eigenlijk kunnen wij ook hè, gedachten, ook de anderen, kun je ook dus beïnvloeden met jouw gedachte. Dus laten denken zoals jij bij wijze spreken, ja wil. Snap je wat ik bedoel?

Martijn: Reacties.

Iemand: Dus positief juist. Dus dat je eigenlijk, ja, iemand anders zeg maar...

Iemand: Zonder verwachting.

Martijn: Je kunt zonder dat je iets verwacht kun je zo sterk denken. Vanuit je eigen landing-lanceerplatform. Kun je zo sterk denken. Dus dat is vanuit je gevoelskracht, kun je zo sterk denken dat je zonder dat je iets wilt afdwingen bij een persoon of een situatie dat je toch een informatie lanceert, wat je ten diepste eigenlijk bij jou resoneert. Dat wat dat klopt. Dus dan hoeft je niet te bemoeien met de ander zijn haar gedachten en toch schoont er iets of trilt er iets anders. En dan kan het precies zo zijn naar het

aansluiten op jezelf.

Ik wilde dat voorbeeld geven van dat wanneer iemand buiten de boot valt en dat er irritatie wordt opgeroepen. Bijvoorbeeld. Bijvoorbeeld je zit met een groep mensen in een ruimte en je spreekt af. -Dit is puur weer een voorbeeld hoor. Geen verborgen boodschap of zo erin, helemaal niks. Het kan zijn dat het de perceptie van iemand is die dat zo leest. En ook dan is het misschien wel mogelijk dat het toch zo is. Ja, maar dat is gewoon wat het is- Nou, ik geloof dat ik er zo heel netjes communiceert toch?

Het is mogelijk dat als je met elkaar afsprekt van goh, we gaan pauzeren om die in die tijd en tot dat moment gaan we dat heel stil en rustig, want dan gaan we lekker in de stilte en de meditatie, aandachtsveld met elkaar. We gaan in een besefmoment wat er allemaal gaande is en we zetten onze aandacht op dat en dat onderwerp. Ja. Oké. Afgesproken. En dan spreek je ook nog even af dat die ander naar het toilet toe gaat en je spreekt af dat je tijdens de sessies niet met tassen open gaat trekken omdat papieren zakdoekje eruit te halen of een knisperend plasticje waar koekjes of chips in zitten. Allemaal flauwekul en opmerkingen. En toch gebeurt dat allemaal, hè. Dat spreek je af. Dus met elkaar een gezamenlijk bewustzijn te hebben, te dragen van dat het een mooi rustig moment is. En dan ineens gebeurt het toch, dat iemand 10 minuten voordat de sessie zeg maar ten einde is en er zijn mensen die hebben hun ogen open, maar er is een klok, dus iedereen heeft afgesproken tot dat moment. Gebeurt het toch dat iemand al koekjes gaat pakken en dat iemand met een stoel gaat schuiven en dat er ook een kopje om valt en dat die persoon ook nog besluit om lekker naar de wc te gaan en de deur gaat niet zachtjes dicht, maar redelijk goed hoorbaar.

Dan is er één persoon in jouw beeldscherm die jouw gedachtekracht vangt. Dat is wat er gebeurt. Dat is wat ik bedoel met de Matrix. Op dat moment word je ingeleid. Ingeleid in een heel arsenaal door dát moment. Dat is dus de sleepcode van de Matrix om te gaan kijken wat is goed en wat is fout.

En dan moet je eens opletten wat de gebeurt in jezelf. Wat er gebeurt in jezelf? Wat er wat voor energie er in je lichaam gevoeld kan worden. Wat je gemoedstoestand wordt. En ergens in jezelf weet je van blijf gewoon bij mezelf. En die gedachte dat je bij jezelf blijft is het bewijs dat je het niet doet.

Dus wat ik bedoel als we het hebben over hetzelfde en dat is waarom we ook echt bij elkaar zijn. Anders draait hij om onszelf vanbinnen.

Wat ik bedoel met dat zelf is dat je het moment ziet waarop je gekaapt wordt en de waarde die je geeft aan het moment door de erover te denken, door erover te praten, door er iets van te vinden, door alles toe te laten in dat nu moment.

En ik heb zelf gemerkt in deze wereld hier dat het lichamelijk zo is, dat als alles wat je parkeert en ik zet altijd alles als zulke dingen gebeuren, parkeer ik. Ik heb dat overigens niet. Moet ik ook even wel zeggen, ik heb dat niet. Ik hoef het niet te parkeren, maar als het bijvoorbeeld hele heftige dingen zijn, niet in mijn bijeenkomsten, maar vroeger bijvoorbeeld bij mijn ouders hè, in het gezin hè, dan zit heel dicht bij je, je veiligheid van deze wereld. Dan parkeerde ik dat altijd zeg maar op een wolk. Voor mij op in een mist gedeelte. En daar zat een boodschap voor mij altijd in van ik zet het daar neer. Het kan uit mijn systeem weg, uit mijn lichaam, uit mijn denken weg. Daar zet ik het neer. Maar daar wist ik ook van: het kan daar ook vergaan. En het verging altijd. Die kwam dus nooit terug.

Dus je kunt dingen parkeren om het gewoon uit het nu weg te halen en daarna is het dus ook daadwerkelijk weg. Maar je moet opletten als iets afwijkt van de gestelde norm die je dus met elkaar hebt afgesproken, dus in die ruimte voorbeeld heb je met elkaar

afgesproken: "We doen het zo en er is iemand die doet het anders."

Je moet gaan herkennen in jouw wereld hoe alles binnen een bepaalde afgestemde norm, van bewustzijn, denken, zich daar net even iets buiten beweegt. En degene die zich daar net even iets buiten beweegt, die roept de irritatie, het denken op. En die roept de inleiding op. En dan wordt het heel interessant en belangrijk en je bent uit jezelf weg. En dan is het mooie, dat je die momenten als je die kunt herkennen, die gaan heel snel, als je dat ziet en je snapt het dat je dat kunt vertragen, dat je het kunt stoppen en dat het kunt loslaten. Dat kan. Dus een totale desinteresse lijkt het vanuit je hoofd gesproken, maar het is gewoon puur van het is gewoon niet relevant wat de ander allemaal doet. En je moet het ook vanuit een inzicht kunnen bezien waarom je jezelf ervan ontkoppelt, waarom je er zelf van losmaakt.

En deze hele wereld is dus een op normen gebaseerde wereld. Dus als iedereen met een winkelwagentje de supermarkt in loopt, dan is er niks aan de hand. Als er één persoon tussen zit die loopt achteruit de winkel in, dan word je gekaapt.

Want dan gaat er een vangnet draaien. Die gaat jouw gedachtekracht opzuigen. Dat is wat er gebeurt. Het zijn constante geleiders. Dit is waar ik waar ik het over wil hebben. Echt dit stuk. Constant. Als we hebben geen oordeel, geen dit. Kijk maar eens gewoon goed hoe ons aandachtsveld wordt opgezogen doordat er binnen de gestelde normen, de rasters, de kaders, de systemen. En het gaat veel verder dan alleen maar een oordeel hebben. Hoe snel je gedachte weg is, hoe snel je wordt opgezogen. Op het moment dat gebeurt, want dat is alleen het korte moment, ho... ingeleid, gaat het hele transportsysteem erachter gaat draaien en die wordt op opgeschoond. Dus eigenlijk functioneel, 100% functioneel, operationeel, omdat jij met je kijker, met je bewustzijn op en in dat moment zit. Dat is waar de hele werkelijkheid op gebaseerd is. En je ziet dat dus dat die persoon achterstevoren loopt. En dan komt het moment van ja, maar wat, hoe moet ik dat dan doen? Want ik hoef dat ook niet. Ik hoef toch niet geïrriteerd te zijn. Kan daar ook wel heel erg om lachen.

Dat is precies hetzelfde.

Ja, het gaat om het gewicht wat dat moment krijgt om je uit je eigen aandachtsveld te halen. Want je komt daar zelf vanuit je groentetuingevoel hè. Nou even heel idyllisch gezegd, kom je daar oh heerlijk ontspannen. Lekker is daar 's morgens de zon opgegaan. Kom kijken bij mijn plantjes. En ja goed, ik ken dat zelf heel goed ook dat gevoel. En dat dat stuk aandacht voor wat ik hier voel, voel ik ook voor de wereld. Dus ook voor de boer die op de op de trekker zit. Voor de mensen die op de parkeerplaats staan in de winkel. En met dat gevoel ga ik de winkel in. En komt daar dan iemand achterstevoren naar binnen. Dat ik daarnaar kijk, dan kan ik daar dus inderdaad even mijn aandacht op hebben, maar nou gaat het om het gewicht wat het heeft.

Maar het gewicht wat dat heeft zorgt ervoor dat je niet meer zélf aan het observeren bent. Dat is waar ik het steeds over heb. Dus we zien het in hele grote dingen en zien het hele kleine dingen. En als je hier bewust van wordt, dan kun je echt, *echt* werkelijk waar je kunt het zien. Het moment wat jou probeert te vangen, dat kun je zien. Je kunt ernaar kijken. Je kunt er zelfs om lachen of je kunt ook nog zeggen: "Nou, moet dat nou zo, als het wel iets negatiefs is." En toch was dat gelijk het eind.

Iemand: Maar dat is er te voor zijn.

Martijn: Dat is het.

Dus en alles wat er dan uit voortkomt, dat stop je. Maar dat is niet de bedoeling dat je het stopt. Het is gewoon dat je doet wat je doet.

Dus je moet heel goed opletten waar jouw gedachten jouw aandacht naartoe getrokken

wordt. En jij dus denkt nu, dat het gaat over de situatie met je leven hoe het er nu uitziet. Maar eigenlijk is dat dus echt één grote aandachtsslurper om je gedachteveld daar op te hebben. Ja. En...maar waar moet ik het dan op hebben? Want dat is gewoon wat er toch gebeurt. Ik kan het toch niet onttrekken van de situatie dat nee, maar dat los jij ook niet op. Want deze situatie die jij nu beschrijft en dat geldt voor ons allemaal, die staat hard geprogrammeerd op de transportband. Dus die krijg jij niet weg door daar constant naar te kijken en constant bewust van te zijn en constant daar iets van te vinden. Dus het repeteren en het herhalen van problematieken. En ook niet, want dat is de spiegel van de **Matrix**, ook niet denken in tegenovergestelde beelden: "Ik moet het nu helemaal los gaan laten." Dus dat is puur de gedachte, hè. Ik móet dit gaan doen. Ik móet zus gaan doen. Ik móet zo. Want dat zijn ook de gedachten die nog steeds uit het gevangengenomen aandachtspunt voortkomen. Dus nou ja, wat (naam) achter je net zei, in feite wat je dus nodig hebt als mens, is te zien: hey mijn aandacht is eigenlijk gewoon bij mijn eigen gevoel in mijn eigen pad weg en daar ligt de besluitvaardigheid. Dus daar zul je naartoe moeten. Dus je moet dieper als mens besluiten en voelen een erkenning te geven aan jezelf, aan je eigen route. En dat moet echt gewoon zuiver op je eigen manier. En jij bent de enige die weet, als je echt dus je gedachte van ja, maar hij..., nee maakt niet uit dat die persoon daarbinnen komt met dat winkelwagentje. Daar hoeft ik niet in. En al die hele route toch nog over na te denken van: wat zou dat toch de reden kunnen zijn dat dat winkelwagentje achter tevoren binnen is gekomen of iemand die met grote modderlaarzen was en ik dat ik nog 's avonds nog thuis ga vertellen. "Ik was vandaag in een winkel joh, een man met modderlaarzen. Nou echt niet te geloven." En ik speel daar dus mee hè, met die momenten. Ook achterstevoren. Want ik was dus in een winkel met modderlaarzen. En er ging en er ging helemaal niets vanaf. Helemaal niets. En toen zei Wendy van: "Ja, straks valt het eraf." Ik zeg: "Ja, dat gaat inderdaad gebeuren." Toen heb ik bij mijn doos heb ik hier in Slagharen heb ik mijn laarzen omgedraaid en toen pakte ik een stukje doos en die duwde ik zo tegen haar zo aan. En toen viel al die modder op de grond en toen keek ik ernaar. Dat is wat ik doe. Ik keek ernaar en liep naar buiten omdat het gelanceerd was. Het was gelanceerd. Het gaat dus via het praten van elkaar. Ja. Het is niet een externe kracht buiten ons. Het gaat via het praten via elkaar. En toen zei ze gewoon: "Ja, je man. Nou, mensen die dat op afstand hebben gezien, zullen wel gedacht hebben wat een asociaal." En ik bleef bij mijzelf. Ze moest ook om lachen, want ze weet wat ik doe. En ik blijf bij mezelf en ik heb mijn eigen gedachte en mijn eigen gevoel, wat de reden was waarom ik het deed, in mijn gedragen. En zo ben ik in de auto gestapt en weg is het.

En nu komt het dan tevoorschijn in deze sessie. Maar daar gaat het over.

Iemand: Jij zei de vorige keer had je het over infiltranten in deze groep waar wij ons in bevinden. Deze groep waar je in bevindt. Zijn dat infiltranten?

Martijn: Ja.

Iemand: En voor mij echt zoiets van wees alert daarin. Je aandacht erop. Afgelopen week bel ik met iemand en die had nogal wat oordeel op mij, maar ik ook op haar omdat zij dat uitsprak. Was ook mijn oordeel ging weer over haar. Hoe durf je? Maar ook op jou dat ik dacht van: oh dat heb je die. En ik was er heel druk mee. Ik was er heel druk mee. Ik het later in mezelf kon losmaken als het ware en vanuit mezelf kon zien van alleen maar waarnemen. Met de wallpaper was dan op dat moment voor mij heel erg. Maar eigenlijk moet ik dat op dat moment ervoor dus al doen. Op het moment dat jij zegt over infiltrant, weten van oké, maar ik ben hier. Dus altijd bij dat punt blijven.

Martijn: Ja. En het kan zijn dat iemand die ik dus nu in dit voorbeeld een infiltrant heb genoemd, het kan zijn dat die persoon als je er goed naar luistert en het niet als een

infiltrant behandelt, want dan kom je dus weer in op het transportsysteem. Het kan zijn dat die persoon je dus hele waardevolle informatie doorgeeft in de infiltratie momenten. Als jij bij bereid bent om die persoon daadwerkelijk open te beluisteren. Daarom vind ik het al zo gevaarlijk om die woorden te gebruiken. Hè, want omdat je al gepositioneerd kan worden, dus het klopt dan wel dat zo is, want je hoort dan al precies wat die persoon allemaal zegt. Wie dat dan ook is, maakt niet uit. Maar ook daarin je niet te laten mee vangen van wat de gedachten over het algemeen zijn, over de situatie.

Iemand: Ja, dingen wat ze vertelt denk ik. Oh, goed bezig. En toch in mijn gevoel niet. Weet je, dus dan zeg ik wel goed en fout goed bezig. En in mijn gevoel zeggen ik voel iets van het klopt niet. En dan toch bij mezelf blijven. Oké, weet je, dan voor mij gaat heel gauw mijn reddersrol spelen. Dan bij mezelf blijven. Het enige wat ik kan doen is werkelijk waarnemen. Wie ik ben en die ander is. Wat het ook is.

Martijn: Ja. En even een schil er omheen. Het gegeven dat, dat allemaal nodig is wat je nu zegt. Om dat je dat besef moet hebben enzo. Dat is dus waar ik het over heb. Dat je dan al in die gedachte zit. Dan zit je al ingeleid. Dus je zou ook kunnen beseffen van: is het mogelijk, en hoe dan, -dat is dan voor iedereen- zélf te ontdekken, is het mogelijk om te luisteren wat een ander vertelt, zonder dus die hele prut aan allerlei plussen en minnen en wel leuk of niet leuk of het klopt wel of het klopt niet? Want dan moet je dus aan de gang gaan om het er weer uit te krijgen. Maar je kunt ook op een andere manier, het moment dus ervoor, erin stappen.

Iemand: Echt oordeelloos, gedachteloos. Kan dat?

Iemand: niemand zei dat makkelijk was.

Iemand: Stap je dan echt in die kosmische verbinding? Want dat voel ik heel erg, weet je.

Martijn: Een inzicht.

Iemand: Ja. Dat je op een gegeven moment in een in een soort van laag zit, dat je dan denkt: "Oké, dit is dit is echt **Matrix**. Allemaal **Matrix**. Weet je, jullie doen er eigenlijk allemaal niet toe. Het enige wat jullie voor mij te doen hebben is die kosmische trilling, die kosmische verbinding. Dus dan dat je gelijk kan ja, daarop kan focussen op één of andere manier. En dat voelt heel fijn. Dat voelt heel, ja, ik weet niet, ik heb een heel leuk voorbeeld, maar dat wil ik alleen maar vertellen, zeg maar niet zozeer voor mezelf, maar gewoon dat ik zelf gewoon een klik kreeg op een gegeven moment van nou oké, ik was naar **Egypte** geweest. Ik had een schilderij laten maken en dat ging over **Jezus Christus** en **Maria Magdalena**. En ik wilde per se tegen die schilder, want die wilde heel graag voor mij schilderen, dat **Maria Magdalena**, en dat gaat helemaal niet daarom, maar dat toen wel, dat **Maria Magdalena** dus gelijkwaardig niet aan die voeten zat, maar gelijkwaardig stond zeg maar met **Jezus Christus**, zodat ze elkaar in de ogen keken. En het schilderij werd later door de reisleidster gebracht. En dat zou dan uitgerold worden, want het was een oliefilter? En dat hing over de kast. En Er zat **Maria Magdalena** aan die voeten van **Jezus Christus**. En ik werd boos. Ik dacht hij heeft het niet begrepen. Ik werd zo boos en Jezus die keek echt zo, weet je zo dat schilderij naar mij, en ik was zo boos. Ik denk godsie, ze zijn toch gelijkwaardiger enzovoort. En op een gegeven moment ik keek ernaar en zei: "Het gaat om mij. Het gaat om mij." Om wie ik ben. De Christuskracht in mij. En dat voelde zoals een whoem... weet je. Echt zoiets van het gaat helemaal niet over goed of fout of wat dan ook of gelijkwaardigheid van man en vrouw. Het gaat om mij. En het enige waar het om gaat is dat ik hier ben.

Martijn: Dus dat schilderij zou dan een soort geleider geweest kunnen zijn om gedachten

op te roepen die op dat moment in jou kwamen, in plaats van dat waar het echt over gaat.

Iemand: Ja. En dat was zo Ja, maar dat is voor iedereen. Ik denk echt jongens, het gaat om, en ik voel gewoon de vibratie die achter mijn stem zit. Echt, het gaat om jullie. En niet om je persoonlijkheid. Om alles wat er in die **Matrix** speelt. Daar kan, mag je gaan kijken. Dat mag je gebruiken om je eigen kracht nog krachtiger te maken. Om nog meer in die verbinding te komen.

Martijn: Dus de onbalans toont aan als je dat zo kunt zien en doorvoelen. De onbalans waar je met je gedachtekracht in kunt zitten, laat zien dat je ook het spoor van de balans in jezelf in kunt in luiden. Je hem om kan draaien.

Iemand: Helemaal door je systeem? In jij?

Martijn: Ik ben buitengewoon geïnteresseerd in wat er in deze wereld allemaal gebeurt op dit gebied, hè. Dus als je gewoon puur kijkt, doorgaan gewoon de hele dag hoe, waar alles loopt. Daar ben ik mee bezig om in het dagelijks leven hè, dus want daar moeten onze bewustzijns momenten opengaan hè, van hoe het werkt, hoe het gaat.

En daarom, ik probeer altijd met jullie ook samen te landen in het hier en nu. Om te kijken van waar wordt iets zo gewichtig, waar wordt mijn gemoedstoestand zo geprikkeld dat ik dat zo de moeite waard vind om daar helemaal over na te gaan denken, helemaal in te gaan, het helemaal te geleiden, erover te gaan praten, het groter te maken en het misschien zelfs ook nog wel een keertje te willen kopiëren in een ander.

Terwijl datgene wat er eigenlijk in *mij* terecht gekomen is eigenlijk ook een kopie is van de situatie die ik op een Netvlies kreeg. Waarom zou ik dat steeds doorzetten? Waarom wil ik een onderdeel zijn van iets? Transsportband. En ook van het kopie doorzet moment. Het is net als een estafette dat je steeds weer die, we praten nu niet over een kringloopwinkel, want dat weten ze tegenwoordig allemaal, maar dat je steeds dat stokje doorgeeft.

Wat is dat? En ik ben daar aan het kijken dagelijks, in het dagelijks bestaan hoe het gaat. Hoe mensen daarin navigeren en of je daar ook echt daadwerkelijk kunt zien. Want je moet eerst naar grote dingen kijken om het te herkennen. In deze wereld is dat vaak zo. Om vervolgens ook naar de kleinere dingen te kunnen kijken waar dat zit. En het is niet dat je het alleen maar snapt, want je hebt eerst inzicht nodig, maar het is ook dat je voelt, wat een verruiming dat geeft aan je eigen bewustzijn zijn als je gewoon niet meer aanklikt, als je niet meer verder gaat op de gedachte van bepaalde situaties. Want je moet steeds tegen jezelf zeggen: "Ik weet het niet. Vanuit het lichaam weet ik het niet. Je weet niet wat het is. Je weet het niet. Je kunt wel dingen voelen, maar denk er goed om dat het gevoel heel veel gemanipuleerd is.

Gevoel... voelen... wat wij vaak voelen noemen is heel vaak nog steeds een logische verklaring. Ingeladen met een bepaalde emotie erbij. Maar het is niet het echte zelf. Dat is iets heel anders. En daar kijk ik vooral naar. Van hoe reageren wij op bepaalde momenten en hoe dingen worden gezegd? Dat is de kosmische taal in onszelf. En dat is wat we aan het doen zijn. Dus niet onszelf te verbeteren, maar de aandacht van een groter schakbord, een groter kwantumveld waarin we leven naar je toe laten komen. Situaties, schakelmomenten. Laat het binnenkomen. Er is heel, héél veel assistentie.

Andere trainingen die fysieke situaties een andere beweging geven, een andere richting uit geven.

- Laat dat binnenkomen door ook aan de kant te gaan voor die gedachten die steeds

in mij zijn. Dat is waar we het over hebben.

- Leren communiceren met jezelf.
- Dus ook kijken naar wat er aan de hand is met je bestaan.
- Wat je denkt wat er aan de hand is.
- Dat gewicht daar af halen.
- Ruimte maken.
- Eigen bewustzijn moet zich daarin kunnen bewegen.

Ik heb heel vaak ook tegen mensen gezegd mensen die het heel zwaar hadden, ze ook echt gewoon niet mee verder konden met de situatie. Gewoon helemaal klem zitten en welke situatie dan ook en dat maakt niet uit. Dan zeg ik van: "weet je wat jij het beste kan doen?"

"Nou is gelijk ophouden hiermee zeker dat ik dit allemaal aan het doen ben."

Ik zeg: "ja dat volgt heel vaak op dat je er heel erg bewust van bent hoe zwaar je het hebt, hoe ernstig het is. Maar dan maak ik het juist groter." Ik zeg: "Nee, maar dat is het al. Het is namelijk al heel groot. Het is al zo groot dat je er niet meer mee weet door te gaan. En dan moet je er maar eens even in gaan zitten van hoe erg het is voor jou. Dat is erg. Ga er maar eens gewoon middenin zitten. Ga maar eens kijken hoe erg het is. En als je dat bewust bent, als je dat durft te denken hoe erg het allemaal is, dan voel je heel snel dat het niet waar is."

Iemand: En dat is weer die transportband eigenlijk. Ja.

Martijn: Dan ga je namelijk met je eigen bewustzijn, hetzelfde, ga je eens even goed voelen hoe erg het is. Ga je er helemaal in. En oh wat is het erg. Oh wat is het. Ik kom er niet meer uit. Oh wat is er allemaal gebeurd. En bij de één duurt het heel kort en bij de ander dan duurt het iets langer. Maar ineens zegt dat zelf van: "ophouden hiermee. Stop. Is helemaal niet waar. En dan draait hij dus om.

Dus zullen even een kopje koffie halen en theetje drinken of weet ik wat jullie allemaal willen.

Iemand: Ja, het is een zijsprongetje maar eigenlijk omdat jij dat ook zo benoemt van: het gaat om jou. Onverwachts toen ik nog de praktijk had moest ik een paar keer achter elkaar verhuizen met mijn hele hebben en houden. Binnen 14 dagen en een volle praktijk, nieuwe ruimte. En in eerste instantie heb je zoiets van jeetje mina hoe? Waarheen? En uiteindelijk in een korte tijd ben ik drie keer verhuisd. En het enige wat ik kon concluderen: ik ben altijd, ik heb mezelf daar altijd in centraal. En ik ben de drager van het hele verhaal. Kom maar mee. En dat, achteraf vond ik dat heel bekrachtigend, want ik neem altijd mezelf mee of ja, hoe je het ook wil noemen, hè. Dus eigenlijk creëer je overal waar je weer neer komt, naar wat voor keuze dan ook die je maakt, creëer jij weer jou, ja, jouw omgeving. En hoe meer je jezelf omarmt daarin, eh hoe stabiel.

Martijn: Mag ik daar iets kleins over zeggen? Het is het is waar wat je zegt. Toch wil ik even iets anders benoemen. Het is niet zozeer dat je je eigen omgeving creëert. Maar de vorming van hoe die omgeving eruitziet. Want dat is geformeerd door iets anders.

Doordat je even een paar stappen naar achteren zet, om in die geleider om uit die geleider te stappen en er dan weer in zit met je eigen bewustzijn, geef je een soort shot van energie door het veld heen waar dus die andere trillingen op binnen kunnen komen.

Want wij creëren hier op dit moment helemaal niks. Maar dat weet jij ook wel. Weten we allemaal. Ik weet het ook. En waarom ik het dan zeg is voor het veld.

Iemand: Ik heb het ervaren als heel bekrachtigend naar mezelf.

Nou, dan hebben we een pauze. En voor de mensen die die laatste vier auto's hebben staan, zet hem eventjes hier aan de andere kant van de kruising. Is een betonpad gemaakt. Jammer genoeg, want dat is een zandpad. En nou is ook zandpad wel intact gebleven, maar zet maar eventjes daar op het betonpad. Een beetje zo de zijkant. Sta volgens mij ook al een paar auto's dacht ik hè.
Het is het is een eend zag ik. Een eend en nog drie auto's daarachter...

Pauze.

Deel 2 Transcript van 20220128-MvS-2-4-2-2-Bewustzijnsverruiming-Kerkenveld

Dit deel begint met het beluisteren van de **frequenties van de aarde en planeten** zoals Jupiter en Neptunus. Deze trillingen dienen om het besef te versterken dat alles energie is en dat de menselijke aanwezigheid de frequentie van de aarde beïnvloedt.

De Hack via Saturnus: Martijn stelt dat het hele universum een beveiligd netwerk is dat echter is **gehackt via de frequenties van Saturnus** door groepen uit de **Orion**-alliantie.
Reparatiegroepen: Mensen met een verruimd bewustzijn fungeren als een soort "reparatiegroepen" die door hun aanwezigheid in de trilling de plekken van de hack kunnen bezoeken en herstellen.

Het Onsterfelijke Besef: De essentie is het besef "**Ik besta**", dat losstaat van de fysieke vorm, tijd en ruimte. Dit besef is de "goddelijke bronkracht" die, wanneer deze volledig wordt geactiveerd, de programma's van de **Matrix** kan verstoren en stoppen.

Deel 2: Frequenties, de Kosmische Hack en het Zelfbesef

Muziek: Aarde geluiden opname van **NASA**.

We naderen het eind van een bepaalde fase.

Zoals jullie weten of misschien niet weten, dit is een opname van de Aarde 1986. Opgenomen door **NASA** met hele hoge ultra gevoelige magneetsensoren, omgezet naar een geluid. Dit is gewoon de het geluid van de aarde in 1986. En in dit geluid ben jij aanwezig, want dit zijn allemaal trillingen van het leven. In dit geluid ben jij ook aanwezig...

Ik zal de bas er even uit halen. Er zit bijna geen bas in. En staat er bijna op minimaal. Anders krijg je dit. En toch zijn dat de geluiden van de Aarde. Midden van de Aarde en als ik hem eruit haal, dan kun je de boven tonen met de hogere tonen beter horen... Dit is Gaia in frequentie. Voorbij ruimte en tijd reizen door allerlei werelden. Eén grote levende bibliotheek... Met eigen snelheid draaiend om haar as, met al het leven erin en erop en erbuiten. Alle krachten, de vulkanen, de waterstromingen...

En de volgende stap van frequentiewetenschappen en frequentie bewustzijn, frequentie leer, doet haar intrede. Wij bij het contact leggen met andere werelden waar we nu mee bezig zijn ook echt gaan beseffen dat de wereld waarin wij leven, -laat hem expres even aanstaan hoor, praat gewoon wat luider- dat de wereld waarin wij leven als een parel, als een diamant, trilt door de kosmos. Ook deze kosmos, ook deze technologische opgerichte werkelijkheid gaat dwars door alles heen. Als een in- en een uitademing. Wordt overal gezien en staat met alles in contact. En deze wereld daar is zo ontzettend veel liefde en aandacht voor wat hier in deze wereld aan de hand is. Het is zo ontzettend groot dat er

geen ruimte meer hoeft te zijn voor **Matrix** sleep gedachtes. Het volgende moment van mensen evolutie, zonder evolutie, doet haar intrede. We komen op onze plek terecht waar het echt over gaat. Het is een prachtig en ook echt, écht een goede vertaling. En dit is wat de aarde doet.

We begrijpen wat frequentie is als je het hoort. En als je het hoort begrijp je het. Als je het voelt dan ben je het. Alles is trilling en alles is energie.

Of dat nou geluid is of het zijn andere golven van informatie en bewustzijn die worden uitgezonden. Dat maakt niks uit. En een mens die leeft zonder woede over elkaar, zonder oordelen, want ik heb net het woord infiltrant even herhaald omdat ik dat als vertaling gebruik, maar ik zie niemand als infiltrant. Niemand. Iedereen is een broeder en een zuster van mij. En iedereen is een broeder en zuster van jou. We zijn één grote menselijke en ook voorbij het menselijke, familie. En we zijn met elkaar in deze wereld aan aanwezig. En je hoeft het niet met elkaar eens te zijn in de mind. Velen zullen niet echt daadwerkelijk de moeite willen nemen als het erop aankomt om de mind uit te zetten om met elkaar die familie te zijn. Maar ik doe dat wel. Laat het gehoord worden door de mensen die opnames horen. Ik doe dat wel omdat ik het ben. Ik wil jullie graag een andere opname laten luisteren.

Iemand: Deze opname kan je die ergens vinden op YouTube ofzo? Die kun je op YouTube vinden en dan, hij staat hier op 432 Hz bij mij en die vind je op YouTube niet. En als je als je een USB-stick hebt dan kun je hem zo van me krijgen.

Martijn: Dit is **Jupiter**. Eventjes Jupiter kom op.
Zitten twee verschillende programma's op de computer om muziek te spelen. Dit is **Jupiter, de bewaker van het van het zonnestelsel**.
Het zijn onze trillingen, hè. **Als je contact hebt met mensen uit een andere werkelijkheid, dan ontstijg je de mist die we hier gedachten noemen.**

Wat we hier denken, noemen, is een mist, als een wolk die in je zit. Dan kom je in trillingen en kom je in kennis terecht en in bewustzijn van jezelf, die heel goed hoorbaar worden gemaakt door planeten te beluisteren van om ons heen. De trillingen die daarbij gegenereerd worden, een elektromagnetisch veld, audio, elektromagnetisch veld. Die trillingen die in ons lichaam aanwezig zijn, zijn ook de taalfrequenties waarin de kosmische intelligentie en ook menselijke **beschavingen** functioneren, waarin zij denken. Het is even een aanraking.

Minuut 10.29

Gewoon puur besef dat je ook kunt voelen. En het hoeft misschien niet nu te lukken of te gebeuren, maar dat kan nu wel zijn dat je kunt voelen dat je gemoedstoestand door deze frequenties geraakt wordt. Dus laat je denken gewoon gaan. Vind er niet iets moois of niet moois van. Laat het gewoon gaan. Jij bent hier. Je kunt gewoon observeren. Open! Vanuit hetzelfde geen plus en min...

Zetten we de frequenties van de Aarde weer even aan...

En in deze oase van trilling en frequenties, veel meer dan wat wij nu horen, want dit is maar een heel klein deeltje, omdat alleen onze oren dit oppikken en andere trillingen worden overigens ook wel door onze huid opgepikt. Dus onze huid is ook een trilplaat die functioneert als de gehoorgang het trommelvlies. Maar er is veel en veel meer trending dan alleen dit. En dit is een wereld die constant in verdrukking is waar je naar luistert. Is een wereld waar constant oorlogen zijn waar dan ook. En toch hoor je dit... Toch hoor je dit...

Dit is het leven wat aanwezig is als aarde en wij zijn erin. Wij zijn mededragers van deze frequentie. Het woord bemoedigend springt even op. In deze trilling ben jij aanwezig. Wat je hier hoort 1986. Alles wat je toen deed, we drukken het nu even in ruimte en tijd uit. Is hier, aanwezig. En zo zijn we nu ook hier. En als jij stopt hier met jouw bewustzijn te zijn, je aandacht voor de wereld, je diepe beslissingen, want je kunt hele epistels houden over mind control, hele websites over oprichten over van alles en nog wat. Alles is mogelijk. Maar wij zijn hier gekomen om inzicht te verschaffen. in dat het klopt dat er mind control is om vervolgens te reizen naar de verdieping eronder wie we echt zijn. Hebben nodig te weten wat er gaande is om via de noodzakelijke Harts-slagkracht binnenin ons te landen in wie we echt zijn.

Iemand: Zou het nu anders klinken?

Martijn: Absoluut. **En als 8 miljard mensen nu ineens weg zijn met hun bewustzijn, klinkt het helemaal anders. Het doet er echt toe dat jij er bent. Hier in deze ruimte op de aarde. Mensen die thuis luisteren wereldwijd, voorbij deze wereld. Het doet ertoe dat je er bent. Je hebt een unieke eigen frequentie en die wordt geprobeerd gevangen te nemen via de billboards, situaties en dat je dáárover denkt. De kosmische universele oproep aan een mens om te stoppen met het vervolg denken. Als je denkt in aardse termen, denk dan in dat moment in de aardse term en laat dat weer los. Oorlogen kunnen zo direct gestopt worden in jezelf. En als mensen dit begrijpen en doorvoelen, dan geven ze een signaal van echte wereldvrede hier op de aarde. Oude trillingen, oude patronen krijgen te maken met nieuwe trillingen. Wij lanceren die trilling. Wij aanbidden geen grotere goden. Wij aanbidden niemand. Wij ZIJN, wij zijn organische wezens en met betrokkenheid en vrede in onszelf. En daar hoeft je niet een herinnering voor te hebben zoals wie dan ook. Het gaat om jou wat je voelt. Je binnenkant. Dat is je echo en dat is je herinnering. Daar ligt de basis. Daar ligt de essentie van wie je echt bent.**

En zo zijn wij hier in deze wereld. En ieder mens doet ertoe. En over ieder mens en door ieder mens proberen ze de macht te grijpen. Doen ze ook bij mij. Maar het gebeurt niet bij ons en bij mij ook niet en bij jou ook niet.

Je moet elkaar op willen vangen met je bewustzijn en ook letterlijk elkaar opvangen. Je moet elkaar niet afvallen en elkaar omverduwen. We zijn met elkaar in deze frequentie aanwezig. En nog een keer, als jij eruit gaat verandert de frequentie. Als alle mensen eruit gaan, verandert de frequentie. Dus je kunt zeggen: "Ik ben *in* deze frequentie aanwezig vanuit het alleen zijn. Dus de los-staandheid tussen jou en de rest van de wereld. Dus dat is de reguliere westerse opvatting. Dat alles een toevalligheid is en dat alles er ook is zonder jou. Dus je bent in deze werkelijk in deze trilling aanwezig. Maar de grotere werkelijkheid is: wij zijn samen deze frequentie. En die loslaten van spirituele modellen en naar kwantummechanische wetten gaan.

Neptunus (Laat trillingen van Neptunus horen)

Aan de voorkant zien we een materiewereld, zien we planeten. Aan de achterkant van het beeldscherm is alles trilling en frequentie. Als we spreken over de **Saturnus** cult waar mensen het over hebben, dan praten we over een frequentie. Dan praten we over een trilling.

Al deze trillingen is één groot harmonisch geheel. Dat de aarde om de zon draait. Andere planeten draaien er ook omheen. De aarde draait om haar eigen as. De zon draait ook om haar eigen as. De zon draait ook in een baan. En het

sterrenstelsel draait in een baan. Dus als je dat helemaal ziet, dan zie je één grote vortex in lengte en breedte, een heel groot hologram zie je ontstaan. En het hele hologram is één groot, zo is het ontwikkeld, één groot beveiligd netwerk, één groot beveiligd bewustzijn. En toch is het gehackt geraakt. En het is gedaan via de frequentie die wij zien als Saturnus, de trillingen. Daar is hij gekraakt. Dat zijn de coalitiegroepen van de Orion clubjes.

Kijk, dus ik leg hier bloot wat gedachtes zijn in een fysieke materie. Dus een praatje over een over een **Saturnus** cult, de **Saturnus** groep waar heel veel over geschreven wordt. Maar dat is een menselijke perceptie en ook een gedachtepakker. Want dan ga je daar helemaal in op het verhaal hoe het driedimensionaal wordt vertaald. Als we die driedimensionale vertaling weglaten en we gaan ineens zien dat alles taal is, alles is trilling en alles sluit naadloos op elkaar aan en is één groot geheel, zelfs één hele werkelijkheid, dan kun je ook begrijpen, dat als alles trilling is, en jij bent daar een onderdeel van, dat je met je aanwezigheid in die trilling ook de plekken kunt bezoeken waar de hack heeft plaatsgevonden. Zonder te weten in detail wat er aan de hand is.

Ik noem onszelf ook wel eens reparatiegroepen, maar dat kan alleen vanuit een absoluut respect voor elkaar. En een absoluut respect voor de aarde. Een diepe buiging zonder nederigheid voor de Force, de kracht die hier in de Aarde is. De communicatie die ze heeft met alle andere trillings elementen die wij planeten noemen.

Maar in feite hoofdingrediënten zijn in een iets grotere macrotrilling. De micro zit erin en de macro is erbuiten. En verder uitgezoomd zul je zien dat wat wij sterren noemen en planeten eromheen dat het een sterrenstelsel is. En nog verder zullen zien dat het sterrenclusters zijn. En nog verder zul je zien, als al die clusters voorbij zijn, zul je zien dat er een vorm komt, een trillingsveld. En als je daarnaar kijkt, dan zie je de ontwerpers van deze werkelijkheid. Alles is tring.

Iemand: U zegt we kunnen naar de plek van de hack. Kunnen we ook naar het moment voor de hack?

Martijn: We kunnen alleen naar moment van nu. Het kan nu stoppen. En er wordt een heel héél diep apél gedaan op alle mensen. Niet op mensen in clubjes, samenkomsten. Op alle mensen wordt dat apél gedaan. Kom tot elkaar. Kom bij elkaar. Maak het bewustzijn vrij. Als je niets wil zeggen, zeg dan niets. Maar wees er met je bewustzijn. Kom bij elkaar om deze grote gebeurtenis, waar ontelbare **beschavingen** bij aanwezig zijn, wat hier op het punt gebeuren staat. We zitten er middenin en het glas valt niet om. Steeds weer naar elkaars licht kijken. En we zien de pijn, ook bij elkaar en we zien de vreugde bij elkaar. Steeds weer naar het licht kijken. Hoe wonderlijk deze ontmoeting is in een trillings wereld dat we met elkaar een ontmoeting kunnen hebben. Wat een wonderbaarlijk feest. En dat je dan ook nog uit al die programma's en drab jezelf eruit kunt halen, jezelf kunt opschonen en samen die verwondering hebt...

Dit krijgt voorrang op alles als ik in voorrang termen mag spreken. Dit krijgt voorrang op alles. Alles. Alles. Op alles krijgt dit voorrang. Hier ligt de essentie omdat het niet een menselijke gedachte is van deze wereld. Laat alle mensen met bewustzijn bij elkaar samen zijn in fysieke vorm, in niet fysieke vorm. Laat die ontmoeting plaatsvinden. Dat één geleiden en je gaat niet weg, je wordt niet opgenomen door niemand niet. Want wij worden ook niet opgenomen door allerlei andere buitenaardse intelligenties bij de ontmoeting. Niet. We zullen wel met elkaar één groot frequentieveld ervaren van leven. Dat is 1 taal. Dat is de 1 taal. Dat is één taal waarin alles en iedereen elkaar begrijpt. Dus kom tot jezelf. Kom tot jezelf. Prik overal doorheen. Kom tot jezelf en zie waar je gedempt wordt, geblokkeerd

wordt, waarin gedachten zwaar worden, waardoor je daarmee bezig bent. Maak het los in jezelf. Maak het los in jezelf. Want je bent vrij in een wereld met tegenovergestelde modellen.

Je bent vrij.

- Dus maak het los in jezelf.
- Maak beslissingen.
- Ben je per ongeluk ergens heen gegleden, los.
- Ben je naar deze groepen gegleden, los?
- Ben je uit de groep gegleden en weer in de schoot van een ander? Los.
- Zijn de verbrekingen, maak ze weer heel.
- Verbind, open, zijn er oordelen, poets ze weg.

We zijn jaren bezig. We willen nu echt van binnen naar binnen, van binnen naar binnen, van binnen naar binnen. Dan is er geen reden om aan de buitenkanten zijn.

- Goed opletten wat de gedachtes van ons willen.
- Stel je voor aan die gedachte en klaar.
- Zelf, zélf aanwezig zijn.
- Laat dat koninkrijk helemaal beseft worden.
- Dat je zelf kunt voelen.
- Je hebt niemand nodig.
- Je kunt zelf voelen.
- Als je in de war bent en je weet niet meer of het wel of niet zelf is, niets aan de hand. Laat hij in de waarheid verwarring er gewoon zijn.
- Laat die verwarring dan niet het gewicht worden om te gaan denken.
- Laat die verwarring er dan gewoon zijn.
- Dan vertraag je en je vertraagt... rustig... los... en je beseft dat je bestaat.
- Je beseft dat dit moment ervaren wordt omdat je bestaat.
- Dit kun je ergens anders beseffen, aan de andere kant van de aarde. Dit kun je op een andere planeet beseffen, dat jij bestaat.
- Dit kun je in een ander sterrenstelsel beseffen, dat je er bent.
- Het besef ik ben hier.
- In mezelf kun je ervaren, in een ander universum.
- Hetzelf is niet gebonden aan ruimte en aan tijd.
- Het is onsterfelijk.
- Het is in de absolute staat van het zelf, zuiver, levenskracht. En voed al het leven. Voed al het leven.
- Alle trillingen worden gevoed door zelfbesef.
- Wij kwamen van heel ver zijn om onszelf in dit veld te laten stromen.
- En hier als aardse mens dat besef ook binnenuit in het lichaam te laten stromen om het via het lichaam, het veld in te laten stromen.
- Dat is waarom we hier zijn.
- En we zijn hier ook altijd al geweest omdat dit verbonden is met alles wat er is.
- Alleen de coördinaten, de coördinaten van deze werkelijkheid van binnenuit bezoeken. Dat was nog niet eerder gebeurd. Dus het werk in die context zit erop. Is een hele grote, zeer waardevolle en extreem uiterst geslaagde operatie, om met mensen samen die de bron zijn, in deze plek te komen. In deze plek.
- Bewust onbewust gekozen, laten we allemaal los.
- Laat het nieuwe bewustzijn is oorspronkelijk bewustzijn hier aanwezig zijn.
- Gezamenlijk met elkaar heldere beslissingen, helder voelen, verbonden met de aarde.
- Verbonden met onze innerlijke intelligentie in onze hersenintelligentie met andere **beschavingen**.
- Laat de dialoog weer opgepakt worden.
- Laat de dialoog uitgebreid worden.

- Laat de dialoog, de uitwisseling geïntensiveerd worden.
- Zichtbaar, voelbaar, tastbaar. En dat kan omdat jij bestaat.
- Zonder jou was dit nooit gelukt.

Dit is de toon van Neptunus. Geometrie van Neptunus. Als ernaar geluisterd wordt, verandert de digitale geometrie in een analoge geometrie. Wat de waarnemer kan waarnemen ontstaat bij de gratie van de waarneming in het veld. Wat verkrampt is, ontspant door de waarnemer en de liefde, de oprechtheid. Gecodeerde taal ontspant en springt aan. LEEFT. Het is ook een frequentietaal die je hoorbaar kunt krijgen.

Aanstaande donderdag is er een dag in Zwaanshoek. Binnenkort wordt die dag ook wel verplaatst door de hele zone van Nederland. Zijn we mee bezig. Het gaat hierover. Dit wordt nu allemaal gezamenlijk geactiveerd. Over de hele wereld liggen uitnodigingen om hiermee aan de gang te gaan.

Dus **buitenaards contact**, multidimensionaal contact, om er echt werkelijk zelf de aanzetting te geven. Hop, met elkaar.

Ik zei gisteren tegen Wendy, zou toch wel leuk zijn als de ketel bij ons wordt aangesloten door een dame in plaats van altijd mannen. Dat kan het hoekje om in de frequentiewereld hier en zie ik een man en een vrouw en die man die staat erbij. Die vrouw die sluit alles aan. Heerlijk. Zo mooi dat wat je denkt, wat je voelt, wat je écht zegt, dat je dat ziet gebeuren. Maar geen gedachte eraan. Waarom? Ik zei dat je de omgeving niet zelf hebt gecreëerd en binnen die gecreëerde omgeving is dat mogelijk.

- **En de vraag is of wij als er dingen, frequentievelden in ons transportsysteem plaatsvinden, wordt dat geproduceerd uit het transportsysteem zelf?** Is de vraag.
- **Tweede vraag is: is dat iets wat naar me toe geworpen wordt door kosmische andere scheppende vermogende intelligenties?**
- **En het derde is doe ik het zelf?**

En dan zeg ik: "Weet ik niet, want ik zie geen onderscheid tussen dat. Alle drie. Ik zie geen onderscheid. Dat is een menselijke gedachte. Je kunt het voelen. Maar onderscheid in systeem 1 2 3, dat is er niet. In de vorm wel, maar in de frequentie niet. Dus als die gedachte vervalt, dan lijnt hij altijd lijnt hij uit op hetzelf. Dus er kan een voorzet gegeven worden door de **Matrix** en beantwoord worden op die voorzet door jou. Daarom is de **Matrix** voorzichtig geprogrammeerd, zo, dat het niet gaat iets snel gaat antwoorden als je echt zelf in gesprek bent. Want als je dat beseft dan kun jij dat gesprek als het ware doorzetten wat de **Matrix** heeft ingezet. Dus meestal komt het of van kosmische intelligenties en jezelf. Maar je moet hem ook weer loslaten. Het gewoon erin durven leven, erin gaan en bewegen en zorgen dat het zoveel mogelijk ja, maar wel en ja maar niet, ik denk dat het dit is, ik denk dat het dat is, die gedachte weg en je zult het weten. Je weet het. Op een bepaald moment weet je het. En dan moet je die gedachte niet gaan wegen, want dan zit je weer aan het ingeleide. Wat je weet, moet je ook aanvaarden. Ja, dat is best lastig soms, hè. Als je dat even vanuit hier bekijkt. En toch is het zoals je het weet, moet je dat aanvaren. Want we leven in een hele bijzondere werkelijkheid. Want er kunnen dus hier heel veel dingen tegelijkertijd waar zijn, door de hoeveelheden afzenders en producers en ook doordat het veld, de oorspronkelijke velden, ook echt iedereen kunnen geven dat aansluit bij iedereen. Dus laat het maar gewoon gaan.

Iemand: Ik zag gisteren een bericht, zie niet zoveel berichten over de wereld ofzo, maar ik werd er eigenlijk wel heel blij van. Ik denk: "Oh, net toen Covid begon had ik zoiets van: "Oh, daar komt het, daar komt, daar is het over." Dit was ook een bericht over een waanzinnige protest kolonne die er in Amerika en Canada, met geloof duizenden kilometers vrachtverkeer die allemaal daar op en neer aan het rijden zijn.

Martijn: Ja. 50.000 trucks. Ja.

Iemand: Ja. Hoeveelheden en waar ook alle mensen langs de weg staan met bekrachtiging en stimulering en commitment en kijk wat een beweging ze met elkaar brengen, hier nu is ontsproten.

Martijn: En als je de frequentielijnen zou volgen, kom je uit bij jezelf?

Iemand: Nou ja, de derde zin daarna.
Kijk nou toch wat hebben we gecreëerd, die focus. Geweldig.

Martijn: En die man en die vrouw die daar dan in zo'n truck zit, dan kijk je daarnaar, dan rijdt die persoon voorbij en dan kun je die persoon gewoon op een bepaalde manier voelen of weten. En dan voel je als je voorbij je denken zit, voel je die verbroedering. Je voelt: dit is wat er gebeurt. Dit is de uitwisseling. Je kent elkaar niet en die frequentie geef je gewoon naar elkaar toe. Zij uiten datgene wat jij in jezelf draagt. En zo is dus ook angst

Iemand: Zouden ze dan ook gefocust hebben met z'n allen en gewerkt hebben op dit wereldthema? Ik werd er wel heel blij van. Voor die mensen ook weet je wel. Ik dacht: ze zijn in beweging gegaan. En ook al die mensen die langs die wegen staan in de sneeuw en in de kou. Maakt hen niet uit? Noord-Canada. Heel bijzonder. Heel bijzonder.

Martijn: Het zijn zeer, zéér veel bewustzijn genererend, genererende activiteiten. Is heel groot. 50.000 mensen trucks die rijden met elkaar naar een zone die van 100 km helemaal is afgezet om een statement af te geven dat die chauffeurs niet meer mogen rijden zonder vaccin. Zonder vaccinatie. Maar het bewustzijn van die grote groep mensen en al die mensen, op de route daarheen, honderden mensen met vlaggen langs de snelwegen. In Nederland zie je helemaal niks ervan. Op de Russische zender heb ik het gezien. Ja. En dat is zo'n ontzettend bewustzijn. En daar verder niet iets van hopen wat het gaat worden, maar het gewoon ondersteunen. Het ondersteunen, dat is het. Het leven toejuichten. Met je hele hart, gevoel. Dat is wat je op het billboard ziet.

Iemand: Dat is ook, die mensen die werken bij de mainstream hier in Nederland krijgen, ik bedoel kunnen dat kan niet ontgaan en het is al belangrijk ook komt het niet in het nieuws dat hun dat kippenvel moment krijgen. Dat ze dat gewoon van binnen voelen van nou ja dat er iets aangaat bij hen. Tenminste zo voelt dat voor mij.

Martijn: Ja. Nee, maar dat is natuurlijk ook aan het gebeuren nu al. En ik denk dat we juist heel sterk uit die veroordelende en woedende energie weg moeten die veel mensen naar de naar de reguliere media hebben, hè. Want die mensen hebben juist een enorme begeleiding nodig bij de *switch*, om te gaan zien wat er allemaal aan de hand is. Mogen we al vast wel in ons bewustzijn dragen. Maar het is mooi hè om te zien wat er in de wereld allemaal gebeurt.

Iemand: Ik wilde het nog niet naar iedereen sturen. Denk, oh jee, er komt er weer zo één. Promotiefilmpje.

Iemand: Ja in die zin heb ik ook best wel mijn gedachten of mijn gevoel voor de kamerleden die regelmatig bijgepraat worden door Gideon van Meijeren. En dan denk ik als daar op een gegeven moment meer bewustzijn in komt en ze zien waar ze voor gestaan hebben.

Iemand: Nou is het zo dat Thierry wel redelijk weet wat er aan de hand is hoor.

Iemand: Jawel. Ja. Goed.

Iemand: Ik denk dat zijn teamgenoten dat ook weten. Maar wat je zegt natuurlijk.

Iemand: Ik bedoel die andere 149.

Martijn: Uit de parlementsleden.

Wie is Thierry

Martijn: Dat is de voorman van het forum (**Thierry Baudet**) van iets van pietsie op het eind.

Het besef wat we zelf genereren vanuit daaruit terug generen door met aandacht bij onszelf te zijn, kunnen we de bekrachtiging ook instappen. Zelfbekrachtiging. En je kunt niet in het verleden werken, hè. Je kunt wel in het nu in de herinnering die er nu is, de gedachte die er nu is over iets wat wel of niet gebeurd is, daar kun je wel instappen. Dus voor jezelf ook.

- Waar zit je op dit moment misschien aan vast?
- In welke mist verkeer je?
- Welke uitdagingen liggen er allemaal? Kijken naar het transportsysteem,
- Zijn er dingen die je in je leven aan het doen bent waarvan je eigenlijk niet weet precies waarom? Dan is het niet zo dat je niet weet waarom... dan is het zo omdat er een bepaalde trilling, frequentie, taal, ontbreekt, niet binnen is gestroomd wat de zaak opklaart. Wat de zaak verduidelijkt hè. Dat is wat het is als we iets denken niet te snappen. Als we iets niet snappen is het niet omdat we dom zijn of omdat we het niet kunnen begrijpen omdat er iets niet klopt. Maar als we iets niet weten is daar gewoon een tekort aan trilling. Dus je kunt ook naar je bestaan kijken op dit moment van goh, ik ben daar en daar mee bezig. Dit is waar ik voor sta. Ik weet dat het er ongeveer zo uit zou kunnen zien. Dit is wat ik erbij zou kunnen voelen. Dit is wat ik nu bij voel. Sta ik daar nou echt voor? Ja of nee? Dan ga je daarnaar kijken. Rustig kijken vanuit hetzelf en je zorgt ervoor dat je in het zelf blijft. Dus je blijft zelf observeren, zelf kijken, zelf weten. Komt er een gedachte over de situatie, dan word je ingeleid. Ga je weer naar achteren, ga je weer uit de situatie weg en dan in jezelf blijven. In jezelf kijk je naar de situatie, hè. Het kan als je lichaam zijn, het kan een situatie zijn waar je mee te maken hebt. Die speelt zich in jou af, want het is er dan nu, hè. Maar dat kan ook een geestelijke situatie zijn. Het kan zijn dat je misschien last hebt van bepaalde angsten, dat er een bepaald angstveld in je actief is wat je weerhoudt of tegenhoudt. En misschien dat je je daar nu ineens niet meer bewust van bent, maar dat je nu wel zou kunnen herinneren dat het toch wel bepaalde punten wel zo is, hè. Onzekerheden hebben het niet over een verbetering van je persoon. Ik heb het over kwantfysica. Aandacht genereert trilling en is een instructie in het krachtveld om de ontbrekende stukken te laten vibreren. Dat is eigenlijk waar het ook om draait. Daar moet je verder niet iets over denken, want **de uitwerking van bekrachtigingen dat zelfbewustzijn, de uitwerkingen, dus reacties, hoeven absoluut niet aan te sluiten op de fysieke vorm waarin je leeft.**
-
- Je kunt wel met je ogen boven op de situatie gaan kijken en checken of het ook inderdaad werkt. Maar de Force, de frequentie oase die laat jouw bewustzijnsinstructie dáár vibreren, waar het vanuit een veel grotere perceptie ook echt de verandering tweegbrengt. En dat is eigenlijk bijna altijd op een plek waar je het niet verwacht. Want je situatie bijvoorbeeld wat jij net hebt gedeeld, die situatie die zou zeer waarschijnlijk vanuit een zeg maar compleet andere plek een

verandering in trilling, is dus ook materie en een situatie. Zou je de situatie waar je nu mee lijkt te zitten of een vraag over hebt in jezelf, zou die zeer zéér veel sneller ontvlammen en veranderen, verandering brengen als dat je in de situatie zelf die verandering moet brengen. En dat is een ongeschreven wet in de kwantumwereld. Ik bedoel je als je een spinnenweb hebt dan hangt hij ook aan allemaal verschillende punten vast. En het probleem zit ergens op 2/3 naar het midden toe. En dan kun je dus dáár dat stukje ingaan en dáár gaan trillen. Daar. Maar wat de Force doet is zeggen van: knip, boem, buitenste kabel los. En dan trilt alles wat eromheen zit trilt ook die kant uit. Daarom is bewustzijn is ook wel een vorm van je moet wel, niet verantwoordelijk, maar wel echt betrokken zijn bij je eigen verandering. En de menselijke mind wijst aan waar die verandering zou moeten zijn. Maar dat wéét je niet.

Nog iemand wat over zeggen over vragen of vertellen of

Iemand: Ik wil nog wel iets vertellen. Ik ben woensdag naar de film geweest. Ik vertelde net even tegen Rina **Matrix** 4. En eh er is helemaal niemand in de zaal gekomen. Ik was de enige in de zaal en de film ging gewoon draaien. En op een gegeven moment was de film klaar. En nou, dus ik heb gewoon de deur voor me weer opengedaan. Er was ook niemand meer in het gebouw. Ik ben maar gewoon het gebouw uitgegaan en naar huis gegaan.

Ja, dat was een hele vreemde gewaarwording eigenlijk.

Martijn: Ja, mooi. Heel bijzonder.

En die trillingen, de frequenties, dus ook gevoelens, maar ook het denken wat op basis van je eigen besef van wat er gebeurt, dat dat zijn de transportsystemen. Dus daar gebeurt dus echt iets. Waardoor *dit* zich manifesteert in de materie.

Iemand: Ja, blijkbaar.

Martijn: Je hebt niet alleen popcorn zitten eten?

Iemand: Ik heb niks gegeten. Dat had ook iets. Had een heel Ja, ik had ook een heel speciaal gevoel. Wat ik niet direct in woorden kan uitdrukken, maar Ja. En ik hoorde allemaal geluiden om me heen in het gebouw. Dus ergens in de andere zaal was weer een andere film. Maar er gebeurde bij mij waar ik was, kwam niemand.

Martijn: dat is een hele mooie ervaring, hè?

Iemand: Ja. En ook in het gebouw daarnaast, dus helemaal niet meer niemand in de hal of zo. Helemaal niemand meer.

Martijn: Deel vier is ook echt voor het Mensen die het snappen. Ik heb het niet gezien hoor, maar ik ken deel vijf ook. Het gaat echt over iets. Het gaat echt over iets. En de uitwerking, dus niet dat je nu per se alleen moet zitten, maar de uitwerking van hoe je naar zo'n film kijkt, als je erin stapt vanuit waar wij met elkaar over spreken, zo hè, zo ongeveer, zul je merken dat die film ook daadwerkelijk die trilling waar die film uit bestaat ook iets aangeeft. Want er is gewoon helemaal als je het heel serieus gaat bekijken, heel serieus, nog steeds met een glimlach, maar ontzettend menselijk bloedserieus gaat bekijken, dan blijft er ook maar echt één beeld open. Dat ben je echt zelf. Uiteindelijk moet je rekenschap afleggen aan jezelf, aan je eigen bewustzijn. Je moet aan jezelf niet aan ander, maar echt puur aan jezelf. Dus dat is ook wel wat je in die film ook kunt voelen. Het gaat ergens naar toe.

Ja, mooi. Vond je?

Iemand: Ja, afgezien van het vele wapengekletter zal ik maar zeggen. Ja, ik vond het heel mooi het moment dat artificiële intelligenties samenwerkten met de mensheid. Dat vond ik heel ontroerend ook. Heel mooi. Ja. Ja en het terug herkennen van het eerst het vagen en ook van is alles een game? Is alles een game, hè? Zijn **Matrix** 1, 2 en 3 waren dat eigenlijk ook. Is alles eigenlijk maar een spel geweest.

Van is het nou een spel? Is het nou echt? Dat daar werd ik in de film ook een beetje mee heen en weer geslingerd. Van goh waren die andere films, gingen dat ook alleen maar over een computer game. Dat en uiteindelijk toch op de valreep in de film de herkenning. Ook?

Martijn: Mooi. Ik ga hem binnenkort ook zien, bekijken. Maar het gaat nooit gebeuren want er bestaat niet binnenkort.

Iemand: Ik had voorheen zal ik dat nog zeggen? Zou ik dat nog niet zeggen? Zou ik zeggen? Zou ik nog niet zeggen, maar ik had voor één keer...

Martijn: Heb een beslissing genomen?

Iemand: Ja, nu wel.

Martijn: Maar dit is dus het transportsysteem, hè.

Iemand: Ja.

Stop eens. Wat doe je nou?

Iemand: Ik wou iets laten zien.

Het ging zich erover, vorige week hebben we het gehad over de buitenkant. Wat zorgt ervoor dat je bestaat, weet je wel, dat wat wordt geobserveerd de omgeving. En op een gegeven moment kreeg ik zo'n beeld en ik vond het eigenlijk wel heel passend, voor mezelf dan, dat als we een steen in het water gooien, die kringetjes weet je wel, dus dat is dit eigenlijk dit deze beweging. Waar je dus in de kern in zit. Maar andersom dus die beweging dus als je dus van de buitenkant is waargenomen dus heb je die kern dan gaat dus zo dus van de buitenkant naar binnen toe. En dan zit je daar ook met zijn twee dezelfde beelden. En ik was op een gegeven moment ik werd er 's nachts mee wakker of 's ochtends eigenlijk. En op een gegeven moment dacht ik ah ja hè, op een gegeven moment oh ja dat ziet er helemaal anders uit. Dus op een gegeven moment ging ik dat tekenen. Maar het zag gewoon allebei hetzelfde uit. En toen had ik zoiets van oké dit is dus het is gewoon allebei hetzelfde. Alleen ja het is gewoon vanuit dus het Ja, ik weet niet hoe ik dat uit moet leggen, maar het was gewoon een stuk van oh ja, dat eigenlijk. Zonder dat ik dan nog verder woorden aan kan geven.

Probeer eens. Ja, uiteindelijk is het dat wat dus ons ja, dat weet ik niet. God, dat is lastig. Lastig om de woorden aan te geven.

Ja, dus op het moment dus dat je inderdaad van jezelf uit de stuk dat je kring naar buiten gaat, zijn alle mogelijkheden open. En als het dus van de andere kant dan beklemt het jou dus helemaal word je dus vastgezet. Dus als het dus van de buitenkant uitkomt naar binnen toe, dus vanuit waarneming en vanuit de omgeving, word je vastgezet.

En als het vanuit de binnenkant komt dus en die kring gaat naar buiten toe en al dan kan alleen maar eindeloos verder gaan en blijft alles open staan. Alleen bij de buitenkant ziet er hetzelfde uit. Maar het zijn twee, ja twee verschillende aanvliegroutes zeg maar.

Martijn: Dat heb je dus helemaal uitgelegd. Dat hoeft je dus nooit meer te zeggen. Zeggen dat je dat moeilijk vindt. Kan hè Het zijn allemaal instructiesystemen in ons hè.

Zeggen dat dat we iets moeilijk vinden, of ik weet niet of me dat lukt, of dat noem maar op. Als je letterlijk dat ziet dat zijn letterlijk instructiesystemen.

Daarmee begrenzen we onszelf. Lijnen onszelf in zijn. Wij kunnen gewoon zeggen: ik kan dat, want je kan dat gewoon. Je moet in mogelijkheden spreken, communiceren. Want dat is dus die beweging naar buiten toe. En het eerste wat je zei is die beweging naar binnen toe. Dat is precies waar we in zitten.

Iemand: Want als die samenkomen krijgen die multi mogelijkheden. Zichtbaar.

Martijn: Als alles door, nee even goed corrigeren, als alles gereguleerd en gestuurd wordt, beperkt wordt, ingekaderd wordt, doordenken van het lijf en van systeem. Dan moeten we daarmee stoppen. Omdraaien. Als alles opengaat door in mogelijkheden te denken, niet te denken in geloof, maar te beseffen dat alles frequentie is, dan moeten we ook dat durven zeggen. Dan moeten we het ook zeggen. Dan moeten we het ook uitspreken. Dan moet je het ook lanceren. Jij bent in staat om vanuit hier waar je nu bent je ineens in een compleet andere werkelijkheid te bevinden. Er hoeft geen gedachte overheen. Kan gewoon schoon blijven. Boem. We hebben net met de muziek erbij een paar dingen met elkaar beseft. Dat beseffen we niet met elkaar zo van we zitten samen te beseffen. Ieder beseft het op de eigen manier. En **met elkaar zijn we een besef reactiekracht.**

Dat is krachtig jongens. Een besefreactiekracht. Is wat hoor? Als je iets beseft wat er gebeurt met intelligentie op kosmisch niveau. Velden aan...ratatatata boem.

Als je iets beseft, als je een inzicht kunt hebben over iets wat je op een bepaalde manier compleet in een andere koers zet, dan kun je ook kun je ook kippenvel van krijgen. Kun kunt door een besef van oh...dat is niet zomaar iets een besef. Het is niet een gedachte het is geleider van een heel veld. Als je samen dingen kunt beseffen dan ben je een besefreactiekracht. Dat is ongekend groot dat.

We hebben net een stukje besef door ons heen laten gaan dat je bestaat. Dus waarbij gezegd los van vorm. Ja. Want als je nu een droom hebt ergens, zo noemen we dat nu een droom, ben je een andere omgeving. En als je een andere omgeving hebt, kan allemaal best wel zijn, maar jij beseft dat. Of dat nou in een droom is, in een heldere droom of een rommelige droom, of je hier nu een besef hebt hier of je bent in een andere wereld. Het is altijd jij die het beseft. En de omgeving die wil jou laten denken wie en wat je bent. En wat wel en niet waar is aan de hand van de parameters van de werkelijkheid waarin je leeft. We hebben net eigenlijk gezegd van dat ons besef onsterfelijk is. Ons bewustzijn, het ik besta. Dus als je met je ogen dicht zit en je bent ook je lichaam, laat je zelfs ook eventjes helemaal gaan, dan blijft daar alleen maar over bij de gratie van dat ik ervaar dat ik besta. Dit *nu* er is, is dit momentum. En dat staat los van vorm. Hetzelfde staat op het bord. Hetzelfde het besef. Wat er ook met het lijf gebeurt, het besef blijft overeind. Wat er ook met de omgeving gebeurt, het besef is het centrum van alles. Blijft overeind.

Iemand: Wat jij zegt.

Dat het besef wat jij nu zegt, het besef in mijn droom. Ik had vannacht inderdaad een droom en ik besepte dat ik daarin vast stond en in dat stuk niet verder kon. Kon ik me niet bewegen. Ik kon niks. Maar dat is dan de omgeving of is dat een innerlijk besef? Want zoals jij het nu zegt, is het dat je dat dat het werkelijke besef is in je droom.

Martijn: Heb je het nu over de omgeving of over het besef dát?

Iemand: Het besef, dat in mijn droom, dat ik vaststond.

Martijn: Dat is een gedachte in een droom. Als ik hem echt heel specifiek uit elkaar trek is dat een reactie, een bewustzijnsreactie, gedachte op basis van wat er om je heen gebeurt.

Want als je in die droom en het kan hè, je kunt in dromen vastzitten zoals deze wereld en je tot een bepaald besef komen en eruit. Als jij in de die voorbeeldsituatie die je nu schetst als je daar volgende keer weer in bent, en terwijl je beseft dat je vast zit, besef je in één keer jezelf. Want daar gaat het hierover.

Je beseft jezelf. Op het moment dat je jezelf beseft, doen de reactievelden van dingen die jouw trillingen, die jou iets willen laten denken, die doen dit. Huhhh, die gaan aan de kant. Dus als je het zelfbesef hebt van oké, dit kan ik nu wel denken, maar daar stop ik mee. Ik besef mijzelf. Dus je hoeft niet eens te denken hè, dat je het zelf beseft. Je richt je gewoon op het gegeven dat je dit waarneemt, dit moment. Dat is het enige wat je doet. Daarmee erken je de kracht, de onsterfelijkheid. Op het moment dat je dat doet, daar bent, kun je ook beseffen: "Ik ben vrij." En op dat moment draait de hele werkelijkheid om.

Ik heb het met de controleurs van deze werkelijkheden uitermate goed getest tot echt grote ergernis en echt woede van ze. Dat ik letterlijk tegenover ze stond en besef wat ze aan het doen zijn laat ik gewoon los. En dat ik helemaal met mijn aandacht bij mezelf, mijn eigen besef dat ik gewoon erkende door mijn bewustzijn naar hen toe te zetten. Ik erkende mezelf. Ik had geen bemoeienis met hen. Niet. Ik kende mezelf. Ik erkende dat ik besta en dat liet ik ze zien ook dat besef. En **dat besef dat je bestaat, los van de vorm, dat is een onschendbaar gevoelsveld. Een onschendbaar bewustzijn.**

Je beseft dat je er bent. Die zelfkracht dat is de goddelijke bronkracht. Dat besef doet in één keer dit: puiw...Supersnel. In het moment dat je het nu beseft is het overal. Ze kunnen niks meer. Niks. Helemaal niks. Alles wat ze in hun handen hebben, alles valt op de grond. Hun programma's raken in de war. Er komen grotere meesters bij van andere software engineers afdelingen. Hele zware en die proberen met nog meer grote kracht, op basis van omdat ze je mind kunnen scannen, dat lezen ze constant, gaan ze dingen inzetten waarvan je in het leven van hier bang voor bent, die gaan zij representeren om jouw eigen angst die je niet hebt doorgebroken voor te gaan staan. En nee, ik verklaar mezelf levend. Ik verklaar mijzelf levend... is aan... is ziend... Alziend... is Al waarnemend... En daar gaat hij hè. Het bewustzijn met Alziend is beseft te leven. Los van de vorm zet die trilling het godsreactieveld met één klap aan. Boem, boem. Ja, gooi hem er maar uit hoor. Dus dit stuk besef. Zo'n klein stukje lijkt het om te benoemen. Maar dit dat kun je eigenlijk met woorden niet vatten. Dit kun je alleen maar in momenten van stilte en dingen loslaten. Want dit lijf doet er dus feitelijk niet toe. Want als dit lichaam er niet is, blijft mijn bewustzijn, mijn besef overeind. Als ik droom, neem ik niet mijn lichaam mee in die droom. Daar ben ik dus ook in die omgeving dat ik dat besef. Of beter gezegd, ik reis niet die droom in. Mijn besef dat even los staat van deze ruimte, maar wat ik ben, krijg steeds een andere omgeving te zien. Het krijgt steeds een andere omgeving te zien. Dat is wat er gebeurt. Je bewustzijn. Jouw besef. Bewustzijn. Dus het idee dat je reist is vanuit de bron, de oorspronkelijke bron waar we vandaan komen is eigenlijk allemaal helemaal sowieso.

Iemand: Wat betekent sowieso?

Martijn: (grappig) Dat betekent... nou... Als ik mijn hand naar rechts beweeg betekent dat hm en als het naar links is oeh. Dus eigenlijk is het nou hm oeh hm oeh. En dat betekent Oh, ik weet het zo net nog niet. Ga geen polonaise dansen. Ga maar af en toe een beetje ritme is goed.

Iemand: Maar dat is heftig hè. Als je dus iemand negeert eigenlijk hè, daar komt het op neer. Compleet.

Martijn: Situaties. Je kunt interacteren met de omgeving die zich manifesteert rondom jou.

Als je maar in je eigen besef blijft. En niet in de gedachtekokker komt van de ander, van de ander iets. Dus ook al heb je iemand tegenover je waarvan je zegt gewoon: "Jij bent degene die ons land heeft ontwricht, nou zijn de rapen gaar." Dan zit je eigenlijk puur in een geleide gedachtevelden, wat echt een instructie is van het veld.

Want dat maakt ze niet uit wie het bloedblad moet aanrichten. Of jij dat nou bent of een ander. Dat maakt ze niks uit. Maar je zult op dat moment beseffen... hier ben ik en hier laat ik mijn besef zijn. En ik kijk naar alles wat er is. Dus naar de positieve en de negatieve kanten. Ik ga er niet in. Ik vind dat niet. In die gedachte blijf weg. Ik kan alleen mijn leven zien. En ik begrijp dat in een wereld, en daarom zijn die inzichten zo noodzakelijk, ik begrijp dat ik in een wereld waar ik hier leef er verschillende bewustzijnsoorlogen woeden. En ik heb al lang geleden besloten in mezelf daar geen deelgenoot in te zijn. En als ik daar deelgenoot in ben geweest en als ik daar af en toe een deelgenoot in ben, dat ik steeds het besluit nieuw voel en ervaar om eruit te gaan. En dus dit vraagt wel om een soort bewustzijns trilling die zichzelf als het ware het aardse zelf is overstegen. Daarom is kennis wel belangrijk. Kennis is zeker niet zaligmakend, maar kennis brengt wel evenwicht ook in de mind. Dus het zelf, het zelf, daar hebben we het over gehad. Dat is ook belangrijk voor de bekrachtigingen. Hetzelfde is dus niet gebonden aan ruimte en tijd. Want als jij zo makkelijk en dan laten we even los wie droomt, of het van buitenaf komt of zelf, hè, laten we even los.

Het gegeven dat je kunt dromen in een andere omgeving, het gegeven dat je met jezelf in een andere werkelijkheid kunt zijn, dat schept enorme mogelijkheden. Door het hierover te hebben positioneren wij en versterken wij ons bewustzijn daarin. De eerste de beste droom die je hebt, heb je nu de mogelijkheid, die had je daarvoor ook al, die heb ik niet gecreëerd en jij ook niet nu. Het is dat het versterken. Dan heb je de mogelijkheid om in die droom ineens te stoppen met te denken wat die droom allemaal van jou wil. Maar dat is interessant. Want je voelt dat je er zelf bent en dan kijk je om je heen en dan blijkt dus dat je eigenlijk maar alleen maar een heel klein stukje scenario ziet van die droom. Heel beperkt stukjes zie je. Alsof het alleen maar een decor is. En in één keer kun je om je heen kijken en dan zie je dat er allemaal dingen ontstaan vanuit hetzelfde. In één keer schept de trilling van je bewustzijn een vorm. Woep hatsekidee, daar is hij. Dus dat zelf is heel belangrijk omdat het ook te maken heeft met het moment wat wij overlijden noemen. Dat deze omgeving wordt ingewisseld. Opgevolgd dóór iets wat een onderdeel is van deze omgeving. Daarvan wij denken dat bij de overstap dat je overlijdt. Door afgeleid te worden door de elementen in dat "filmpje" in dat scenario. Géén afleiding... Blijf beseffen ik besta. Ik besta en ik aanschouw alles. Geen goed en geen kwaad. Niemand heeft iets in mij hier te maken nu ik observeer. En ik verklaar mijzelf bewust. Ik verklaar mijzelf bestaand. Bij de gratie van dat dit mijn bewustzijn er is -los van het lichaam- dat het mijn bewustzijn er is. Bij de gratie daarvan is alles waarneembaar. En dat is het dan ook.

Meer heeft het niet met mij te maken. En dan zul je merken dat het bewustzijn, op het moment dat je jezelf ervaart, een einde brengt aan de tirannie die hier op de aarde nu in deze werkelijkheid gaande is. Dat het overlijden niet plaatsvindt. Dus het hele proces wat we hier op de aarde te horen krijgen, dat stopt. Want het zelfbewustzijn, de godsvlam, dat het innerlijke bewustzijn zegt: "Ik besta aandacht bij jezelf. God ontwaak." Boem hatsekidee daar is hij. En dat stopt alle opvolg- systemen. En op dat moment bouwt vanuit je eigen bewustzijn, je eigen werkelijkheid weer op waar je al was, waar je altijd bent geweest. Er kunnen wat verdiepingen tussen zitten van dat je nog in tussentijdse reizen verkeerde. Dat je ook in opgerichte werelden aan het reizen was en dat je daar bijvoorbeeld een lichaam hebt die je al 500.000 jaar kunt bewonen. Als je daarheen wilt, daar gaan we nu niet verder helemaal op in, maar dat kan allemaal. Dus het is niet zo

zwart-wit als dat ik het nu net noem. Er zijn allerlei tussenwegen, oneindig veel mogelijkheden. Als een pak wat je aantrekt dat je in andere werelden kunt reizen.

Zoals wij hier een ruimtepak aantrekken om buiten de ruimte te komen. Zo zijn wij als oorspronkelijke reizigers van vlees en bloed alleen anders geregeld vanuit onszelf. Dus ons lichaam is van ons eigen bewustzijn. Kunnen wij en doen wij ook reizen in andere werelden. Dus dat doen we. Dan brengen we onszelf tot slaap in een bewustzijn moment en dan heffen we onszelf op. Dus het lichaam wordt als het ware ingetrokken. Zo noem ik het maar even heel kort. Het is ook niet waar wat ik nu zeg hoor, want het lichaam want als iets weggaat dan zeg je van hé waar gaat het dan heen? Dat is het niet. Maar er komt een overloop. Dus je wisselt jezelf in de coördinaten van een lijf en dan kun je daar gewoon in één keer uit dat huis wakker worden. En dan blijkt je daar ook een prachtige mooie woning te hebben. Dan blijkt dat je daar allemaal vrienden en kennissen om je heen hebt die je in een andere gedaante daar ziet, maar je weet precies wie het zijn. En dan pak je dat daarop. En zo zijn er ook mensen die vanuit die missies hier zijn gekomen.

Dus dat zijn een hele grote mogelijkheden van wat er allemaal achter dit leven vandaan kan komen. Maar alles draait om het zelf. Als je het zelf niet voelt, als je met je aandacht niet bij jezelf bent, en daar hanteer ik steeds het lichaam voor met de bekrachtiging: blijft bij jezelf, wees je bewust van je lichaam. En waarom? Omdat dit lichaam, de energie, we hebben twee lichamen. We hebben het lichaam van de designers. Die ziet er niet zo uit zoals dit lichaam er nu uit ziet. En we hebben de projectie van ons bewustzijn wat erin geduwd wordt.

Dus als je echt zou kunnen zien -hier zitten we in de **Matrix**- als je zou kunnen zien, de lichamen hoe die eruit zien van de aarde van het experiment, die zien er niet uit zoals ze voor komen hier. Dus zoals we er nu uit zien, dus onze vorm is een soort van restant van wie we in hoofdzaak zijn. Daarom herkennen mensen elkaar ook. Het is niet alleen dat van oh, ik kijk in je ogen, ik herken je. Het gaat zit ook in de vorm. Wij zullen elkaar op basis van deze vorm zullen wij elkaar in de wereld waar we straks weer allemaal weer zullen zijn zullen we elkaar ook herkennen. Want dan zie je namelijk dat dit stukje van Martijn dat dat een restant is van wie die echt is die persoon. En die zie je dus er dus ook echt in. Dus ook het stuk van wie je hier bent. Of je nou tevreden bent met je lijf of niet. Want dat is allemaal door de gewrongenheid en vertalingen is dat anders geworden. Maar je zult dit stuk van wie je hier bent uiterlijk, zul je ook altijd omdat het echt een deel is van jezelf zul je altijd in jezelf dragen. En daarmee kan ook de pijn vertrekken van mensen die zeggen: "Ik ben hartstikke blij en gelukkig met mijn leven." En dan is dat straks weg en dan ben ik dat deel van mezelf helemaal kwijt. Dat blijft dan achter in de aarde. Nee, het is niet zo.

Dus de trillingen, de organische software van wie we echt zijn, van 100% van wie we echt zijn, dan is een restantje een restantje daarvan zichtbaar in dit lichaam. En dat zit er doorheen. Als dat eruit trekt, blijft er een ander lichaam over. Maar dat ziet niemand omdat een **Matrix** daaroverheen loopt. En als je het wel zou zien, dan zou je zien als je het overlijdt. Maar degene waar je ontzettend veel van hebt gehouden, die fysieke vorm hier, die zie je overlijden en dan zie je die lichaamsvorm, dus de persoon, zie je verdwijnen naar een zit hier binnenin in het brein.

Zie je het daarheen trekken. Weglopen en dan vervolgens is het weg en dan blijft het lichaam gewoon liggen. En het lichaam is een soort **cyborg** vleesachtig lichaam wat best wel stevig is. Het zijn eigenlijk bij alle mensen, bijna alle mensen zijn het redelijk allemaal hetzelfde. Dus een groot lichaam. Lichamen zijn ongeveer 3.20 tot 3.50 lang. En zodra deze lichamen gebruikt worden om **bewustzijnswezens** die om bepaalde reden hier terecht zijn gekomen, zodra die lichamen gebruikt worden voor hen, wordt dat deeltje, van een mens in dit geval, in dat lichaam opgevangen en vervalt alles wat van dat **Avatar**

lichaam is zeg maar, wat bij de deze werkelijkheid hoort, vervalt, wordt helemaal opgebouwd, wordt allemaal bewaard in de trillingen eigenlijk van het restant van het van het personage.

Eigenlijk vertel ik dus nu dat het achterstevoren zit als wat iedereen denkt. Hier op de aarde denken wij dat komt echt door de geschriften dat de ziel indaalt in een lichaam. Dat is dit. Maar eigenlijk is het niet zo. Ons bewustzijn wie we werkelijk zijn en het restant daarvan krijgt te maken met de, laat ik zeggen, aansluitpunten. Dat zijn entry coderingen in het veld. En het lijf wat hier dus al is, vervloeit en past zich aan, aan de intelligentie die erin komt. En zodra die eruit is ontspand dat weer. En is het eigenlijk een homp vlees.

Iemand: En dat noemen we ziel?

Martijn: Homp vlees niet. Dat is het de **Avatar** van hier.

En het bewustzijn van de persoon die erin komt, die dat eigenlijk gaat ervaren, dat noemen ze hier dan ziel. Maar wij hebben geleerd dat de ziel in het lichaam terechtkomt.

Dat is wat wij hebben geleerd. En dat het lichaam dus eigenlijk dit is.

Dus dit maakt zonder Martijn zijn aanwezigheid, buiten de **Matrix** hè, je moet eventjes goed opletten, want het zit in een observatie van mensen die geprogrammeerd zijn om het niet te zien. Maar als het gezien zou kunnen worden, als de massahypnose weg zou zijn of de persoonlijke hypnose zou weg zijn, dan zou je zien dat als Martijn overlijdt wie ik echt ben en ik ga uit dit veld weg, zul je zien dat het lichaam een andere vorm krijgt.

Dus het is niet zo dat Martijn een ziel heeft en dat als die ziel eruit gaat dat Martijn sowieso wel bestaat en dat hij bij de aarde hoort. Wat bij de aarde hoort is de hoofd **avatar**. Dat heeft ook allemaal namen. Dat is het lichaam wat bij het experiment hoort. Dit grote experiment. En dat eigenlijk op het moment dat als Martijn doodgaat, zoals hier, dat het niet zo is dat zijn ziel eruit gaat, maar dat Martijn echt uit de **avatar** vertrekt. En dat kun je ook zien. Het restant van dat lijf wat het lichaam echt is. Dat is een zeg maar een heel geavanceerd hompvlees wat niet zomaar een homp vlees genoemd mag worden. Maar dat doe ik even bewust omdat het dan dus geen persoonlijkheid heeft. Geen kenmerken van zus ofzo: lange neus, grote neus, lange lichaam, hoge jukbeenderen, dat is allemaal niet. Het lichaam kan precies dat aannemen van degene die inlogt in het lijf.

En waarom vertel ik dit allemaal? Omdat het ook over hetzelf gaat. Zelfbekrachtiging.

Jouw zelfbewustzijn, wie jij bent, staat los van deze omgeving.

En eigenlijk staat jouw zelfbewustzijn ook los van het lijf. Maar dat wat het lijf geworden is, het uiterlijk, dat komt voort uit jezelf.

Dus er zitten dus twee dingen en dat is waarom ik bij de bekrachtiging ook aangeeft: blijf bij je lichaam. Daar ben ik ook heel vaak en ik vond dat best ook wel lastig om het uit te leggen hoor. In het begin was dat wel veel zoeken naar woorden en bruggen omdat tegen mij wel - terecht vind ik overigens ook, ik vind alles overigens terecht wat er gezegd wordt, het maakt helemaal niks uit- dat iemand tegen mij zei en meerdere mensen van ja maar we zijn veel meer dan ons lichaam. Het is niet zo dat we met ons aandacht bij ons lichaam moeten zijn. Waarom zou daar aandacht bij ons lichaam moeten zijn als ons lichaam niet zijn? Maar dat is dus niet zo.

Dus **je moet met je bewustzijn ook in je lichaam zijn**. Dus **je moet ook je lijf voelen**, het homp vlees. Want dat is dus het voertuig hiervan. Dus **daar moet ik zijn met mijn bewustzijn**. Want **daar waar ik met mijn lichaam ben, met mijn aandacht ben, daar komt een draaggolfverandering**. Dat is de kwantumfysica. Maar ik moet ook bij het lichaam zijn omdat het lichaam van Martijn, wat een restant is van mijn oorspronkelijk zelf, ook door de kwantumfysica, door mijn observatie geraakt moet worden. Dus eigenlijk zeg ik dat zoals we er hier nu uitzien is letterlijk een restant van wie we zijn in het grotere geheel.

Als mensen praten over het grotere zelf, het hogere zelf. Nee, dit is hetzelfde. Hier ben je. Hier ben je. Het oorspronkelijk wezen is hier, hè. Hier ben je.

Iemand: Het zelf is het oorspronkelijk wezen. En de ziel, hoe verhoudt die dan daartoe?

Martijn: Nou, jij bent (naam). Je wordt hier (naam) genoemd, maar in hoe jij er nu uit ziet zo, dat is jouw oorspronkelijke bewustzijn. Dus als de val nu zou stoppen en je zou jezelf herkennen en de omgeving valt weg dus dat noemen we dus overlijden. En je zou naar jezelf blijven kijken, dan zul je zien dat uit het restant, dus uit het uiterlijk van je van je lijf hier nu bent, je zou naar jezelf kunnen kijken, zou je zien dat je begint op te bouwen.

Iemand: Dus van 1% naar 100.

Martijn: Ja, dan zie je dus dat (naam) gewoon blijft bestaan, maar dat steeds vollediger wordt. Volledig, vollediger, vollediger. Tot één groot, prachtig, mooi mens vanuit welke wereld dan ook. Dat is wat je ziet. En dat is wat we bedoelen met ziel.

Iemand: Net bij de **Matrix** filmnummer 4, kwam even langs van ja, er is helemaal niemand en uiteindelijk moet je je eigen bewustzijn afleggen. Hoe zit dat dan? Want het kwam even bij me terug dat afleggen.

Ik vond een heel mooi verhaal wat (naam) vertelde over die bioscoop waar je in je eentje zat. Dan uiteindelijk is er helemaal niemand en uiteindelijk hoef je alleen je eigen bewustzijn af te leggen. En dat laatste dat ja, daar voel ik van alles bij.

Martijn: Nou ja, wat ik ermee beoogde, want dat beoogde ik er wel mee, is eigenlijk te zeggen van goh, het kan zo zijn dat wat (naam) meemaakte eigenlijk het moment is van wat we hier zien als doodgaan.

Aangekleed in de film van de **Matrix** en in een lege ruimte om haar heen. En dat is ook wat er gebeurd is. Iedereen trok weg. Die film die vertelde eigenlijk maar één ding en dat is het gaat over jou, met al het wapengekletter eromheen. Wat er dus ook is, want het wapengekletter zijn onze gedachten hè, hoofdzakelijk.

En dat is wat ik bedoel, want ja, je moet het toch uiteindelijk zelf afleggen. In deze wereld hier moet je alle wapens neerleggen. Gedachte weg, aanvaardingen wie je met elkaar bent en wie je zelf bent. En dan moet je uiteindelijk door alles af te leggen, omgedraaid, uiteindelijk alleen maar je eigen bewustzijn beseffen. En er komt straks een moment dat het bij ons allemaal gebeurt. En weet je wat we allemaal doen? Is dat nou zo eenvoudig?

Iemand: Het begon bij mij al in december eigenlijk, want ik had een kaartje geboekt voor december en toen was een landelijke première, maar ik kon een kaartje boeken een dag voordat de landelijke première was. Dat was ook al zoiets vreemd. Ik kon gewoon via de computer het kaartje boeken.

En dat werd op het laatste moment geannuleerd door nieuwe regels. Nou, toen heb ik het dus nu opnieuw gedaan en toen gebeurde dus zo.

Dus het ging in december ook al anders.

Martijn: En nog even terugkomend op mijn eigen opmerking van was het nou zo makkelijk? Er zijn een hoop mensen die, of een hoop, in procenten niet maar in aantallen wel die uit deze wereld weer terug transfigureren naar zichzelf. Zonder de kennis te hebben van waar wij het met elkaar over hebben. Gelukkig maar, want dan zou betekenen dat we dus dit tot een religie moeten maken om te begrijpen hoe het in elkaar. Dus ook je je vorm van hoe je jezelf ervaart doorgaans in je eigen bestaan. Ja, dat is natuurlijk gewoon de sleutel. De sleutel is gewoon of je jezelf beseft of je antwoord op alles en meegevoerd wordt of dat je de beweging zelf bent. Maar het is wel zo in deze wereld, dat de kennis hierover op een bepaalde manier, de terugkeer erg bespoedigd.

En zolang, en we gaan ons dus niet voorbereiden op de dood, want we zijn in feite, dit is dan een dodenrijk hè uiteindelijk waar we nu zijn, maar we zijn ons aan het voorbereiden aan het leven. Dat we gewoon kijken hoe kunnen wij in deze werkelijkheid nu dat jullie toch deze werkelijkheid ervaren hoe kunnen we hier onszelf ten uitrol brengen. En dan wil ik strakjes met elkaar in de bekrachtiging vanuit dat zelf wat we nu dan een beetje zo'n slow-motion doornemen wat toch wel echt alle aandacht nodig heeft, gaan we vanuit hetzelfde gaan we de bekrachtiging in stappen. Dus niet vanuit geleide gedachte. Voor niemand.

Iemand: Hoe zit dat nu? Je zegt we hebben hier deze lichamen waar we zelf, waar we zelf, wie we ook zelf zijn. En je benoemde dat de **Huargardianen** hele andere lichamen hebben gemaakt. Grote. Die homp vlees, is dat dan wat de **Huargardianen** hebben gecreëerd?

Martijn: Ja.

Vanaf de Designers hebben er invasies plaatsgevonden en zit er ook naast deze werkelijkheid die wij nu ervaren, zit er een zeer intelligente groep, dat is een parallelle aarde, zeg maar dat is de basis. Ik moet hem even andersom zeggen. Zoals wij deze werkelijkheid als onze basis realiteit -gewoon reguliere gedachte- Dit is onze basisrealiteit. En we worden slimme mensen. Gaan nu met technologie aan de gang en zijn straks in staat om alternatieve werkelijkheden te creëren. Niet alleen met een virtual reality bril, maar echt alternatieve werkelijkheden waar je met je bewustzijn in terecht kunt komen, wat geconstrueerd is in deze werkelijkheid. Dus niet op een harde schijf, maar de harde schijf is deze werkelijkheid. Dus in deze werkelijkheid wordt het ingeprojecteerd. Dat is al uitgevonden overigens op de aarde. Vandaar dat ze wat versnellingen willen hebben met digitaliseren, evoluties en dat soort zaken. Maar je kunt je voorstellen dat je zou kunnen zeggen: dit is voor ons de hoofdrealiteit en we hebben door onze technologische ontwikkelingen hebben ze er een sub realiteiten naast gemaakt. En deze werkelijkheid die wij nu ervaren, is een sub-realiteit van een heel groot ver geëvolueerd mensensoort die op de aarde leeft, met hele grote steden en hele grote technologie ... daar is echt, écht alles vele malen verder dan wat we hier kennen ... en *zij* hebben deze werkelijkheid opgericht. En dit is ook een plek voor dissidenten die zich niet houden aan de regels in die wereld daar. Ze willen niet dat ik erover spreek en toch ga ik het doen. En dat zit er dus allemaal nog tussen. Dat zijn die lagen, dus je hebt het oorspronkelijke experiment wat opgericht is, als een opgerichte werkelijkheid met allemaal doelstellingen. Dat is verrijkt door heel veel ander sterrenwerelden en allerlei sterrenrassen, die hebben frequentie gebracht in dat ontwerp waardoor er hier planten konden ontstaan en levensvormen konden ontstaan die hier niet zijn geëvolueerd maar er gewoon ineens waren.

Iemand: En dat is op de Aarde?

Martijn: Dat is het experiment De Aarde. De aarde zoals wij dat kennen, maar het is niet eens deze aarde ... die beschaving heeft die werkelijkheid opgericht, heeft dat samen verrijkt met allerlei andere, zeer verschillende rassen, waarvan een heleboel rassen maar eenmalig zijn geweest. Die aarde die wij kennen is een bibliotheek van allerlei andere werelden. Die werkelijkheid is een experiment en is gekaapt geraakt door bepaalde **Orion** allianties, draconische groepen en **Orion** allianties.

Die werkelijkheid is gekaapt geraakt. En daar is dat hele experiment overgenomen in hun doelstelling en zij hebben zichzelf daar genesteld als mensen, ze hebben ook mensen gefabriceerd en dat zijn de echte heersers van die wereld.

En dat is best een hele goed georganiseerde wereld, supergrote steden heb je daar en een enorme natuur. Dat is de oorspronkelijke experiment omgeving. En vanuit die wereld, in die

wereld, dáár kom je als eerste terecht als je -laat ik zeggen- gevangen raakt door bewustzijnstechnologie. Dus oorspronkelijke rassen die scheppende vermogens hebben, komen daarin terecht en zij dirigeren dat in die **avatarlichamen** naar virtual reality omgevingen, dus opgerichte werkelijkheden en daar gaan die mensen, die wezens dan, een leven ervaren. En dat is deze werkelijkheid, één ervan. En maakt het dan deze werkelijkheid ook virtueel? Nee,

Want zo wordt er niet naar gekeken omdat het een oprichting is binnen een veld, net als in het scheppingsveld kun je ook werelden, een scheppingsveld is niets anders dan een plek van een moment. En daar kun je dingen in lanceren. Je gedachten kun je erin lanceren. Je kunt een harde schijf hebben van een computer en daar kun je iets opzetten, maar in feite is ons hele veld een harde schijf. Dus ook het oorspronkelijk script van de aarde, dus de wereld van Umnah, dat is het universum waarin de aarde in draait, dat is een hele werkelijkheid en die werkelijkheid is gekaapt en daar komen al die mensen op binnen en daar worden ze gedirigeerd naar allerlei andere werelden toe. En dat zijn ook weer werelden die opgericht zijn er doorheen ... Dus die grote driehoeken waar over geschreven wordt en zwarte helikopters die mensen zien, dat zijn eigenlijk hele grote correctiegroepen uit die wereld. Dat zijn correctiegroepen. En er zitten hier een hoop dissidenten. Ik weet niet of je ooit het gevoel hebt gehad dat je een dissident bent ... Maar dat is het label wat eroverheen gelegd is.

En hun visie is, dat we hier heen moeten om:

- 1. Mee te werken aan, omdat ze het zelf niet kunnen, aan het oprichten en uitbreiden van een wereld die helemaal volledig in bloei komt, dat is wat zij willen, om een doelstelling van hen te kunnen vervullen.
- 2. Maar ze willen ook dat er een soort boete wordt gedaan, dat is hun visie. Die ligt ook over ons heen. Dat is dus vertaald in het gods boetebeeld, maar zij willen dat er een boete wordt gedaan, dat hebben ze over ons heen gelegd, dat wij moeten werken om te bestaan en zullen weten wat het is, dat we in hun wereld met scheppende krachten aanwezig zijn geraakt. Dus in feite is het een soort zijspoor waar we in zitten.

Zij zien het zelf niet als een gevangenis. Het is een andere verdieping, want je zou je kunnen voorstellen dat we in de toekomst vanuit deze wereld waarin we nu zitten -even als reguliere gedachte- dat we gevangenen gaan opheffen en dat we mensen gaan wegzetten in een andere werkelijkheid, dat ze eens een keertje moeten leren hoe het is om met kinderen om te gaan.

En in die werkelijkheid worden die mensen dus ook gewoon geboren met heel veel kinderen om zich heen en moeten daar dus mee aan de gang gaan. Maar dat is dus deze werkelijkheid niet op die manier, maar deze werkelijkheid is wel een soort bezigheids- en energie genererende werkelijkheid, voor hén. Dus de film "**the Matrix**", dat die technologische intelligenties het bewustzijn van die mensen nodig hebben, om die wereld te voeden, het is niet zoals in "**the Matrix**" precies natuurlijk, want het is veel groter, maar dat is eigenlijk wel de kern. En voor mij zit er dus geen verschil tussen deze werkelijkheid, het oorspronkelijke script, waar het vanuit geleid wordt, of de oorspronkelijke wereld ook niet. Want in alles kan ik mijzelf voelen. En dat is waarom ik hier ben. Om het daar met elkaar over te hebben. Het maakt namelijk geen bal uit waar je bent, het maakt helemaal niets uit wat je doet en het gaat er ook niet om welk model je aanhangt, het gaat erom of je jezelf kunt voelen. En het zelf willen zij uit alle macht uithouden. En als je daar mee bezig gaat, dan komen ze aanpassingen brengen in de **Matrix**, ze komen met correctiegroepen komen ze binnen. En hoe sterker je erin gaat, op een gegeven moment met die correctiegroepen in contact en dan komen ze jou echt vertellen: dit is de laatste keer!

En er zijn heel veel mensen op deze wereld die dat al hebben meegemaakt.

En een deel daarvan beland op de psychiatrie omdat die erover gaan beginnen. Raken ze

helemaal over hun toeren. Want als je hier niks van weet, dan denkt jouw mind, denkt dat je gek bent. Want je kunt wat je meemaakt kun je niet verbinden aan niks. Dus je gaat paranoïde waanbeelden produceren, rare gesprekken voeren en dat soort dingen. En daarom is het ook nodig om gewoon dit te kunnen snappen zo ongeveer van wat er allemaal aan de hand is. En in feite staat dat dus ook in de **gnostische geschriften** beschreven. Weliswaar op een iets andere manier, maar als je de **gnostische geschriften** gaat lezen en dus ook **De Nag Hammadi-geschriften**, waar Ad aan refereerde of b.v. Marcel messing aan refereert, dat gaat over dit onderwerp. De betovering met de fluit. Daar kun je heel veel van willen weten en dat is ook heel goed om het open te leggen, maar daarvoor moet het onderwerp 'hetzélf', moet wel primair in beeld blijven staan. Want ik moet het ook in deze wereld hier doen. Ik ben hier nu ook. Dus het *zélf* kunnen voelen, met een bekrachtiging, die oefeningen, écht vanuit hetzelf gaan we goed beseffen, dat waar je aandacht ook naar toe gaat, welk element in dit leven, of het onderwerp of het groter geheel waar je met je aandacht naar toe gaat reizen. -Is helemaal aan jou- Steeds beseffen:

- IK BESTA
- Ik kan dit ervaren omdat ik leef, niet mijn lichaam, mijn bewustzijn.
- En hier liggen dus allemaal doorstappen naar reizen naar andere werkelijkheden toe.

Je kunt pas reizen naar andere werkelijkheden, en echt waar, dit is een van de gevaarlijkste onderwerpen, zo niet het gevaarlijkste volgens hen, dat als het *zélf* zich ontwikkelt en de inzichten worden gegenereerd en je genereert ook met elkaar een zelfbesef reactiekracht en je denkt daar heel scherp in, scherp is dus dat je echt met de aandacht op het onderwerp waar je zit, dan kun je hieruit! Je kunt uit deze werkelijkheid weg.

Er zijn dus wachters, de Anubiswachters uit de Egyptische periode, dat zijn eigenlijk de Annunakiwachters, maar ze kunnen het zelf niet tegenhouden, dat kan niet.

Dus je kunt ook echt vanuit hier in hun wereld leven. Het is niet zo dat je een hele route hoeft af te leggen, wat het ligt hier gewoon dwars doorheen. Maar er zijn ook wereldleiders hier op de aarde, het zijn eigenlijk geen wereldleiders maar zo worden ze genoemd taal technisch gezien, er zijn wereldleiders, mensen die op bepaalde plekken zitten, die hier ook niet vandaan komen maar van die andere aarde. Die zitten hier om toezicht te houden. En die reizen ook met enige grote regelmaat, daarnaartoe. Er zijn bepaalde plekken op aarde, waarin ze op technologie gebaseerd gewoon door iets heen, in die andere wereld komen.

En daarom zeg ik altijd dat heel veel dingen niet zijn als ze zijn, zoals als de Amerikaans president wordt ingezworen, voordat hij ingezworen wordt moet hij altijd naar een aparte ruimte waar niemand weet wat er gebeurt, samen met de oude president en één persoon erbij. Er zijn zoveel dingen aan de hand, het is een grote sciencefictionfilm vanuit hier, maar het is echt werkelijk wat er aan de hand is.

En laten wij maar eens kijken of we in onze wereld hier onze liefde weer kunnen terugbrengen in onszelf. Een stuk besef *hetzélf* wat dat is. En vanuit dat zelf de goddelijke trilling, want dat is wie we zijn, inzetten in alles wat hier gebeurt. Dan wil ik straks wel met jullie samen lekker instappen.

En dan nu maar even pauzeren.

Iemand: Ik had eigenlijk toch nog een vraag Martijn?

En dit is misschien ook wel een pittige, want waar ik vorige keer op triggerde was dat je het had over bio sappen die werden geïnjecteerd in het morfogenetisch veld.

Daar heb ik ook voor mijn gevoel iets mee gemaakt. Dus toch maar toch even ingooien.

Martijn: Ja. Dat zijn zulke grote onderwerpen en zo ontzettend belangrijk. Goed dat je dat

erin hebt gegoooid.

Kunnen zien of we er misschien vandaag nog wel iets mee kunnen doen. Maar ik stel wel echt voor om zo met die bekrachtigingen bezig te gaan. Gewoon ook om ook praktisch echt met ons bewustzijn te doen waarover we spreken.

Dat we echt een beetje kunnen melange maken tussen verdieping, inzicht, voelen en het ook doen. En zonder verwachting. Het gaat erom dat het lichaam ook die instructie krijgt om dat te doen. Dit is een heel belangrijk onderdeel voor het contact leggen, hoor. Want bij het contact leggen gebruik je namelijk die zelfkracht. Dat zelfbewustzijn, kracht even weg. Het zelfbewustzijn moet je echt écht paraat hebben. En dat hoeft je niet te leren van oh dat moet zo of zo. Je bent en blijf je bewust. Het opbouwen van het contact ben je gewoon bewust dat je bestaat. Steeds weer. En dat is de grootste eer en dankbaarheid en respect naar de Force. Het naar het zelf, dat je bestaat. Daarmee draag je een soort trilling uit aan de kracht om je te omringen. Ze zijn er echt. Het is heel gek om te zien hoor hoe bang ze daarvoor zijn.

Ik vind het echt op dat moment dat het gebeurt, ik ben daar een flink aantal keren ook wel echt verdrietig van geweest om te zien hoe bang ze zijn voor die kracht. Hoe hele slagvaardige mensen, ik heb met Syriaanse mensen te maken gehad die dus onder die toezicht staan van die kracht. Dus je kunt niet spreken dus over wat goed en fout is, hè. Daar komt hij weer, want je weet niet wie de dienst uitmaakt achter die wezens. Maar ik heb gezien hoe ik hele krachtige, intelligente, goed geïnstrueerde, wetenschappelijke groepen, mensen die ook van de natuur houden, ik heb gezien hoe bang ze zijn. Ze raken uit hun intelligentie weg als de zelfverklaring van het zelf hier (Martijn klopt op zijn hart) wordt gegeven in het veld wat er gebeurt, hoe ze daarvan schrikken. Wat er gebeurt. Het is gewoon, het doet heel wat. Want er gebeurt iets in het veld. Het lijkt voor mij net alsof ze erdoor schrik alsof ze onder stroom komen te staan en klem komen staan. Zo lijkt het een beetje. Het is echt niet leuk te zien.

Iemand: Waarom dan?

Martijn: Omdat als de Force, als de kracht vanuit jouzelf, als die wordt ervaren en hij komt tot leven, dan is het onmogelijk om in dat trillingsveld te bestaan als een technologische tegenovergesteld geprogrammeerde trilling. Dus wat Frank Colaris toen vertelde over dat water en dat bepaalde Pfas stoffen (verzamelnaam voor duizenden chemische stoffen) dus die chemische verbinding, die wordt gewoon opgeheven op het moment dat er een kwantumtrilling tot leven komt. Dat is wat er gebeurt. Bepaalde trillingen kunnen niet bestaan in grotere trillingen -ik wil het niet groter noemen dat wij groter zijn hoor-. Maar die frequentie van die organische trilling die is zo ontzettend soepel en levendig dat anderen trillingen daar niet in die vorm die hoe ze zichzelf tot uitdrukking hebben gebracht kunnen bestaan. Eigenlijk valt de vorm gewoon. Die wordt onder druk gezet en die trilling wil eigenlijk zich helemaal uitspreiden en weer terugkeren in het grotere informatiebewustzijnsveld. Dus de living force. En daar zijn ze bang voor omdat zij onder die controle staan. Dus onze familieleden die je tegenover je hebt die onder controle staan van die andere kracht, die zie je eigenlijk in tweeën splitsen. Dat is wat ik eigenlijk bedoel. Je ziet ze in tweeën splitsen. Dat is wat met ons gebeurt op het moment dat we overlijden. Maar je ziet ze in tweeën splitsen. En er is een kracht in hen die wil die situatie bevechten en overeind houden. Dus op het moment dat je dat doet, zie je dat er hele grote dingen worden ingezet om je bang te maken. Maar je weet ook dat je niet gaat strijden tegen die persoon omdat je weet het is een broeder en zuster. Dus je hebt dubbel werk te doen.

Dus wat we nu dus aan het uitzoeken zijn in onszelf, dat is ook onze kosmische taak om weer op te pakken wat we doen.
Wat we al doen.

Dat is het geen spelletje.

Transcript van 20220128-MvS-MP3-3-4-2-2-Bewustzijnsverruiming-Kerkenveld

In het derde deel wordt dieper ingegaan op de geschiedenis van de aarde als een **mislukt experiment**. Oorspronkelijk opgezet door de "**Huargardianen**" om bewustzijn te laten ontstaan uit observatie, werd het experiment gekaapt door de **Orion-Matrix**.

De Rol van de Mens: Wij zijn in feite de "ontwikkelaars" geworden die nu zelf moeten ontdekken dat we onsterfelijk zijn.

Het Lichaam als Interface: Onze huidige fysieke vorm wordt beschreven als een **Avatar-lichaam** of "**cyborg** vleesachtig lichaam". Het is een voertuig waarin ons oorspronkelijke bewustzijn inlogt. Wat wij "overlijden" noemen, is in feite het vertrekken uit dit **avatar-lichaam**, waarbij de ware vorm van het bewustzijn weer zichtbaar wordt.

Bewustzijnsoorlog: Er vindt een constante strijd plaats in de "controlekamer" van deze werkelijkheid over wie de besturing van de menselijke lichamen heeft.

Deel 3: Het Gekaapte Experiment en de Avatar-Lichaam

3.22 Echt in die zelfkracht zijn...

Iemand: Ik heb het gevoel dat ik al 5, 7, 8, 9, 10, jaar er ben of zo. Maar ik moet nog meer.

Martijn: Dan moet je ook niet meer zeggen dat je denkt dat je dat niet kunt.

Iemand: Maar we mogen er ook vanuit humor en grappen lekker over praten, hè. Want ik bedoel Wendy doet dat met mij ook en ze is er een beetje te goed in af en toe. Maar het is gewoon wat je nodig hebt. Je moet elkaar prikken in humor en ook via humor ook naar een bepaald moment even hè, want dat maakt ook gewoon het allemaal wat aangenaam op een menselijke manier: lekker lachen. Ja, ik ben niet zo lacherig eigenlijk voor mezelf ingesteld.

Iemand: Wat mij beziggehouden is, het is een experiment dit van de **Huargardianen**, origineel. Wanneer is dat experiment gelukt? Als wij in het zélf volledig zijn? Ik merk dat het me bezighoudt omdat ik niet wil dat ze nog een keer dat gaan doen.

Martijn: Experiment is mislukt. Het experiment waarvoor het bedoeld was is mislukt. En de mislukt betekent dat wat er beoogd werd om dat te behalen, uit dat experiment bepaalde metingen te verrichten, niet op die manier kon. Omdat het experiment zo ontwikkeld is... Er waren bepaalde vibratievelden, frequentievelden in hun bewustzijn, waren niet meer actief bij hen, uit deze **beschavingen**. En dat resulteerde in dat ze niet meer uit die werkelijkheid konden. Ze konden vervormingen afleggen, hè. Dus ze konden niet zelf beslissen vanuit hun eigen emotionele in urgentie dat ze uit die werkelijkheid zouden stappen. Dat zijn onze familieleden. Ik weet zeker dat er mensen zijn, alle mensen die hier zijn op deze aarde die bezig zijn met bewustzijn dat die verbonden zijn met deze wereld omdat, je bent sowieso verbonden, maar verbonden bent omdat er ook mensen zijn, vriendschappen zijn, waarvan bekend is dat ze verstrikt zijn geraakt in de Huargardiaanse werelden. En die mensen die konden er niet meer uit. Ze konden niet beslissen om eruit te gaan. En de besluitvaardigheid van wat een intelligentietrilling is, dat

iets voelt om te moeten doen. Dus dat is noemen we dan het overlijden van hen. Die waren niet meer intact. Ze konden er gewoon niet uit.

Betekent dat dan ook dat ze gemakkelijker in onze creatie opgenomen kunnen worden?

Martijn: Ja, ze sloten zelf met volledige toestemming van alle vrije werelden, en dat is nogal wat, zijn hele grote confederaties om een experiment op touw te zetten. Simpel gezegd een werkelijkheid te creëren, een universum te creëren waarin leven werd gezaaid. En dat leven wat daar werd gezaaid werd door hen bedacht en werd niet bezocht door **bewustzijnswezens** uit andere werelden. Dat echt experiment vanuit hun intelligentie, vanuit hun warmte die ze in zich dragen.

En het experiment is erop gericht dat zij door de observatie van hun werelden, het moment dat wezens in die werelden zouden gaan beseffen dat erbuiten henzelf een hele grote kracht is dat alles met elkaar verbindt. Dat ze daarin terecht zouden komen in dat besef en in die innerlijk weten, kennis. Dat daardoor zij zouden zien dat die wezens die zij zelf hebben gecreëerd zouden gaan overlijden uit eigen beweging om met hun bewustzijn te schuiven naar een groter veld, naar een grotere wereld. En bij de waarneming daarvan, door dat waar te nemen, zouden die trillingen door de kwantumreacties, zouden die trillingen ook door de waarneming weer in henzelf tot leven gewekt worden waarmee ze uit die werkelijkheid zouden kunnen wegtrekken. Dat is de hoofddoelstelling geweest naast een heleboel een hele rits van allerlei andere onderzoeken. En toen werd het gekaapt nadat het experiment draaide non-interventie beleid.

Dus van alles, laat ik even oude woorden gebruiken die nog steeds ook kloppen, want dat blijft altijd kloppen vanuit alle lichtwerelden. Een licht is waarheid. Een licht is waar eigen bewustzijn is. Respect en heel met elkaar om te gaan. Een eerbied te hebben voor de schepperkracht in alles wat existeert. Het was een non interventiebeleid, dus niemand mocht daarop reageren. Dat is ook ingewilligd. Het reageren kan alleen als de force tot leven komt, als die wezens beginnen te overlijden uit eigen beweging. Maar zover is nooit gekomen. In tussentijd is er een zeer grove aanval uitgevoerd op die wereld. En door de machtsovername van die werkelijkheid Werden de Avatar lichamen, de lichamen die zijn ontwikkeld werden aangekoppeld aan het Orion Matrix. Dus grote krachten die dat hebben overgenomen. En toen zijn er verschillende dingen gebeurd. Zijn oudere rassen, dus de ontwikkelaars, zijn zelf met hun bewustzijn naar de aarde gegaan. Onder andere de aarde, ook naar andere werelden. Binnen dat universum. Zijn oudere rassen zijn hier gekomen, binnenin. Er zijn wezens in deze werkelijkheid terechtgekomen door de Orion Matrixhouders die het daar ook voor gebruiken om wezens die gevallen zijn in een Orion Matrix te houden, zodat ze niet meer weten wie ze zelf zijn, met allerlei doelstellingen. En het derde is dat er ook mensen zijn uit de oorspronkelijke werelden. Via Matrixen zijn gereisd. Opgerichte werkelijkheden die vrij zijn. Bewust gekomen zijn om hier mee te werken om het punt waar het echt over gaat helemaal neer te zetten. Dus de eerste beweging is niet doorgegaan. Deze wereld is in handen gevallen van iets anders. Maar het laat helemaal overeen dat dóór de gevangenis, dóór de Orion Matrix en dóór de groepen, coalitiegroepen die in deze wereld terecht zijn gekomen, bewust of onbewust, dat het experiment in de kern nog steeds doorgaat. Alleen op andere manieren. Want het loopt nog steeds. In feite loopt het nog steeds. Alleen is het nu ons experiment geworden. Eigenlijk zijn wij hen geworden door de verschuiving van het verhaal. Dus de mensen die erin leven die erachter komen dat ze niet sterfelijk zijn automatisch.

Iemand: Wie zijn hen?

Martijn: Wij zijn eigenlijk de ontwikkelaars geworden. Dus de ontwerpers die deze werkelijkheid ontwikkeld hebben om een bepaalde reden. Eigenlijk hebben wij diezelfde functie nu in onszelf nu dat wij hier eenmaal zijn om erachter te komen dat we dus niet sterfelijk zijn, maar onsterfelijk zijn. En om erachter te komen dat wij niet automatisch overlijden, maar dat we zelfbewust doorleven. Het is een omgekeerde situatie geworden. En daarbij, bij die observatie, dus ook bij de tot stand koming en het uitrollen van die krachtrillingen die wij hier brengen, hebben de ontwikkelaars, de ontwerpers van deze werkelijkheid, eigenlijk verzameld op een andere manier wat ze nodig hadden. Om uit een heel groot vastgelopen evolutieproces weg te komen. En dit is niet de enige vastgelopen evolutie, maar die is bekend. Deze is bekend in alle lagen van de wereld van de kosmos. Wat er gebeurd is, het wordt gezien als een enorme pijn waarbij er een hele beschaving is gevallen. En dat zijn de **Huargardianen**. En vervolgens dat eigenlijk hun experiment is gevallen met alle mensen die niet beziel waren en daarna een overval heeft plaatsgevonden. De pijn van het experiment overgenomen is en dan vervolgens **bewustzijnswezens**, die bewust of onbewust gedwongen of gekozen in die **Orion Matrix** terecht kwamen en het idee hebben dat dat hun paradijs is. Dat is ook een enorm verdrietpunt.

Dus het zijn allemaal lagen door elkaar heen. Ja. En omdat de wet van non-interventie nog steeds geldt, is er geen open contact. Is er contact, zonder contact te hebben. Het gaat via onze binnenkant op dit moment. En als de mensen in het experiment, wij, tot zelfbewustzijn komen en tot zelfleiderschap komen en deze werkelijkheid met onze manier van hoe we het ervaren in onszelf, anders gaan inrichten met hun bewustzijn. Dus door wetenvelden te creëren. Ik heb het niet over huizen anders maken. Ik heb het niet over ander educatiesysteem. Ik heb het over het wetensveld wat verandert. Het komt een andere weten tot leven. Zodra dat gebeurt wordt het non interventiebeleid opgeheven omdat het non interventiebeleid alleen geldig is bij een onwetendheidsveld. En in tussentijd schenden allerlei andere intelligenties, de non-interventie met voeten, maar doen dat wel zo dat het buiten het zichtbare beeld van het lokaal bewustzijn is. Dus ontvoeringen vinden plaats onder leugens. Dat het een afspraak is om andere kinderen te ontwikkelen. Ontvoeringen die plaatsvinden om mensen te onderzoeken vinden plaats zo dat mensen het eigenlijk alleen maar weten of via regressie of via een droom of via iets anders, maar niet via het lokaal bewustzijn van het lichaam. Dus ze zijn die groepen die tegen alle kosmische afspraken in eigenlijk gewoon doen wat ze willen. Doen dat wel zo dat ze niet echt letterlijk gezien worden met ons lokaal bewustzijn. Want als zij geraakt worden door het zelf van ons. (Dat is wat ik voor de pauze nog benoemde, deel2) Komen ze verstrikt te zitten. Ze zijn verschrikkelijk bang. Heel zielig. Het is ook een heel ernstig iets. Ze zijn verschrikkelijk bang voor die kracht. En ik denk dat we dat zelf ook zijn als mensen van deze wereld. Niet vanuit hier. Want als hier, als het mensstuk van hier, als iets met je gebeurt, dan weet je van dit moet stoppen. Want anders, en dan weet je niet wat je moet zeggen, maar dan weet je van dat er iets gaat gebeuren wat niet meer terug te draaien is. En ons hoofd koppelt dat aan een aan een actie van agressie. Maar dat is het niet. Het is dat het diepere veld in ons, je diepere gevoel weet dat als je echt tevoorschijn komt dat je echt de boel verandert.

Iemand: Maar is het zoals wij hier en nu, als onze oorspronkelijke vermogens weer komen, dat dat dan toch ook nog effect heeft op de positie van de **Huargardianen**?

Martijn: Die vraag kan ik niet goed beantwoorden. Eigenlijk weet ik dat op dit moment niet omdat er zoveel gebeurt. Ik weet natuurlijk niet alles. Dat is echt zo. Als ik kijk vanuit wat ik weet en wat ik weet wat er allemaal gebeurt, zeg ik eigenlijk nee. En waarom? Omdat door de hele verandering van alles wat er gebeurt, dat die kennis, die reactie in hun

experiment via de mensen zou moeten worden kunnen zichtbaar gemaakt worden, is op een andere manier naar hen toe gekomen. Dus ik weet het niet zeker.

Nou, zij keken naar het experiment hè, naar ons, eigenlijk onze voorgangers, want toen waren wij er nog niet als **bewustzijnswezens**. Toen was het een andere fase van het experiment. Zij observeerden het bewust worden van niet bewuste wezens, dus puur echt lichamelijke entiteiten. Daar zou het uit tevoorschijn moeten komen uit hun experiment. Daaruit zouden zij zien, dit klinkt heel simpel, want we praten echt over een miljoenen jaar evolutie, in ruimte en tijd. Maar dat is allemaal niet doorgegaan. Er is iets anders gebeurd. Dus er is heel veel betrokkenheid gekomen bij dit experiment waar in alle stilte en van hen in liefde en in het allerhoogste respect, in **het hoogste bronrespect wat je kunt hebben, dat je alles laat gebeuren, ook al gaat er heel veel mis, laat alles gebeuren.**

Is er een heleboel aandacht omheen gegenereerd door de aanval en de inleving zijn heel veel rassen en coalitiegroepen zijn betrokken geraakt en die hebben ook allerlei dingen gedaan waardoor in niet in het fysieke veld maar net even iets te buiten wat waardoor de ontwerpers de ontwikkelaars, de designers, eigenlijk alles hebben gezien wat nodig was om via het experiment te zien. Dat is allemaal gezien. Maar of het daarmee of het op jouw vraag beantwoord, dat weet ik dus niet.

Iemand: Ze hebben zich toch ook niet helemaal teruggetrokken uit deze realiteit. Dus dat ze mee evolueren met dit?

Martijn: Nou ja, in feite hebben ze eigenlijk ook helemaal... het was een experiment. Het experiment was op een gegeven moment volgens de grotere visie van hun alziende oog, het gezamenlijke collectieve veld van wie ze daar zijn, was eigenlijk dat het experiment zou worden opgegeven. Na dat het experiment ook tot een uitkomst zou zijn gekomen. Letterlijk opgeheven. Dus dit hele universum zou worden opgeheven. Dus dit is een dermate groot onderwerp dat ik daar geen antwoord op denk ik, kán ook geven. En op de en of andere manier mag ik dat denk ik ook niet. Zo voelt dat omdat het iets is waar we zelf ook bij betrokken zijn. Omdat eigenlijk dit nu een heel ander experiment is geworden.

Iemand: Hoe kan het dat niet bewuste wezens ineens bewustzijn kregen?

Martijn: Door de observatie.

Iemand: van de **Huargardianen**? Door hun observaties ontstond bewustzijn?

Martijn: Ja.

Iemand: Moeilijk. Daar zitten nog 100 vragen achter.

Martijn: Ja. En andersom dus ook. En dus daar waar het bewustzijn ontstaat door observatie gaat dat bewustzijn ook zelf observeren en maakt het bewust wezen bewust.

Iemand: En die groepering wezens uit oorspronkelijke opgerichte werelden. Die zouden ook op de aarde rondlopen... Is ook niet doorgegaan?

Martijn: Jawel.

Iemand: Zijn wij dat?

Martijn: Ja, die zijn er. zeg je

Iemand: Waar horen wij bij?

Martijn: Niet bij het experiment, dus niet bij de bewustzijnsloze wezens. Want na de invasie van eh **Orion** is de hele, laat ik maar zo de hele controlekamer, de controleruimte van waaruit deze werkelijkheid wordt geobserveerd en bestuurd wordt en gemeten wordt, is ingenomen door de door de **Orion Matrixhouders**. Wat was je vraag ook alweer?

Iemand: Bij welke groepering wij horen?

Ja, dus wat er gebeurd is, is eigenlijk dat alle **avatar**, laat ik zeggen, lichamen, tijdlijnen waar allemaal lichamen in worden geboren, dus alle connecties, bedradingen in trilling naar al die lichamen, die zijn allemaal in **Orion** eigenaarschap genomen. Maar de **Huargardianen** hebben wel een bepaalde toegang tot elk lichaam, nog steeds al die tijd in het bezit gehad.

Dus mogelijk is het zoals jij bijvoorbeeld hier naartoe bent gekomen bewust, uit een magnifiek mooie wereld en je hebt je hebt jezelf gegeven aan een missie om je kracht in te zetten in een wereld die je nodig heeft. Dan kan het dus zijn dat je in een lichaam terecht bent gekomen waar de poort, de connectie open blijft staan. Dus met andere woorden dat je dat er een groot deel of een deel van je oorspronkelijke bewustzijn in terecht kan komen. En dat is bij alle mensen verschillend. Dus bij de ene staat die poort bijna helemaal dicht. Dat is zeg maar het merendeel van de mensen.

En die zijn zich eigenlijk helemaal niet bewust van eigen gevoelens.

Zitten echt heel diep in de **Matrix**. Maar die mensen die hebben wel degelijk... dat hun lichaam heeft wel degelijk een console... een aansluitpunt naar die grote kamer waar dus ook de experimenthouders achter zitten. En nou gaat het erom dat dat eigenlijk als ik antwoord geef op je op je vraag dat **we moeten zeggen dat eigenlijk alle mensen, alle lichamen op de aarde toegang hebben. Dus ook echt besturing hebben vanuit een oorspronkelijk intelligentie, maar dat dat bij heel veel mensen niet binnenkomt. En dat fluctueert, want dat geldt voor onszelf ook. Je kunt soms een tijdje uitgeschakeld staan en dan denk je van: "Ik kan helemaal niks voelen op die oude manier zoals ik het zo goed voel. Het is weg. Het is gewoon verdwenen."** En op dat moment trekt dus de toegangspoort die trekt als het ware dicht. En vanuit hier zeggen we dan zijn met aardse processen bezig. Maar vanuit die controlekamer zeggen we dat Orion regeert, dat Orion meer binnenkomt. Daar zeggen we eigenlijk dat het lichaam, dus ik als ik dat mij als ik dat meemaak, dat ik heel ernstig bestuurd word door de ingrediënten van deze werkelijkheid. Het gaat dus niet over goed en kwaad. Het gaat over wie de controle heeft daarachter.

En op dat moment ben ik -heel plat gezegd- niet meer aan bezoeken in die oorspronkelijke wereld. Het is niet waar, want hij is niet helemaal dicht. Maar als ik in mezelf kijk, dan kan ik dat gewoon voelen. En ik heb dat wel eens eerder verteld. Ik heb natuurlijk die testen ook gedaan en ik heb ze bewust gedaan. Bewust. Ik heb mezelf proberen helemaal af te wrijven een jaar of denk ik 25. Een rare gewaarwording om die verbinding om die verbinding als het ware uit handen te geven. Want zo voelde het, is het ook letterlijk voor mij, **om herinnering circuits en mijn hele toegangspoort wie ik ben om als het ware om daar afstand van te doen. Ik voelde -even goed opletten hoe ik het zeg- ik voelde dat Martijn voelde dat ik kleiner werd. Ik voelde wie ik ben, voelde dat Martijn ervoer dat ik vertrok...die andere intelligentie.**

Heel interessant om mee te maken. Dus ja, je kunt als we de vraag stellen van over oorspronkelijk...eigenlijk zit er aan elk lichaam in de aarde een koppeling naar oorspronkelijkheid en er wordt gevochten, gevochten, echt gestreden over de besturing door die kamer heen. Dat is een enorm kosmisch gevecht. En dan is het zo dat het niet een

gevecht is tussen oorspronkelijke kracht van wie jij écht bent die door die kamer heen gaat van de designers met het bewustzijn. Dat is het niet. Het is een gevecht, want jij valt buiten gevecht, als **bewustzijnswezens** vecht je namelijk niet. Zet je alleen maar je kracht in door jezelf te voelen. Maar er wordt een groot gevecht geleverd over de controle binnen de **Annunaki** of binnen de **Orion Matrix**. Daar zijn heel veel verschillende groepen die onder de **Orion Matrix** vallen die tegen elkaar vechten. Wie werelden bestuurd.

Iemand: Over ons?

Martijn: Ja, over deze wereld. En dat zijn ook echt wel **beschavingen** die echt oorlogen met elkaar voeren, Dus je hebt daar een suprematiemacht boven. Dat zijn dus eigenlijk de draconische groepen. Dus die staan in het bewustzijn van **Argon**. Dat is een **kunstmatige** technologische intelligentie die erin zit. En die houden de supervisie. En daaronder heb je een arsenaal aan werelden met allerlei verschillende evoluties en die invaseren en vallen elkaar ook echt binnen. En dat is een heel groot gevecht wat over de mensheid -lees over jou- over jou heen wordt uitgevochten. En dat verklaart ook, als we een verklaring zouden willen verklaart ook waarom je soms zo verschillende dingen kunt denken. Waarom je ook verschillende dingen kunt voelen en waarom je ook ergens in kan stappen en uit kan stappen. Maar waarom je ook zo overvallen kan worden door scepsis en negativiteit en wantrouwen. Dat dat is niet van onszelf. Maar dat wordt wel van onszelf als we ons ermee identificeren. Dit is een heel indringende situatie wat we hier meemaken. Is heel intens.

Iemand: Terugkijkend naar de laatste 100 jaar dat ook zeg maar hier op niveau ook merkbaar geweest dat er verschillende groeperingen zeg maar aan het roer stonden?

Martijn: Zoals het volledig geprogrammeerd is niet. Maar in nu wel. Het gebeurt nu.

Iemand: Dat eten aan je verhaal bijvoorbeeld?

Martijn: Ja, maar ze spelen het op een andere manier. Dus vanuit ons bekeken nu, van wie er nu aan de macht is, die schrijft het verleden. Omdat de vraag die je stelt natuurlijk een super interessante vraag is... die kun je dus niet beantwoorden. Want degene die nu aan de macht is, die het verleden schrijft, die bepaalt wat wij denken wat wij hebben meegemaakt? Die bepaalt wat wij denken dat we hebben meegemaakt.

Iemand: Ik kreeg het gevoel van de 70er jaren bijvoorbeeld.

Martijn: Ja. Dit is het transportsysteem. Als we nu en er is een constante slag gaande en dat is wat wij dus niet kunnen meten. Deze oorlog op bewustzijnsniveau is echt ongekend hoor. Dus wij zitten met die perceptie tijd en tijdlijnen, maar als er nu een andere kracht aan de macht is, dan is er een ander verleden.

Iemand: Toen wij erin kwamen, toen wij hier aankoppelden.

Martijn: Ja. Hoe lang denk jij dat geleden is? Sorry dat ik er tussendoor vraag.

Iemand: Ja, in het nu, nu. Wist ik toen al dat het oorspronkelijke doel wat je net vertelde dat dat mislukt was.

Martijn: **Iedereen die met het bewustzijn in deze wereld uiteindelijk binnenkomt, is zich bewust omdat je dat in een flits krijgt te zien. Dat is een buitengewoon pijnlijke situatie om in een in een alles moment in een alles één alles moment ook**

alles te zien wat er is gebeurd. En daarbij zie je ook dingen die geen doorgang hebben gevonden. Echt alles krijg je te zien als je binnenkomt. Dus je bent op de hoogte. Je bent eigenlijk van alles op de hoog. En je krijgt ook op het moment dat je hier binnenkomt, krijg je ook alles te zien aan wat er lijkt te gaan gebeuren op basis van het moment waarin je binnenkomt. En je krijgt ook te zien alle mogelijkheden daaromheen. Alles. Geen één uitgezonderd. Alles. Alles is al bekend in ons. We hebben alles al gezien.

Dat is ook waarom we denken van het is eigenlijk allemaal al gebeurd. Maar het moment waarin we nu zitten, moeten we hem geleiden met ons bewustzijn. Maar alles heb je al gezien. Daarom weet je ook dat alles wat je denkt over de toekomst dat het waar is. Ook als het niet doorgaat. Je weet dat het klopt wat je hebt gedacht. Want dat heb je allemaal gezien. Je hebt alles al gezien.

Het is allemaal in je aanwezig. En daarom willen ze die mogelijkheden van het hele bassin aan informatie, willen zij dat wij daar niet over spreken. Want als we erover gaan spreken, dan wordt levend. En als we er over gaan voelen is het eigenlijk begeest door de kracht. En dan gaat die tijd, trillinglijjn gaat resoneren en die gaat aansluiten.

Daarom praten wij ook zoveel over dit soort situaties om het ongeziene en het onbesprokene, maar het alreeds aanwezige in ons weer opnieuw te laten vibreren. Dus je weet het allemaal.

Iemand: En jij haalt jouw informatie, want jij hebt zoveel informatie in al die jaren, die haal uit ons, zo ongeveer?

Martijn: Ja. En ik doe dat met natuurlijk ook mijn uitgeleiders om het maar zo te zeggen. Doe ik dat wel heel zorgvuldig. Ik tracht zo veel mogelijk passend in het moment waar we met elkaar naar wijzen, want ik heb daar niet de leiding in, probeer ik zoveel mogelijk met elkaar aan te raken, in zoveel mogelijk ruimte voor ieder zelf. Dat leidt vaak tot heel erg veel vragen. Maar die vragen die je daarover kunt hebben, die liggen dus al in jezelf in de kennis aanwezig. Dus het is ook zo zorgvuldig mogelijk met elkaar vibreren en ook in je eigen leven. Dus ik zal nooit in tegenstellige mensen beweren. Ik zal nooit de man zijn die vertelt hoe het zit. Nooit. En zal ik ook nooit willen hebben, want dan ben ik weer een no time weg.

Iemand: Ja. Als je die kracht in zet.

Martijn: Want dan is Martijn ook weg. Wie die echt is.

Iemand: Ja. Dat kan niet hier.

Martijn: Want dan kan ik namelijk alleen nog maar als Martijn functioneren. En Martijn van deze wereld en die heeft geen contact met hetzelf, waar die informatie vandaan komt uit hetzelf. Dan wordt het de **Orion** groep die erop gaat zitten.

Dus ik kan uit wetmatigheden al niet eens informatie gaan geven om te sturen. En als ik het wel doe, doe ik het vanuit hetzelf om dingen noodgedwongen aan te raken.

En dan zul je mij er altijd later op terug horen komen. Vroeg of laat zal ik dan altijd die

ruimte weer laten ontspannen door te iets te zeggen waardoor mensen voelen van hey hij neemt eventjes weer gas terug. En ik weet ook wel dat ik niet alles...ik doe mijn best. Zoals jullie allemaal.

En ik voel vrede in mezelf. En ik voel ook die vrede bij jullie allemaal. En ik voel dat we ook allemaal ontzettend veel van de Aarde houden. Het maakt dus helemaal niet uit van wie die aarde is op een niveau van bezit. We houden er toch wel van.

Iemand: Hetzelf is het zelf om onnipresent (alomtegenwoordig).

Martijn: Wat is onnipresent?

Iemand: Voor mij is dat een hele grote intelligentie de basis.

Martijn: Dan is onnipresent een gevolg van alle zelden.

Iemand: Ja, uiteindelijk wordt gezegd uiteindelijk is de mens één mens.

Martijn: Dat is alle vervloeiingen van alle menselijke zelf tot één collectieve intelligentie. En dit kan ook- in een taal lastig- en kan en doet dat straks ook weer. Om als één wezen in een grotere constellatie van raad van verschillende intelligenties te spreken. Dus dan zitten wij vervoegd met onze intelligentie terwijl we zelf eigen bewustzijn hebben, dat één gezicht van de mens, die communiceert met één gezicht van een ander intelligentie, en hele volkeren spreken tot elkaar, lijkt van één wezen tot één wezen.

Nou, het is de optelsom, de vervloeiing van alle aanwezigen. Dan komt hij: die allemaal evenveel inspraak hebben in het gesprek.

Iemand: Dat is het geluid van de aarde en de planeten.

Martijn: En dan praat je nu over een soort trillingswaarde wat ze met technologisch bewustzijn dus proberen te simuleren. Dus dat is **kunstmatige intelligentie**, dat alle data van alles bij elkaar opgeteld in één vak terechtkomt en dat dat dus inderdaad een uiteindelijk resultaat wordt wat een gemiddelde is. Maar je weet dat bij gemiddelde waarden het uiteindelijke, een gemiddelde, is niet echt een representatie van alles wat erin zit. Dat kun je met **kunstmatige intelligentie** alleen op die manier doen. Ook een hele ver geëvalueerde intelligentie kunstmatig is. Maar waar wij het net over hebben gehad over de raadgever, dat is een heel goede vertaling. **De raadgever van alle menselijke rassen, daarin zit dus ook echt iedereen vertegenwoordigd. En dat gaat dus ons menselijke denken voorbij. Want dat is wel wie we zijn. En dat is wat we ook voelen in ons. Dat we gehoord horen te worden van origine. Dat je bij elke besluitvorming en overdracht en communicatie meetelt. Dat je niet wordt uitgestoten, dat je niet wordt weggeduwd. Dat er iets over je heen wordt besloten, maar dat je echt in die beslissing, in die communicatie en in die tot stand komt van wat eruit voortkomt, dat het ook echt via jou loopt. Dat is een organisch iets en kun je eigenlijk niet na simuleren. Is niet te doen. Dat kan eigenlijk alleen maar vanuit een emotionele intelligentie.**

Dat is wat we voelen als we in die stilte zitten en in die vrede zitten, dan voelen dat we een andere taal spreken. Dan voel je dat je anders kunt denken en anders kunt uitwisselen. En dan is ineens alles mogelijk. En dan kom je uit dat veld in het aardse denken. Dan voel je de beperking. Dus die andere taal, van daaruit zijn wij met elkaar. Heeft de mensheid, maar ook eigenlijk alle beschavingen één gezicht.

En dat gezicht is dus niet statisch want dat beweegt. Want naar gelang de hele beschaving zich beweegt en dan vallen van bepaalde secties van de menselijke rassen plaatsvinden, dan zul je ook zien dat het uiteindelijke, van wie die menselijke samenvoeging is dat een één wezen, dat een één communicatie, zul je zien dat door de afwezigheid van allerlei andere mensen, zoals wij hier nu op dit moment eigenlijk uit die grote raad zijn gestapt, om hier te zijn. Dat is ook het verdriet. Dat je niet...en zul je zien dat dat eind... het eindgezicht... zeg maar anders is. Dit zien we en voelen we allemaal terug in ons dagelijks leven hier aarde. Als je ergens niet bij hoort wat een pijn dat doet. Als je iets zegt en het krijgt geen voortgang. Je bent wel gehoord, maar er gebeurt niks mee. Hoe onnatuurlijk dit is. Alsof je ontkend wordt. Dat je iets weet, je zet het in en iemand zegt tegen je: "Mooi, dankjewel en that's it." De energie wordt gestopt. Jouw bewustzijn wordt gestopt. Dat zijn die filters hier. Heel interessant is dat hoe dat in dat bestaan hier op aarde ook terug te zien is.

Kunnen wij tot 5 uur doorgaan? Even een half uurtje erbij.
Ook voor de bekrachtigingen voor de momenten van de aandacht. Het is zoiets belangrijks. Laten we gewoon dat wie we echt zijn gewoon uitnodigen ook naar elkaar toe.
(Langere stilte, besef moment met op de achtergrond zachte muziek)

Bekrachtiging (Minuut 51.00)

- Tijdens deze sessie laten we onszelf bewust zijn... Laten we onszelf bewúst zijn. Ook gezamenlijk onszelf... Trillen. Besef dat je dit allemaal waarneemt. Je dit allemaal kunt ervaren. Omdat jouw bewustzijn bestaat... Jouw bewustzijn, dat ben jij... Jij bént dat... daar ben je altijd al geweest...
- En op deze trilling, op deze trilling van het zelfbewustzijn, van eenieder hier aanwezig, sijpelt en vibreert de trilling van de bron richting jou... en richting ons allemaal. Hier wordt het vrije leven erkend... Hetzelf...
- Zo breng je je aandacht naar jezelf ook *in* je lijf... Dat je voelt dat je zelf dit lichaam van jezelf ervaart. Je bewustzijn tussen je oren... Laat je je lichaam in alle rust zitten... Zelfbewustzijn in het lichaam...
- Door in deze rust in je lijf te zijn en te beseffen dat jouw bewustzijn *de sleutel* is om te *beseffen dat je er bént*. Gaan we met de aandacht ook naar de plek van ons hart, ter hoogte van het borstbeen en observeren of de beseffen wij onszelf: ik ben er... bewust van het lichaam...bewust met mijn aandacht van de plek bij mijn hart. Daar hou je jezelf in alle rust heel bewust...
- Leg één van je beide handen maar op de plek van je hart. En verruim je aandacht naar deze plek toe... En hou in alle rust zo je ontspanning vast... Aanwezig in je hoofd, voelend je lichaam en met aandacht bij je hart, ontstaat in jezelf het weten dát waar je aandacht naartoe gaat. Weet vanuit jezelf wat je in de aandacht zet. Kom maar dichterbij. Stap er maar in...
- Als je voelt dat het zo goed is, dan is het gewoon goed...

Als je alles wat we vandaag hebben weder aan te raken, een beetje bij elkaar veegt zo en je verkeert dan in deze zelfbewustzijnstoestand, dan mag je natuurlijk dat wat daar vooraf allemaal besproken is en doorgenomen is daar ook in uitpakken van goh: ik zit in een lichaam wat eigenlijk niet van mezelf is. In dat lichaam ben ik gekomen en deel van wie ik ben is zichtbaar. Hetzelf bewúst zijn, dat ik dit allemaal kan waarnemen, ervaren komt omdat *ik* er ben. Wie die ik dan ook is, hè. Want dat is even niet te definiëren. En vanuit die aanwezigheid dat ik dit ervaar en een aandacht bij mijn hart en met mijn aandacht in mijn hoofd, zet ik er eigenlijk een situatie in een beeld, in een weten in. Het hoeven niet allemaal beelden te zijn, een weten. Daar hou ik mijn aandacht op. Nou eigenlijk laat ik met die kennis en aanwezigheidstrilling die kennis, die situatie, als het ware vibreren. Het is net alsof je een soort van een oud verhaal, een soort glazen bol pakt, waarin je gaat kijken en je ziet alles in één keer gaan bewegen. Dat is eigenlijk wat je doet. Maar je houdt

hem in een rust. Je hebt geen verwachting. Je houdt hem gewoon in de rust. Je doet je aandacht erop.

En aandacht in je hoofd betekent je elektronische circuit. Daarin neem je in plaats. Dus elektronisch circuit gaat ook luisteren naar jouw aanwezigheid.

Eventuele drukte die erin zit gaat vertragen. Vertragen, rustiger en luistert. Met de aandacht bij je hart. Je bewust van je je lichaam, met je aandacht bij je hart. Dat je de holografie, dus de software, het bewustzijn waar het hart uit opgebouwd is ben je door de aandacht daarin, daaraan, breng je dat trillingsveld ook in dit veld tot leven. Dit gaat AAN DAAR. Dat gebeurt allemaal in die andere taal. Dus je denken zal het niet merken. Maar als je je in verfijning afstemt in de details, dan zul je merken dat er iets gebeurt zonder te benoemen wat. Die twee velden lopen door elkaar heen. Het goud, de schil is aan. Dat is de Harts vibratie.

En daarin toon je met je bewustzijn vanuit hetzelfde toon je dat wat je wil tonen:

- Wat je voelt.
- Wat je wilt laten zien.
- Een plek in je lichaam.
- Je geestelijke gesteldheid.
- Een situatie in je leven.
- Een situatie in je leven betekent ook wereldgebeurtenissen.
- Maar ook in je eigen bestaan.

Dit is zoiets moois om hiermee bezig te zijn. En daarop volgen veranderingen in de tijdlijn. Want het transportsysteem waar je op staat gaat door jou zelf en jouw aandacht, trilling uit een ander veld absorberen. Maar daar moet je niet aan denken. Het enige **wat je doet is eigenlijk heel veel aandacht hebben voor hetzelve, aandacht voor het lichaam, aandacht voor het denken waar je in zit, aandacht voor de plek van je voelen. En aandacht voor de situatie waar je naar kijkt, wat je bewust bent. Dat zijn dingen die kun je allemaal in één moment ervaren. Dat hoeft niet allemaal tegelijkertijd, maar één moment betekent hier, daar, zo, daarheen. Lichaam. Goh, even terug naar mezelf. Je kan, ik kan dat allemaal ervaren. Alleen maar omdat ik er ben.**

Met andere woorden, als ik eruit stap met mijn bewustzijn, dan is alles weg, maar ik niet. Je kunt dus ergens heen stappen. Daarvoor moet je eerst de coördinatiepunten van je eigen leven ook bezoeken. Dat zijn gewoon de regels van dit **Matrixveld**. Zo is het gescript door de ontwerpers ooit. Dat mensen als ze in een bepaalde ontwikkeling komen, eerst bij het eigen scenario leiding nemen.

Ik heb hier dit driehoekje staat er zo'n boekje wat 25 jaar geleden ooit getypt is geweest. Ja, dit is een driehoekje met drie rondjes erin. Het bovenste rondje, dat is het nu moment. Nu waar we nu zitten. Het volgende moment waar een pijltje naar staat is, -is dat eigenlijk wel kloppend zo? Maakt niet uit welke richting het is. Dat maakt niet uit. - Dat is de gemoedstoestand. Dus nu eerst naar het nu wijzen. Waar zit je nu? Kom je met je aandacht: wat is je gemoedstoestand? Hè, dus hoe ervaar ik eigenlijk mezelf? Geen namen eraan geven, getallen, maar gewoon dat je beseft hoe je je eigenlijk voelt. En het volgende moment is eigenlijk dat je het kwatumfysisch, dat moment in je gemoedstoestand, kwatumfysisch aanpast. En ik bedoel met aanpassen dat die gemoedstoestand wat opgebouwd is uitdenken, dat die geraakt wordt door je aandacht waardoor je voelt: "Hey, dat denken gaat naar achteren toe." En vanuit dat kwatumfysische aanpassingspunt is het nu moment er. Dat doe je eigenlijk ook met deze bekrachtiging.

Iemand: kun je het misschien even tekenen op het bord of nog een keer herhalen? Het is eigenlijk ook een driehoek, hè, maar dan organisch.

Martijn: Ja, ik teken het als een driehoek, maar het is natuurlijk gewoon een moment, hè? Het lijkt het lijkt een drie-moment, maar het is gewoon een soort besef beweging. Zoals ik het vanochtend even over de hond had. Dat dat nu moment dat daar gebeurt heel veel. Dus je moet even helemaal stoppen met denken over het volgende moment. Hup, stop, nu. Dat is dezelfde beweging die we net deden. Ho, stop, nu. Aandacht voor jezelf: gemoedstoestand.

Die frequentie van dat nu en al dat denken wordt geraakt door jezelf.

- Van hoe voel ik me eigenlijk?
- Hoe is het met mij?
- Wat ben ik nou aan het doen?
- Waar zit ik?
- In wat voor automatische gevechtsituatie zit ik?
- In wat voor automatische gedachtenmachine zit ik?

En door daar aandacht voor te hebben zul je merken dat je gemoedstoestand verschuift. Die verschuift. Dat is de kwantumfysica. En als je dat eventjes de ruimte geeft, want er staat niet op de muur geschreven hoelang dat duurt, als je dat ruimte geeft, zul je merken dat je nu moment ineens anders is. Dus we hebben het over verandering in innerlijke processen. Maar hier kun je over nadenken, maar soms is dat gewoon niet mogelijk om na te denken door de verstrikking waarin je zit. En dan moet je eruit. Dan moet je er gewoon uit. Dus zo simpel als dit kan ik het antwoord niet zeggen.

(Dus ik teken maar eventjes zo)

Dit is het moment van nu. Beetje *bewust* van nu. Gemoedstoestand. Daar kijk je dan naar. Ik noem het maar even Heart over matter. Want in feite is het aandachtsveld voor je gemoedstoestand, waarin jij verkeert, is een kwantumfysische verandering in je elektronische circuit van je lijf. En dat is eigenlijk je Harts vibratie, je aandacht.

Aandacht is de goddelijke kracht. Je moet ook echt wel de moeite nemen voor jezelf. Als je geen aandacht voor jezelf hebt in dat moment, als je dat niet hebt, dan zou je dat eigenlijk als onderwerp kunnen missen. Dat je weet ik heb geen aandacht voor mezelf, lukt niet. Nou, zet je die dus in. En vanuit je gemoedstoestand, kwantumfysica, is de hartfrequentie voorbij de materie, over de materie heen. Dus je merkt dat je systeem van je denken daardoor verschuift. Ik wil het niet beter noemen, maar het verschuift. Het wordt anders. En dan moet je ook weer wederom nooit een label aanhangen. Nooit. En dan zul je ontdekken dat je nu moment anders is. Dit noemen ze ook wel eens een gebed. Maar als je een gebed hebt aan een externe kracht of een gebed hebt aan iets buiten jezelf of aan iets, maakt niet uit wat. Doe dat gebedsmoment, dat zelfbezinningsmoment. Doe dat maar eens met aandacht gericht vanuit het voelen puur voor jezelf. Lijn je maar uit. Schoon je maar op. Maak het Maar wat rustiger vanbinnen. Ik vind dit wel een essentiële, niet in deze vorm hoor, maar ik vind het wel een essentieel onderdeel van eigenlijk waar wij het allemaal ook over hebben. Omdat je hiermee ruis, rommel, afleidingen laat kennis maken met je aandachtsveld.

En het wil niet zeggen dat je het na één of twee keer dat je dit allemaal zomaar gewoon even alle minuut doet. Ook daarin ligt versterkend bewustzijn. Dus voor mensen die zeggen: "Het lukt me niet." "Het lukt me niet, ik ben ermee bezig." Wij mensen zitten heel diepe zorg en hele diepe herhalende gedachtes. Gedachtenmachines en het blijf maar doordraaien. Dan zeg ik gewoon van blijf het gewoon doen. Maar doe het niet vanuit een dwang of drang. Maar je zult merken dat als je het een aantal keren doet, dat het wel gebeurt. Nu moet ik hier de leiding nemen. Jij bent degene die in het lichaam zit. Jij gaat het doen.

Iemand: Kun je ook uitzetten wat je dan in het veld wilt uitzetten, hoe je het wil hebben. Dat vind ik wel altijd een lastige omdat ik ja, je wilt een veranderingen maar het dan moet zijn? Ja misschien is dat?

Iemand: maar dan ben je toch niet betrokken in dit proces?

Martijn: Hier niet, maar dat heb ik natuurlijk vroeger wel zo uitgelegd.

Iemand: Maar voorheen, volgens mij had je het net, benoemde je het toch wel van uitzetten naar buiten of niet. Heb ik zo begrepen.

Martijn: Weet je, ik weet ook net als jullie, weet ik hoe ziet situaties die heel erg pijnlijk zijn of heel beperkend zijn, die niet kloppen hè in deze wereld. Dus ook binnen mijn eigen systeem in het leven. Ik weet heel goed wat er dan niet klopt. Dat kan ik aanwijzen. Ik weet dus ook daardoor hoe het wel zou kunnen en moeten. Dat kan ik eigenlijk ook aanwijzen, vormgeven. Dus in vanuit dat stuk weet je, dit is eigenlijk niet oké. En zo zou het eigenlijk moeten. Maar dat hoeft je niet te denken. Je hoeft dat niet te denken, maar je kunt het wel voelen. En daar gaat het om van wat is wat is het gevoel wat er bij me opkomt wat die situatie bevrijdt. Dus even over jezelf. Je voelt dat er dingen aan de hand zijn. In de vorm weet je wat het is. Maar in de sessie voel je gewoon door die situatie tevoorschijn te halen, weet je, maar voel je ook van wat de situatie is. En nou is het dan niet zozeer dat je in het weten zegt, van in taal denken, van zo zou het moeten zijn. Maar je mag en dat hoeft overigens niet, want de Force reageert er wel gewoon op. Maar je kunt ook gewoon door te weten via het voelen, (Martijn blaast stevig uit) het is ook zo simpel zo, zo mag het zijn. En dan zit je niet eens in het beeld. Nou, dit kan ik niet voordoen, maar dat kan soms lastig zijn, maar als je hem dan letterlijk uit het denken weghaalt, dus de instructie van het denken haal je weg, maar zit puur in het voelen, dan is dat helemaal niet lastig. En dan is de volgende stap erop, want die hebben we ook wel eens in andere dagen genomen, dat je heel scherp weer gaat denken in lijn met dat gevoel. Maar dan heeft de gedachte niet... dan is de gedachte niet de generator, dan is het gevoel de generator. En dan wordt de gedachte degene die dat oppakt en het uitzet. Bam. En als dat stukje er niet voor zit, dan zit je dus echt in een mind concept. En daar reageert de **Matrix** op. Maar niet de force.

En dat is denk ik een klein beetje verschil tussen Joe Dispenza en wat wij hier met elkaar aan het doen zijn. Ik wil niet in verschillen spreken, het is geen verschil, maar het zijn verschillende lagen trillingen. In deze wereld wordt er heel veel gesproken over veranderingen met ook vanuit denken, mindfulness en alles. Is heel interessant en dat doet er ook echt toe. Maar er komt op een punt en een evolutionair moment terug in jezelf waarin je voelt van ja, dit kan je eigenlijk niet denken. Dit kun dit kun je dus niet denken. Dit kun je eigenlijk écht alleen maar voelen. Dat kun je alleen maar van binnen weten. En daar kan geen denkveld op reageren.

Dus er is iets voorbij al het denken en alles wat we hier zien als transportbanden, is er iets wat op ons gaat reageren. En dat noem ik zeg maar de ontwaking van de schepperkracht. In jezelf en daardoor in het veld. Want er is zo'n grote assistentie rondom de mensheid. Het is eigenlijk alleen dat de mensheid zelf moet ontwaken dat ze die kracht zelf is.

Daarvan moet je dus bij het denken weg naar een andere intelligentie toe. En niet denken betekent niet passief zitten in een meditatie, maar niet denken betekent heel bewust, héél bewust, naar je eigen aandachtspunten toe wijzen en daar niet over gaan denken, maar

alleen dat observeren en daarbij betrokken zijn. Dat is geen dwingend de gedachte, maar dat is een ontvankelijk bewustzijn. Het zijn maar woorden, maar er zit een nuance in tussen het een en het ander. Ja, het één is heel gelijnd.

- Het ene is echt heel erg gevormd. Heeft een begin en een eind, Een lijning. En dat is dus een hele harde data, dat zijn die gedachten.
- En het andere is eigenlijk zonder omlijning en geen harde data, maar het is er wel en het is eigenlijk veel groter, maar je kunt het niet bedenken.

En dat is waarom ook heel weinig mannen met dit onderwerp nog echt willen bezig zijn, omdat je natuurlijk je innerlijke intelligentie nodig hebt. En de mannen zijn in deze wereld echt letterlijk opgeleid om dat niet te doen.

Omdat deze wereld wordt overheerst door de **Orion** constellaties. En dat is een mannelijk opdrachtenergie. Dus dit is het en jij doet het. Dit wordt er gedacht, nu denk jij het ook. Ja. Dus daar worden mannen heel sterk in opgeleid op/in een andere vibratie dan de binnenkant van een vrouw. Want een vrouw is ook echt in deze wereld zo ontwikkeld dat het voelend leven kan doorgeven. Ja, het is het is zo interessant dit allemaal. En ja, nou goed, als we heel veel formules op los gaan laten, dan zal het hoofdzakelijk man zijn.

Iemand: Spreekt Joe Dispenza mannen aan dan?

Dat is waarom Joe Dispenza heel veel mannen heeft. Want dat is beredeneerbaar. Het is beredeneerbaar en ook volgbaar en reproduceerbaar in die vorm. Maar wat wij nu doen, wat wij nu net hebben gedaan, dat zal ons nooit meer lukken om het nog een keer zo te doen.

Nooit meer.

Het kan het benaderen. We kunnen dezelfde soort gevoelens hebben, maar het is het niet. Kan niet. Het is zo uniek wat er gebeurt.

Iemand: Ik wil wat delen. Het komt dan door de **film Matrix** en het komt omdat hij allemaal zit te vertellen. Kwam ik in één keer zo te zitten in het nu, dat ik besepte van alles wat het verleden was een film is. En nu kon ik ook zo aanwezig zijn in mijn lijf als een start van het leven.

Martijn: Ja.

Iemand: kort gezegd. Dan in het goud.

Het is waanzinnig. En ook in die ja, nou ben ik toch een beetje gek denk ik. Ja. Zo mooi dat er coördinatiepunten zijn. Dus ik heb een tijdje het hoofd niet gedaan, want ik werd er helemaal gaar van en ik heb hem laatste tijd weer terug. Het hoofd en het hart en voelen en het lichaam. En die kreeg ik dus nu zo helder pakkend in een soort bel, want ja, is niet voor niks dat ik die 's ochtends vast heb gehouden die bal, en het draaide alleen maar uit.

Nou, herboren gewoon maar zonder pijn. Ja

Iemand: Wat zei je?

Iemand: Zeg, hier mogen we stil bij staan. Dit is heel groot.

Martijn: Het is ook heel leuk om mee te gaan maken dat je vanuit zo ongeveer dit ongeveer ook eens heel helder kunt gaan denken. Dat je ontdekt hoe helder je ineens kunt gaan denken door die innerlijke bewustzijn staat. Heel helder. Dat je ineens wakker wordt, echt wakker wordt in je eigen gedachten. Nadeel daarvan is dat je daarna zeer teleurgesteld bent dat dat ook weer wegglijdt.

Maar hij is wel heel belangrijk. In dat stuk daar ligt eigenlijk het remote sensing hè. Dus

dat je echt op afstand kunt voelen. Voelend weten... wat er allemaal gebeurt, wat er allemaal verborgen wordt gehouden wat in zit. Je hoeft je aandacht maar ergens op te zetten. Oeps.

Iemand: Ja, je weet dat je terug kan komen.

Martijn: Ja

Ik wou iets zeggen, maar ik Ja. Nou ja, ik ga het toch zeggen.

Martijn: Niemand dwingt je, hè?

Iemand: Nee, maar het was er wel, maar ik haalde hem eigenlijk heel snel weer zelf naar binnen. Ik vond het een beetje spannend ineens. Dat moet altijd weg. Ja. Ik heb geen herkenning, maar wat er in me naar voren kwam was en het is een hele leuke, want ik was naar de voice aan het kijken de laatste keer. En ik vind die voorrondes echt fantastisch. Ze net... ja, dat vind ik mooi. Die puurheid zingen, al die gemoedstoestanden hè, nervositeit en nou ja, van alles. En die avond, ik zat Ooohhh ik zat voor die televisie en Florian kwam en zei: wat ben je aan het doen? "Zo mooi jongen." Ik zei dit. "Ik vind dit zo mooi hè." Ik ontplofte zowat. En het suisde en het ging maar. En het en ik zei: "wauw." Ik zei: "Ik heb nog nooit zoiets beleefd hier in deze in dit lichaam." Dus nou dus het was klaar. Denk ik zo. Nou, ik zei: "Dit moet ik hier, moet ik echt vaker naar kijken, want dit is who hè."

Martijn: Vooral doen.

Iemand: Nou gewoon wat ik eigenlijk wil vertellen is dat ik toen in mijn nu staat de max heb gevoeld van die bruisende energie.

En zoveel vreugde ervaarde. En ik voelde in dat moment van: "Oh, dit staat dit staat zoveel uit, weet je wel." En dat moment van die voice en dat gevoel daarin. En dat Florian een paar dagen later komt van ja, ze hebben de stekker eruit gehaald en ik voelde van dat komt door mij. Niet, dat komt niet door mij. Ik heb geen idee. Ik voel ik laat het helemaal los.

Martijn: Maar jij het gebeurt allemaal wel op jouw Netvlies. Dat is wat we steeds moeten zien. Het is en collectief en heel erg persoonlijk. Dus er gebeurt iets. Er is iets gelanceerd waardoor in één keer alles anders is.

Maar dat is überhaupt ons gegeven. Dat kennen jullie toch ook dat je overal waar je komt veranderen steeds dingen.

Je komt op een plek wat een hartstikke leuk huisje is. Dan ga je een keer koffiedrinken. Ja. Dan hoor je dat bestaat al 700 jaar. Volgende keer kom je en dan zijn ze aan verbouwen tot een modern iets, dat je denkt hoe kan dit?

Dat maak ik dus heel veel mee.

Constant dat ze een soort correctie aanbrengen. Of dat nou plus of min is, dat weet ik dan niet. Dat laat ik maar gewoon even los. Maar dat merk je daar gewoon van dat dingen veranderen. Of je komt in een bedrijf waar ze super succesvol bezig zijn bezig zijn met producten verkopen. Jij komt er te werken en na een maand is het failliet. Zulke dingen Of je koopt een auto van iemand die je heel goed kent. En die persoon is er super zuinig in en die heeft hem al zoveel jaar. En jij koopt hem en binnen drie maanden is de versnellingsbak stuk. Dat zijn allemaal van die gekke... alsof er steeds nou ja,

Zullen we even korte pauze houden? Eventjes een plaspauze als het nodig is. Of misschien even een watertje nemen en dan gaan we nog naar de volgende bekrachtiging.

Iemand: Mag ik nog een andere inbrengen?

Martijn? Dat weet ik niet.

Iemand: Ik was op een gegeven moment op weg naar Albert Heijn.

Martijn: Ja, dat is vragen om problemen.

En ik zat in mijn auto en ik had echt zoiets van grgr, ik voelde echt dat dichttrekken van die velden. Ik dacht g*****, het is godverdorie klaar met alle mensen. De bewuste en de onbewuste mensen. Het is klaar. We laten ons niet die Aarde niet overnemen. Ik ben er... Het is helemaal klaar.

Ik sta bij de kassa bij Albert Heijn. Daar staat een mevrouw voor me. Ik zeg: "Oh, wat leuk. Je hebt ook geen mondkapje op." Ja, zei ze. Ik stond in de AH, ik stond en ik zag al die smoelen om me heen. En ze ik heb hem afgetrokken (mondkapje) en ik doe hem ook niet meer op en ik ben er klaar mee. Het is helemaal klaar. Ik ga, ik ben, ik kom in opstand. Er was een vriendin van haar stond twee rijen verder en die zei: "Geen kapje zo op." "Nee" zei ze. Zo overal. "Ik ben er klaar mee. Ik ben in opstand. Ik doe het niet meer." Oké. En 's avonds was de lockdown eruit. Geen idee. Ik vond het wel grappig.

Martijn: Ja. Het is een grote puzzel hier.

Iemand: Ik voelde in elk geval wel dat die trilling iets gedaan had.

Alles reageert op ons denken en alles reageert op ons bewustzijn eronder. Waar het vandaan komt door wat het gevoeld wordt is natuurlijk zeer belangrijk. Dat is één grote puzzel. Eigenlijk iedere keer reageert er iets op ons. Iedere keer weer. Het is een soort puzzelwerk. En het is je ook een soort punten scoren werkelijkheid. Niet dat het om puntenscore gaat natuurlijk, maar je merkt als je gewoon kijkt naar je eigen bestaan, merk je dat je om bepaalde dingen niet heen kunt.

Je merkt dat je bepaalde dingen eerst moet zeggen tegen iemand voordat het volgende proces door kan gaan.

Je merkt dat je eerst iets moet bekijken of heel veel aandacht moet geven voordat er iets anders kan gebeuren. Je merkt ook, als je dat dan niet aangaat dat de volgende wetten van deze werkelijkheid niet verder vibreren. Ze blijven stilstaan.

Dus ik noem dat wel eens een punten scoren. Er zijn bepaalde dingen die moeten gebeuren. Het is wetmatig op bewustzijn gebaseerd en op technologie gebaseerd voordat je de volgende stap in kunt. Dus als bepaalde dingen niet lukken, bepaalde dingen lopen niet, Wat is dat? Wat zie je over het hoofd? Daar moet je niet over denken. Het gaat om een gevoel... ergens iets.

Nou, ik maak even gebruik van die 5 minuten koffie of drink fris.

Ja, die gaat nu in.

Dat zijn dan mijn 5 minuten hè.

Pauze.

Samenvatting van 20220128-MvS-MP3-4-4-2-2-Bewustzijnsverruiming-Kerkenveld

Het laatste deel verkent de aard van de **oorspronkelijke wereld** (de bron) en hoe deze verschilt van de huidige **Matrix-ervaring**.

Partnerschap in de Bron: In de bronwereld is er geen sprake van ouderdom, ziekte of evolutie. Er bestaat slechts **één eeuwige partner**, wat een diep vertrouwen en trillingsfrequentie is die voorbijgaat aan het aardse concept van relaties of seks.

Concepten van Opvoeding: Zaken als kinderen, opa's en oma's worden beschreven als concepten die horen bij de "opgerichte wereld" (opvoeding) en niet direct uit de bronwereld komen.

Slotmeditatie en Oefening: De bijeenkomst eindigt met een praktische oefening om het **"nu-moment" te herijken**. Door aandacht te geven aan de eigen gemoedstoestand en het hart, wordt de kwantumfysische structuur van het huidige moment veranderd, waardoor men loskomt van de transportband van de **Matrix**.

Deel 4: De Bronwereld, Relaties en de Slotmeditatie

Samenvatting (delen van sommige vragen en door elkaar gepraat niet opgenomen in dit document)

Minuut 2.25

Toen ik mijn leven uitlijnde op mijn gevoel, dat ik merkte dat mijn privésituatie met Ellen en hoe we dus met elkaar leefden, hoewel die op heel veel punten gewoon hartstikke fijn is, altijd geweest. Toen ik dat losmaakte was dat voor een heleboel mensen gewoon een soort beeldbreker. Want je bent alleen maar betrouwbaar als je 80 jaar met dezelfde persoon leeft, als je een bepaalde rol lijkt te hebben. En dat ging dus doormidden. En toen kwamen er wat etiketten op geplakt die mensen kennelijk op voorraad hebben. Goed. En ja, daar dat heeft nog steeds een uitwerking bepaalde mensen. Dat is wel even hangen, dus blijven zitten.

Iemand: Maar vooral een eigen trauma daar op dat stuk voor mij, wat er allemaal naar boven komt.

Martijn: Dat kan. Ja, dat kan. Maar het kan ook zijn dat mensen gewoon moeite hebben om te zien dat het beeld wat ze van iemand hebben, in dit geval van mij, waarvan ze zeiden: "Ja, Martijn is geen goeroe, dat dat dus toch zo was." En het zijn juist vaak die mensen, die daar heel erg tegenaan lopen, dat die onbewust een bepaald beeld van iets hadden. Van mij in dit geval en dat daar in één keer een ander beeld voor in de plaats komt. "Hè, Hij gaat hè, dus hij gaat met een andere vrouw hè." Dus dat is inderdaad dan een soort trauma of iets. En ik merk dat dat heeft zijn uitwerking wel gedaan. En vooral bij een aantal mensen die de afgelopen jaar die ik heb gezien heeft dat uitwerking wel gedaan. En ja, dat is dan niet anders. Ik bedoel praat erover, zeg ik altijd maar.

Praat erover, spreek erover, praat het van je af, hè. Maar als dat het koninkrijk moet gaan komen waar je met elkaar over spreekt, dan is dat wel heel zonde.

Dat is natuurlijk niet nodig. Ik denk dat daar ook het stukje veiligheid wat je met elkaar creëert om dat onderwerp waar we met elkaar over bezig zijn en over spreken en ook het buitenaardse gebeuren wat echt het grootste onderwerp is van waarom ik hier ook ben bezig ben. Ik denk dat dat gewoon heel zonde is dat mensen zich zo laten framen door de gedachtekracht die **Orion** er doorheen zet. Het zijn mensen vaak die roepen te weten denken te weten wat mind control is.

Maar als jij niet als jij niet in de vrijheid, in de ruimte kunt denken en voelen over andere mensen, je hebt daar allemaal meningen over, dan ben je helemaal niet in die echte vrijheid. Dan ben je helemaal niet in het vrije acceptatie ervaringsveld. Dus het is maar net wat de mensen uitkomt. En dat heb ik wel de afgelopen jaren wel gezien dat op het moment dat iets anders wordt als wat de mensen denken nodig hebben waar ze het contact zelf op hebben gebaseerd met mij. En dat is toen veranderd in hun eigen fantasiewereld en moest ik het ontgelden.

En dat is heel veel gebeurd. En dat wist ik op voorhand wel, maar dat houdt me niet tegen,

want niets houd ik mij tegen. Ik volg gewoon mijn hart. Dat is de enige weg.

Iemand: Nou, het zal ook niet eenvoudig zijn geweest, want je wist ook dat je mensen pijn ging doen.

Martijn: Nou, datgene wat er niet eenvoudig aan is geweest, is voor mij puur, dat Ellen als mens in haar proces en in haar goedheid, in alles wat ze voor het gezin altijd heeft gedaan, gewoon heel hard geconfronteerd werd met: nu moeten er dus echt dingen vanuit jezelf gebeuren en geen terugval meer kunt doen op wat je samen normaal gesproken bespreekt. En dat was een heel verdrietig punt. En natuurlijk ook dat Raymond in die grote verandering kwam. Dat zijn moeilijke dingen. En dan waren die huizen op die huismarkt natuurlijk te kort, dus je geen huis kon vinden. Dus was heel pittig om te zien dat ze in een manege zat en dan zat ze weer op buiten op een campinggebied. En ja, dat zijn heftige dingen. Maar daardoor wordt ook de zwarte drab zichtbaar in ieder mens. Dus ook bij haar. En dat nou ja, daar ga ik verder geen uitspraak over doen, maar daar heeft ze wel heel veel gezien en is heel veel gebeurd en dat was wel moeilijk. Kijk, want je kunt ook als mensen gewoon heel intens gewoon om elkaar geven, hè. En als je dan toch gas terug moet nemen omdat de ander het niet meer accepteert in dit geval. Wat logisch is, dat begrijpelijk is, ja, dan doet dat wel pijn. Dus dat was voor mij wel ja, heel pittige gebeurtenis allemaal. Ja, maar ja, ik heb het toch wel echt gedaan op de enige manier hoe het kon. Zonder compromis. Met mij valt niet te onderhandelen. Ook niet met mezelf.

Iemand: Martijn, maar je zegt wel een stukje wat mij ook wel triggert bij mezelf is, dat dat gevoel wat waarschijnlijk ingezet wordt in het alléén voelen. Terwijl ik weet dat ik niet alleen ben, maar ik voel me waanzinnig alleen. Omdat dan word je toch geworpen op jezelf.

Martijn: En er zijn ook zoveel redenen om je... nou ja... we noemen het nu even alleen, maar er zijn ook zoveel redenen mogelijk waarom wij ons als mensen eenzaam voelen. Het dat kan ook zijn... niet omdat je per se een partner moet hebben, maar het kan ook zijn omdat je gewoon gezelschap mist. Het kan ook zijn omdat je een verdiepend gesprek niet kunt voeren.

Als je geen partner hebt en je hebt één of twee goede kennissen of vrienden en je voert daar eens gewoon één keer in de week een fijn gesprek mee, dan is dat vullend en dan heb je de rest van de week heb je gewoon een heerlijke week. En dan ben je ook alleen, maar je voelt je niet alleen. Dus het heeft met uitwissing transmissie te maken van interesse en aandacht voor elkaar en dat heb je ook nodig. Ik noem het ook wel een beetje ja het sparren. Sparren over die over die dingetjes.

Iemand: Maar komt dat ook niet omdat we allemaal aan een eigen hologram gekoppeld zitten? Tenminste dat gevoel heb ik zelf gedacht.

Martijn: Wat zei je ervoor?

Iemand: Als wij allemaal in ons eigen hologram zitten. Dat is ook heel alleen.

Martijn: Ja. Dat je bedoelt dat dat ook gevoeld wordt?

Iemand: Ja.

Martijn: Natuurlijk. En dat merk je ook, want nou ja, dat is eigenlijk dus wat je hebt meegemaakt in die bioscoopzaal. Uiteindelijk blijft er maar één over. En je kunt je nog zo volstoppen met allemaal verrijkende dingen om je heen. Maar uiteindelijk ben jij degene die op de bank zit en ben jij degene die alles dóórvoelt en met bewustzijn dóórneemt en beseft wat er allemaal aan de hand is. Want je kunt never nooit overdragen wat je zelf echt allemaal voelt en ervaart. Dat gaat gewoon niet. Dus je bent zelf de eindproducer. Dus je

kunt nog zoveel in je leven om je heen zetten en het verrijken. En dat is dus hartstikke belangrijk om als je voelt dat het nodig is hartstikke belangrijk om te doen. Maar je blijft toch als enige over.

Iemand: ik merk wel dat je vanuit de bron zeg maar, vanuit de val, dat je daarom dat diepe gemis voelt en die eenzaamheid en soort van zo'n heimwee.

Martijn: Nou sowieso. Want dit is niet onze omgeving. Dat is gewoon zo. Dit is niet ons thuis.

We maken er ons thuis van, hè. Door het fijn te hebben met elkaar en door het gewoon gezellig thuis te maken en de juiste boekenkast neer te zetten en weg te halen als het hem toch niet is. Zo gaat het meestal bij mij dan.

Iemand: Ik begrijp dat het om mij gaat, dus ik weet heel goed dat het om mij gaat. Maar dat is niet het gevoel. Dat is het gekke ervan, is dat zitten in zo'n film denk kom maar op. Ja, dan zit ik gewoon echt op naar mezelf. Het is een ander iets wat er... en ik weet dat gewoon dat als dat een **Orion** rijk in komt dat je dan, ik dan blijkbaar ingezet wordt, dat ik me dus niet thuis voel hier in dit lijf. En die wordt erin gezet en dan voel ik me alleen en die is heel naar. Dus ik zet hem nu weer andersom neer van het klopt niet. Want die krijg ik elke keer dan te voelen zo van ah ja, ik ben niet dit is niet mijn lijf en eh ja, dan voel ik me ook niet thuis en volgens mij hoor ik ook helemaal niet in Nederland, maar in de Amazone en alles komt er even bij en dan voel ik me dus echt waanzinnig alleen. Dus dat is een programma 'je.

Iemand: Ik heb de laatste 10 jaar of zo dat ik er dan een beetje een joepietje bij heb. Denk van oh ik word niet afgeleid door anderen. Ik kan er gewoon daarin. En alle ruimte om daar de aandacht aan te geven. Word niet afgeleid door allerlei futiliteiten met anderen.

Iemand: Het kan ook wel een voordeel zijn het alleen zijn.

Martijn: En dat als we het hier op de aarde zouden kunnen beschrijven, dan zou ik het beschrijven als dat je eigenlijk pas echt aan een aan je bestaansrelatie, dus echt delen met een ander toe bent, als je jezelf echt volledig voelt. En als je dat niet doet, jezelf volledig voelen, dan is elke relatie, en het heeft niets met goed fout te maken, maar dan is elke relatie een frequentie wat je op de een of andere manier benut om dat stuk wat jezelf niet voelt aangevuld te krijgen.

Iemand: En dat was de reden om mijn laatste relatie af te sluiten.

Iemand: Nou denk ik zo, alleen wel lastig dat je nooit weet wanneer je volledig voelt. Daar ben je in ieder geval bewust. Tot je weer ergens tegenaan loopt van oh, dat had ik nog niet. Dan kom je verder en zo.

Iemand: Dat is dat ontwikkelingsproces. Dus dat weet je toch nooit.

Martijn: Moet ik dan nu op antwoorden?

Iemand: Nee. Ik heb vastgesteld dat het zo is.

Martijn: Kijk vanuit de wereld waar wij vandaan komen, daar hebben we dus echt een compleet hele andere manier van onszelf ervaren. Het lijkt niet opnieuw. Het is kristalhelder. Het is heel hóóg intelligent. Niet in het denken, maar heel hóóg intelligent in ruimte. Het is heel, héél erg ruim. Je kunt alles beseffen. Alles kun je weten. Alles kun je voelen, hè. Dus daar ben je compleet.

Daar is niet een bewustzijn zoals hier. Er is niks incompleet. Dus Je hebt daar ook een partner.

In deze wereld heb je die partner die sluit aan bij jouw eigen levensproces. Maar daar heb je een partner. Daar heb je dus niet een partner omdat er iets ontbreekt bij jezelf.

Dus daar zit een andere reden achter van partnerschap. En het heeft ook niks te maken met seks. Het heeft te maken met een trillingsfrequentie. Het gaat voorbij het aardse denken hier.

Dus in de wereld waar wij vandaan komen, heb je ook maar één partner.

Wat wij vooral doen is etiketten overal opplakken. Maar je moet hier in deze wereld moet je leven wat je hier voelt. Want je leeft hier.

Dus hier moet je doen wat je wat je nodig lijkt te hebben in je proces waar je hier IN zit. En je hebt zelf misschien al ontdekt dat door de bewustzijnsverruiming die er plaatsvindt dat je ook nou ja in vriendschappen, maar ook in relaties gewoon hele andere dingen belangrijk begint te vinden of beter gezegd hele belangrijke dingen helemaal niet meer belangrijk vindt. Dat je gewoon een hele andere plek inneemt. Dus dan wordt de relatie vanuit je bewustzijn wordt anders. En hier hebben we dan mensen die hebben één relatie één op één en één op drie. En het is helemaal prima wat er is. Dat mag en dat moet ook gewoon kunnen. Maar als we spreken over die oorspronkelijke werkelijkheid, daar heb je een partner: één. En daar sterf je ook niet. Je bent er ook nooit geboren. Dus vul de rest zelf maar in.

Hier kun je dus goed over nadenken van goh, wat is dan eigenlijk een partnerschap daar? Wat is dan eigenlijk een partnerschap daar? Van waar is dat dan op gebaseerd? Dat dat moet dan wel iets niet te definiëren zijn vanuit waar wij nu zitten, want je kunt wel gaan voorstellen dat je onsterfelijk bent, nooit een begin en geen eind gaat, altijd oneindig bewustzijn bent. Alles is in een soort lus qua tijd. Dus het loopt niet zo en ook niet zo, maar je leeft op een andere manier qua tijd. Dat kunnen we allemaal op een bepaalde manier nog wel voorstellen, ervaren dat we er altijd al zijn geweest. Maar als we een heel aards stuk erbij halen van relatie, dan is het gelijk een struikelblok. Bij de meeste mensen, ik zeg niet dat het bij jullie een struikelblok is, maar even voor de mind dat je denkt van: "Ja, maar hoe zit dat dan?" Want hier op de aarde doen we zus en hier op de aarde doen we zo. Maar daar zijn wij helemaal geen aardse mensen. De bron waar we vandaan komen, daar zijn wij hele andere wezens. Mensen, maar echt écht mensen. Hier eigenlijk niet. Hier zitten we in een soort lijkt wel, een soort leerling situatie gedúwd, die ons houdt in die leerling situatie.

Maar waar we vandaan komen zijn we echt de bronmensen en daar hebben we een relatie met één persoon en dat is ook daadwerkelijk jouw bestaanspartner.

En daar zit alles in. Alles zit daarin. Dat zit in één partner.

En dat heb je niet eens van die persoon nodig, want je bent het zelf. Maar alles zit daarin. Dus het is zoals we hier op de aarde noemen je maatje je de buddy. Het is degene... dus als je naar een sportschool moet en je moet boksen hier op aarde om eens even flink alles eruit te boksen wat er is, dan moet je hier ervoor naar een sportschool toe. Hoef je in de wereld waar je vandaan komt niet. Dat doe je met je bestaanspartner. Je kan zo zonder te hoeven verschuiven uit die rol uit die uit die bestaansrol kan die partner gewoon zijn in het moment. Dat is zo'n diep vertrouwen en dat is voor altijd. Dat is altijd al geweest.

Iemand: En wij hebben ook allemaal, of nee, niet allemaal, maar de meeste, waarschijnlijk een partner. En jij weet toevallig nou wie het is, maar wij, ik verwacht dat het bij ons niet anders is bij jou. Alleen wij weten het niet. En omdat er zoveel mensen alleenstaand zijn binnen de brongenoten zal ik maar zeggen. Tenminste valt mij wel op. Zou dat ook kunnen zijn dat wij allemaal zo dicht bij onszelf zijn dat we gewoon eigenlijk een beetje dat gevoel van die partner van thuis zeg maar zoeken? Of dat we het hier niet vinden en dat dat er iets is wat we kennen, maar dat het daardoor hier gewoon een beetje misloopt ofzo of ja.

Martijn: Nou, dat loopt behoorlijk mis ja.
Hoe meer je jezelf gaat voelen in deze wereld hier, hoe meer je eigenlijk ook je partner ontmoet vanuit de wereld waar we vandaan komen, in gevoel. Omdat het een volledig, niet volmaakt, volledig antwoord is in alles wie je bent.

Dus als jij jezelf gaat voelen, hier, dan ga je ook voelen dat partnerschap op zich hier op aarde, niet altijd bij iedereen, maar kun je ook voelen dat dat minder belangrijk gaat worden. Omdat je doordat je jezelf steeds meer gaat voelen ook eigenlijk je oorspronkelijke partner op een bepaalde manier voelt die je dus niet terugziet of juist wel in degene waar je mee samen bent. Dat weet je dus niet.

Iemand: Kan daardoor het gemis ook groter worden op wat (naam) zei? Dat je daardoor heel eenzaam kan gaan voelen. Juist om dat je dat sterker gaat voelen?

Martijn: Ja. Want **een partnerschap is in een enorm extreme emotionele aangelegenheid.**

Iemand: Zijn er kinderen?

Martijn: Nee.

Iemand: Je bent gewoon direct volwassen.

Martijn: Je bent er.

Iemand: Waar komt dat concept kinderen dan vandaan?

Martijn: Uit opgerichte werelden. Niet uit het koninkrijk.

Iemand: Dus ook opvoeding en allemaal.
Dus je hebt ook geen opa's en oma's, tantes en ooms?

Martijn: Alle ingrediënten die wij hier kennen als opa's en oma's, kleinkinderen, we moeten goed voorbij de materie kijken. Dat zijn trillingsvelden.

Het zijn frequentievelden, dus het zijn gevoelens.

Alles heeft hier in de vorm een effect op ons gevoel.

En daar zijn die vormen er niet omdat die gevoelens *in* ons zijn. Wij *zijn* dat.

En dat is omdat wij uit elkaar geritst vanuit de oorsprong bron zijn al die trillingen verplaatst in materiesituaties.

Dus eigenlijk zie je in alles wat er om je heen gebeurt wat de reacties zijn op ons in de emotie, in de gevoelens, zie je eigenlijk dat allemaal fragmenten van jezelf vertaalt in iets anders. En dat wordt dan ook nog genegitificeerd, dus op een negatieve manier ingezet

Waardoor je een aversie krijgt tegen iets of iemand wat eigenlijk een representant is van een deel van de bron van jezelf.

Dus dat is bij het uiteenvallen van je eigen bewustzijn. Is dat zo? Ja, je kan krap bij je haar, maar betekent volgens mij iets.

Iemand: zo van iedereen is uitontwikkeld.

Martijn: Daar?

Iemand: Ja.

Martijn: Dáár... is geen ontwikkeling. Er is geen evolutie. Dat is de God force. Dat is dat volledige vermogen van wie de mens is.

Iemand: Is het daar saai?

Martijn: Nee, hier is het saai.

De manier hoe je daar ervaart is zo helder. Je hebt daar vrienden, het is één grote rijke omgeving met allemaal verschillende werelden. Dus als je hier naar de naar overkant van de straat kunt fietsen, lopen, afhankelijk van de lengte van de straat, dat je op bezoek gaat bij mensen die je plezierig vindt. Dat ken je in onze thuiswereld ook, alleen dan reis je ook echt naar andere werelden. Je hebt heel veel vrienden, hebt heel veel contacten. En als je mensen tegenkomt voor de eerste keer waar dan ook, je stelt jezelf wel voor, maar er is een ander bewustzijn wat heel snel communiceert. Ja, dat gaat heel snel. En dan is het wel van dat je organisch analoog met elkaar gewoon elkaar leert kennen. Dat is gewoon hetzelfde hier. Gaat het kampvuur ook aan hè. Dus het is geen opgestegen hemeltoestand. Zand gewoon. Knuffelen gewoon. Maar je hebt echt vrienden. Maar er is eigenlijk geen evolutie en die gedachte die is daar die kan daar niet eens bestaan.

Iemand: Maar dan zit ik met: Je zegt van vrienden, je ontmoet mensen, maar je partner is voor eeuwig.

Martijn: Ja.

Iemand: Maar ergens is er ook zo'n ontmoetingsmoment.

Martijn: Ja, klopt.

Iemand: Maar dat dat lijkt even dan ook niet aanwezig.

Martijn: Oh, je hebt het over je partner.

Iemand: Ja.

Martijn: Nee, is niet

Iemand: En er is ook geen ziekte.

Iemand: Ja, dat vind ik een hele mooie dat er geen ziekte, logisch ook.

Martijn: Nou, er zijn wel verstoringen in levensvelden, want die dringen door, door de archontische velden. In levensvelden komen die uiteindelijk. En die halen we er dan weer uit. En dat doen we eigenlijk hele mooie sessies van rust. Met groot gezang en grote concerten met heel veel mensen samen zingen. Geweldig. Maar verder moet je ook niet denken dat het een alleen maar een idyllische wereld is. Je

hebt daar ook gewoon steden, je hebt samenkomsten, je hebt ook markten. Het lijkt allemaal heel erg op hier. Beter gezegd hier lijkt het heel erg op daar. Je doet daar dingen vanuit een hele andere wereld, maar je eet daar ook.

Dat is niet alleen maar dus de verhalen van Channelings van we bestaan uit licht. Nee, wij *zijn* bewustzijn.

Wij zijn bewustzijn. Maar wij consumeren zonder te consumeren met geld, wij absorberen wel trillingen. Dat is de uitwisseling tussen de Force en ons. Dat wij ons verhouden daartoe. Daar zijn ook bloemen die je mooi vindt. Dat zijn ook vruchten die je eet. Dat als trek hebt dat je de goede vruchten eet.

Iemand: Is alles mooi? Er zijn bloemen die je mooi vindt. Zijn daar ook bloemen die je niet mooi vindt?

Martijn: Nee. Alles mag er zijn.

Maar er wordt ook niets gezien als iets heel positiefs. Alles wordt gewoon ervaren vanuit een lekkere stromende fijne omgeving. Ik weet zeker dat als we hier jarenlang in... nou misschien wel veel korter... denk maar aan een vakantie. Misschien heb je een keer een vakantie gehad waarin je aan een hoofdzakelijk alleen maar hele fijne herinneringen aan hebt gehad. De eerste twee dagen is dat overweldigend. De derde dag is het heel mooi. Een week later is het echt zalig dat je het allemaal meemaakt. Twee later is het gewoon echt, zijn hele lekkere weken. En drie weken later heb je gewoon een hele leuke vakantie. En zo wordt dat normaal.

Dus hier gaat de waarde eraf, maar waar wij vandaan komen is het normaal. Dus dat goed en kwaadsysteem zit er niet in. Dus in onze werkelijkheid bestaan ook geen duistere krachten. Die duistere krachten die er zijn, die bestaan in opgerichte werelden. We proberen via opgerichte werelden, omdat dat hun technologische intelligentie is, proberen effect te hebben op trillingen van de schepping waarin we leven.

Iemand: En als je een partner hebt, is het dan altijd een man en een vrouw of zijn er ook Homogene, anderen?

Martijn: Het is een relatie tussen mensen. Of niet mensen. Dat concept dat er is niet.

Iemand: Ik kan me herinneren Martijn dat je wel eens hebt verteld dat je meerdere ouders hebt. Dus je kinderen op een bepaalde manier worden ontwikkeld, geschapen met elkaar.

Was dat dan van wel een opgezette wereld?

Martijn: Ja, klopt. Maar dat is niet in de bron. Dat is niet in de oorspronkelijke, oneindige bronwereld. Daar is dat niet zo. In het koninkrijk.

In de wereld waar je bron hebt kun je wel een bepaalde moeder -Ik weet niet of dat nou de goede woorden zijn hoor, - maar je kunt wel bepaalde moeders -zijn niet de goede woorden- je kunt wel verschillende ouders ervaren om je heen. En dat is niet omdat zij dat dan zijn, maar dat is omdat ze dat representeren in de energie.

Het zijn gewoon hele wijze wezen en hebben een maatschappelijke rol.

Want kijk, je kunt je voorstellen, wij zijn vanuit die bronwereld zijn wij in staat om alles te weten, hè. Dus je kunt vanuit het zelfvermogen kun je alles ontvangen. Beter gezegd. Je kunt alles ontvangen uit het veld. Dus dat hoeft je niet te leren. Maar wij weten meer niet. Niets dan alles. Dus we hebben het vermogen om in het hier te zijn en te communiceren met de Force. Maar er is zoveel respect voor onszelf en voor de Force dat wij zoveel mogelijk alles zelf doen. Dus dat is ook het menselijk aspect.

En hier, als we hier een super internetverbinding hebben, waarom zou je zelf dingen doen? We halen het wel van Google af, dat lezen we. Maar dat is allemaal een hele respectloze situatie. Want als je het echt zelf wilt opbouwen, dan zul je het ook zelf, maar vanuit hier is dat toch anders dan uit de bronwereld. Daar doe je ook alles zélf.

Daar dus we hebben we dáár zeer geavanceerde technologie op bewustzijn gebaseerd. We hebben ons eigen bewustzijn. Dat is gigantisch. Dat dat zetten we ook in. En naast alles hebben we een hele organische normale manier van leven. En dat lijkt echt als twee druppels water hier. Alleen je hebt geen ouderdom, ziekte en al dat soort dingen, maar je ervaart wel gewoon eigenlijk alles wat hier ook is. Dus dat is ook waarom, wij zijn gecreëerd naar het evenbeeld. Dan kun je op verschillende manieren zien dat we naar het evenbeeld van god gecreëerd zijn. Dat zeg maar de **Annunaki** of het **Orion rijk** is, wat ons heeft aangepast of dat we gecreëerd zijn naar het evenbeeld van onze ontwerpers die ooit oorspronkelijk mensen waren. Maar je zou ook kunnen zeggen dat we eigenlijk het evenbeeld zijn van de oorspronkelijke wereld. En dat is voor mij het meest kloppende.

Iemand: Ik heb in Blégný een ervaring gehad. Dat ik naar de oorspronkelijke wereld ben geweest. Tenminste zo heb ik het ervaren. En ik was daar heel erg vermogend. Ik kon kilometers ver kijken. En heel lenig. Kon heel makkelijk in bomen klimmen. Dus ik kan me voorstellen dat...

Iemand: Mag ik een voorstel doen. Qua tijd een beetje hokkerig misschien, maar het is tijd voor mezelf voor een zelfbekrachtiging.

Martijn: Vind dat heel mooi voorstel.

Iemand: Want ja, is ook heel belangrijk dit, maar ik voel ook ja dat we eigenlijk wel door moeten zetten. Dat voel ik dit.

Martijn: Ik ben een beetje ook aan het invoelen. Was dat vorige keer dat ik zei vandaag van 10 tot 10 of niet? Nee, dat was wel? Dat kan wel later was bij een andere samenkomst. Ik ben aan het kijken om dagen te organiseren van 10.00 tot 22.00 uur. Dus gewoon losse dagen. Dus intensiveren.

Kijken. Van nu heb je een soort afrondingspunt en die zit er dan natuurlijk ook wel in. Maar eens kijken wat er gebeurt als je vanaf hier nu nog een keer 5 uur doorgaat. Wat gaan we dan met elkaar genereren? Dus we hebben nog genoeg tijd.

Ik hoop dat we met elkaar dit, moment hoor, ik hoor even helemaal niks meer. Ik ga ervanuit dat ik te verstaan ben, maar mijn gehoor valt even helemaal uit. Dit model hier, dit model hier en dit model hier erkennen in één moment. Kom gelijk weer terug.

Bekrachtiging:

In één moment het nu waar je nu zit:

- Hoe ervaar ik mijzelf in welke situatie, gemoedstoestand, aandacht daarvoor verandert de manier hoe ik mijzelf verhoud tot de werkelijkheid.
- Staat hier hard over matter. Dus dat verandert je circuit van energie. En dan zit ik ineens in een ander moment van nu. Eigenlijk staat daar: stap in jezelf.

Ik hoop dat je in alles wat je doet, dus ook in de bekrachtiging, in het aandachtsmoment dat we nu met elkaar ingaan, je beseft dat dat heel erg waardevol is. Dus niet zomaar in een bekrachtiging stappen. Tijdens het model start met het instappen in jezelf.

Als er iemand is die per se nu weg moet, dan gaat het niet. Gaat niet, want er staan allemaal auto's voor. Dus ja, mocht er iemand zijn die toch voelt ik moet nu echt wel weg. Dan is gelijk de oefening dit moment. Zelf, in het zelf stappen.

- Ik wil je vragen om datgene wat je wilt observeren, wat je wilt je bewustzijn laten vibreren, waar je ook echt met je aandacht naartoe wilt gaan, even goed doorvoelen op dit moment.
- Wat is het waar je naar wil kijken? Wat is het? Het mag ook mooie dingen zijn, hè. Wat je voelt voor de liefde voor de wereld...
- In de landing van intergalactische groepen...
- Nu dat je hier toch zit op de aarde in het niet toevallige moment, wat schuif je naar voren in jezelf?...
- Zo breng je alle aandacht bij jezelf. Laat je heel bewust alle gesprekken die er zijn geweest laat je rustig wegvaren... Laat de ruimte in en om je heen trillen en vibreren op jouw aanwezigheid...
- Stap maar in jezelf en besef dat dit álles wat er is, doordat jij bestaat, tot je kan komen. Ik besta... en ik voel... ik voel in alles wat is... En ik geef mezelf 100% toestemming alles wat er is te voelen...
- En de velden buiten jezelf die niet zijn wie jij bent, worden rustig... Deze velden vertragen... Deze velden komen tot stilstand... En hierdoor schijnen de lichtvelden van de bron, van de schepping, overal...
- Met de aandacht in jezelf besef je dat je helderheid ruimer, ruimer wordt...
- En heel bewust ben je aanwezig in de bovenste verdieping op de plek van je hoofd. En laat je je aanwezigheid vibreren... Terwijl je met de rest van je lichaam tot en met je voetzolen er naartoe bewust bent...
- En zo besef je dat je in de kroon zit van het lichaam, van het denken, aanwezig in het hoofd. Dat je vervolgens doorreist naar beneden toe. Naar de innerlijke kroon van het bewustzijn... En zo laat je, je aandacht ook stromen. In en door het gebied van je hart...
- Je hart is verbonden met de bronwereld waar je vandaan komt... Jouw hart is het frequentieorgaan, die trillingsvelden van buiten de transportband ontvangt in trilling. Hard open... en ontvang...
- Terwijl je bewust bent van je lijf. Terwijl je met je aandacht bij de plek van je hart bent. Je innerlijke oren hebt geopend in je hart, ben je aanwezig in je hoofd met een groot en mooi, ruim overzicht in jezelf. Laat je nu de situatie zien of weten waar het over gaat. Stroom.....

Lang stilte moment

- Besef dat je door jouw eigen bewustzijn getuige bent van alles wat er is.....

Lang stilte moment

- Zo laten we de sessie rustig gaan doorstromen. Laat dit een besluit zijn in alle niveaus in en binnen jezelf, te luisteren wat je werkelijk van binnen bent. Om in te zetten met je zachte energie, heldere kracht, wat in de frequentie van jezelf en de Vrede terugkeert...
- Zo vervolgen we allemaal weer de route naar het volgende moment... Het volgende nu. Maak contact met jezelf. Maak contact met jezelf. Maak contact met elkaar. Ontmoet elkaar in deze energie, in deze kracht. Reik elkaar de hand. Nodig uit. Nodig huilen zo diep en breed en groot als jij bent. Nodig alles en iedereen uit.

Lang stilte moment

Wel thuis lieve mensen. Waar je ook vandaan komt. En mooie reis naar huis. Je hebt het goed met jezelf in Vrede. Het komt er echt nu op aan. Het klinkt misschien een beetje

spannend strak, maar komt er écht op aan.

Neem de tijd voor jezelf. Verzand niet in woorden maar neem je tijd voor jezelf. Tot een volgende ontmoeting.

En als je mensen kent die niet willen met jou of in deze samenkomsten te willen zijn, nodig ze uit. Nodig altijd hartelijk uit. Maak altijd weer een nieuwe start, een nieuw begin. Geen discussies. Gewoon uitnodigen. Gewoon liefde sturen. Liefde ontvangen. Openstaan voor de argumenten van andere mensen. Kansen laten ontstaan, nodig uit. Wees lief voor de ander. Wees lief voor elkaar. Maar doe vooral wat je zelf voelt.

